

பொருளியல் நோக்கு

இனி
1985

1985
44.1

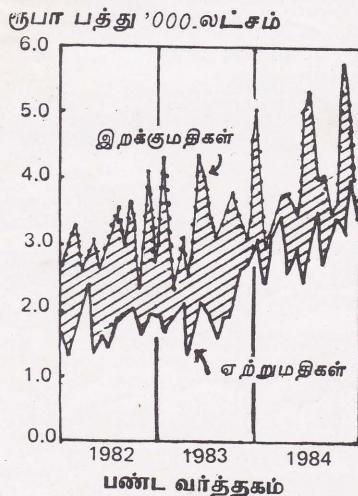
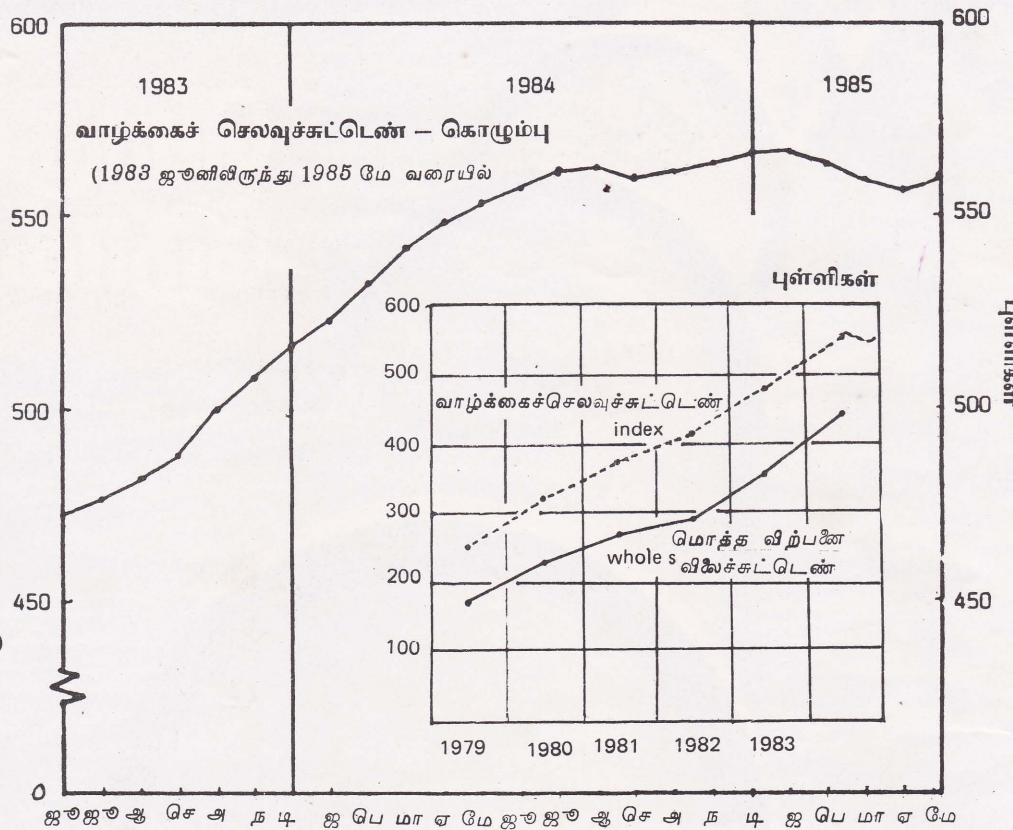
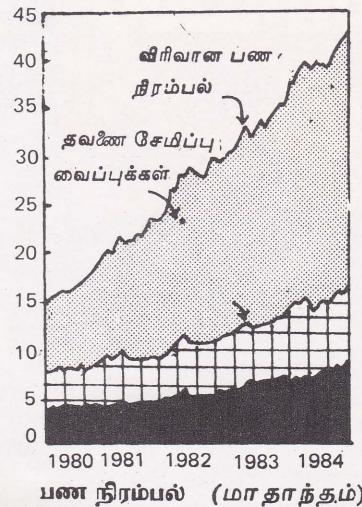
நாறு கோடிகளில்

பொது முதலீடு

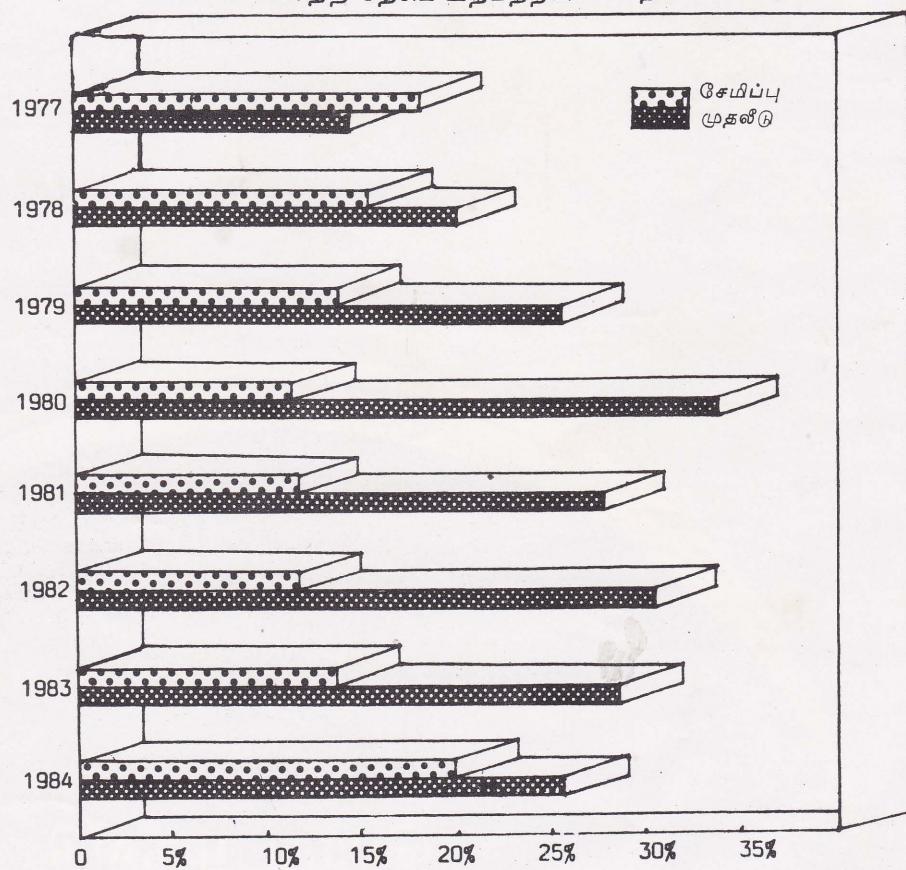
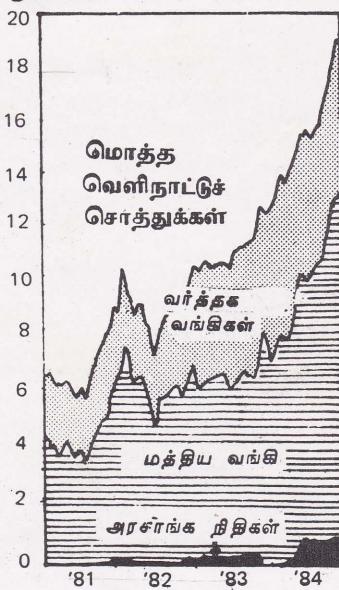
1985 - 89

பொருளாதார் குறிகாட்டிகள்

ரூ. பத்து '000 லட்சம்

ரூ. பத்து '000 லட்சம்

ਨੀਰਲੰਕਣ

பொருளாதாரம்	14	இலங்கையின் பொருளாதாரம் - 1984
விவசாயம்	16	அரிசியின் சில்லறை விலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்
வர்த்தகம்	17	டி. வி. பெட்டி இறக்குமதி வீழ்ச்சி

വിസേഷ അനിക്കൈ

- 3 இலங்கையின் பொது
முதலீட்டுத்திட்டம்

- 4 பொது முதலீடு 1985 - 1989
வெளியிட பெர்னன்ஸ்டோ 11 இலங்கையில் திட்டமிடல் படிமுறை

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- எட்கார் பெர்னன்டோ 18 இலங்கையின் கிராமப்புறத்தில்
முறைசாரா கடனுதவிச் சேமிப்பு
நிறுவனங்கள்
-சீட்டுமுறை

- திட்ட அமுலாக்கல்
அமைச்சின் ஆய்வு 26 வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு
இலங்கையின் அனுபவம்

- ★ அடுத்த இதழ்
 - ★ மகாவலி நிர்மாணம் - இலங்கையின் மிகப்பெரிய அபிவிருத்திச் செய்திட்டம் பற்றிய விரிவான ஒரு பரிசீலனை (இவ்விதம் 64 பக்கங்களைக் கொண்ட இரட்டை இதழாக வெளிவரும்)
 - ★ இலங்கையில் ரூபாவின் மதிப்பிறக்கம் கவிர்க்க முடியாததா?
 - ★ உலர் வயத்தில் குளங்களிலான மீன் வளர்ப்பு

அட்டைப்படம்

உணவும் போஷாக்கும்

இலங்கையின் விவசாய, உணவு நிலைமையை மதிப்பீடு செய்யும் முகமாக அம், வெவ்வேறு துறைகளின் வருஷால், அபிவிருத்திக்கான முன்னுரிமைகளை உருவாக்கும் நோக்குடனும், முழுதானத் துறைப்படி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், திட்டமிடல் படிமுறையின் முக்கிய பகுதியாகவும் தேவையில் உணவு உணவுபோக்கைத்திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கூப்பு பகுதித் துறைத் திட்ட அமைப்பிற்கான முக்கியபொறுப்பானது, (1) விவசாயம் (2) தேவை, இறப்பு நிறுத்துமையான் (3) தேவையும் (4) மீன்பிடி, (5) கால் நடை (6) நில, நீர் மூலவள் ஆபி விருத்தி (7) போக்காக்கு என்பவற்றுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சகனுக்கிடையிலான குறிக்கோள் பிரிவில் முக்கியமாகத் தங்கியுள்ளது. தேவை திட்டமிடல் பிரிவானது, இத்திட்டத்தின் முழுதாந்த இயைக்கலுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும்.

விவசாயத்துறையின் எல்லா செய்திட்டங்களும், எதிர் காலத்தில், இத்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முன்னுரிமைகளின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும். தேவை திட்டமிடல் பிரிவானது, இத்திட்டத்தினை செய்துறைக்கு குரிய நிகழ்ச்சித் திட்டமாகவும், அழுவுபடுத்துவதற்குரிய கருத்திட்டங்களாகவும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முக்கியகோள்கை விடயங்களை ஆலோசிக்கும் நோக்குடன், கடந்த பெற்றவரி மாதத்தில் ஒரு வெளிகளைப் பயிற்சியை நடாத்தியது.

சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சின் ஆதாஸ்டன், விரிவான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, இதும் இத்திட்டத்தின் பிரதான அமைப்பில் ஒரு பகுதியாக இருக்கும். அடிப்படையெல் தன்னிறைவு அடைவத், ஏற்றுமதி ஆற்றலை விரிவு படுத்தல், வருமானங்களையும், தொழில் வாய்ப்பீணையும் அதிகரித்தல், குடிமக்களின் போக்காக்கு நிலைமையில் முன்னேற்றம் காருதல் என்பதையே இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் அல்லது கோள்கை அமைப்பு ஆகும்.

போதியால் கவோரிகள் பெறுத் திட்டத்தளங்களின் நூற்றுவிதமானது 1969/70ல் 40 லீதத்திலிருந்து 1980/81ல் 55 லீதத்திலிருந்து அம்மித்தாக அதிகரித்துள்ளது. 1969/70 விருந்து ஆற்பமாகும் தசாப்தத்தில், தொட்டப்படுத்தினில் போதியால் கவோரிப் பெறுமானத்தினை அடைவத் தவறிய குடித்தனங்களின் எண்

எண்கையில் 68% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வருகின்றது, தொட்டத்துறையில் இச் சொழிவின் வீதமானது மிகவும் அபரிதமாகக் காணப்பட்டது. இதே காலப் பகுதியில், உணவுப் பொருட்களைக் கொள்ளவே செய்வதற்கான, குடியிருப்பாளர்களின் வருமான ஒதுக்கீடானது 52 லீதத்தில் இருந்து 70 லீதத்திற்கு அதிகரித்துள்ளது. வருமானத்தின் பெரும்பங்கு, உணவிற்காகச் செலவழிக்கப்படுவது, உணவுப் பொருட்களின் விலைகளின் அதிகரிப்புகளினால், குடியிருப்பாளர்களுக்கு உருவாகும் பலவின நிலைமையைப் பிரதிப்பிக்கின்றது.

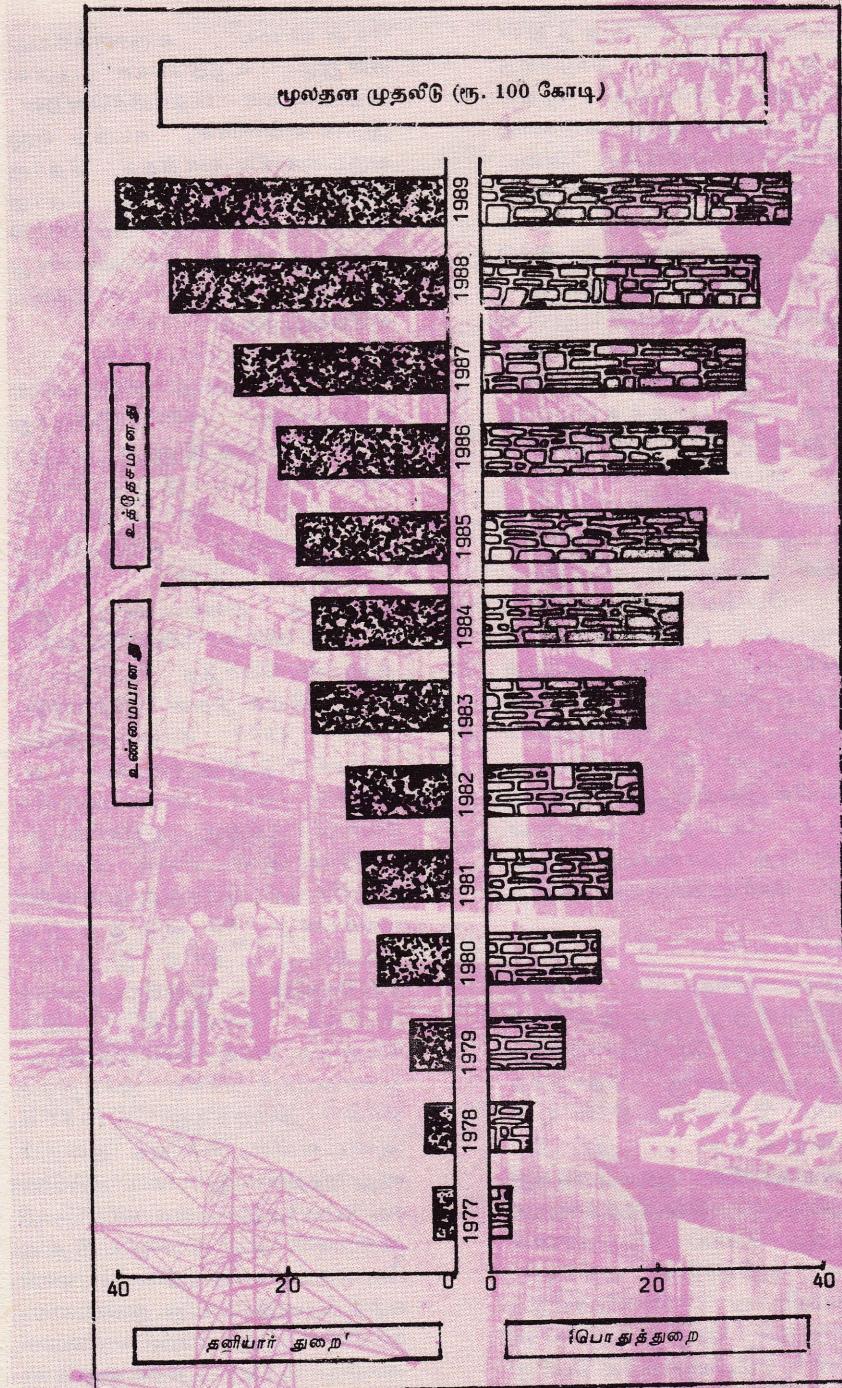
டந்த தசாப்தத்தில், ஒரு வேளை உணவு நிலைமை அக்குறைந்த செவ்வாய்து, மிகவும் துரிதமாக உயர்ந்துவதை, இப்போக்காக்கு விலையகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தொழிலுவதாக, இத்திட்ட அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. எனினும், இவ்வகை விவசாயிகளின் பெறும்பங்களையோர், அவர்களை மொத்த நுகருவத் தேவைகளுக்கு நந்தையிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. குறைந்தளவு காணப்படுவதை உள்ளபோது தலைசிதை கலோரி உள்ளெடுத்தும் பெறுமானம் குறைவாக இருக்குமென்றும், வறுமையின் அளவு உயர்வாக இருக்குமென்றும் நுகருவ மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களும், சிற்றுடைமைக் காணிகளைக் கொண்டுள்ளன (அது எப்படியான காணி என்பதையோ, என்ன பயிர் செய்யப்படுகிறதோ என்பதுபற்றி கருத்திற்கிற கொள்ளாமல்) விவசாயிகளுமே இம்மோசமான போக்கு இழப்பின் உயர்ந்த திடை அறுபலித்தனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது.

வருமானத்தில் குறைவினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்கள் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

இப்போக்கைத் திட்டத்தில் பிரதான நோக்கம் யாதெனில், விவசாய நிகழ்ச்சிக் கிட்டத்தின் எந்தெல்லாம் போக்காக்கு அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை ஆய்ந்திரைதல் கூடும். தொழிலாளர்கள், தொழில் அந்தீர், விவசாய, கால்நடை வளர்ப்புக் கொழிவாளர்கள் குடியோரைக் கொண்ட தொழில்குழுக்களே மிகவும் பெரிய இடம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏற்கு குறைய எல்லா தொழிலாளர்களும் ஆதியம் பெறுகிறார்கள் என்றும், அவர்களுள் 80 லீதத்திற்கு மேற்பட்டோர், மேலதிகவேகிக்கான ஆர்வத்தினை கொண்ட குக்கிருஷ்கள் என்றும் மதிப்பீடுகள் தெரிவித்துள்ளன. கீழைப்பு, குறைந்த விதம் மட்டங்கள் ஆகிய இரண்டினதும் சேர்க்கக் போக்காக்கு நடத்திந்தன அல்லது இழப்பிற்கான காரணமாக அமைகிறது.

அநேக காணிகளைக் கொண்டமாகக் கொண்டுள்ள, விவசாயிகள், இவ்வகைத்திட்டத்துறை விலைகளினால் உருவாகும் இப்போக்காக்கு விலையகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தொழிலுவதாக, இத்திட்ட அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. எனினும், இவ்வகை விவசாயிகளின் பெறும்பங்களையோர், அவர்களை மொத்த நுகருவத் தேவைகளுக்கு நந்தையிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. குறைந்தளவு காணப்படுவதை உள்ளபோது தலைசிதை கலோரி உள்ளெடுத்தும் பெறுமானம் குறைவாக இருக்குமென்றும், வறுமையின் அளவு உயர்வாக இருக்குமென்றும் நுகருவ மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களும், சிற்றுடைமைக் காணிகளைக் கொண்டுள்ளன (அது எப்படியான காணி என்பதையோ, என்ன பயிர் செய்யப்படுகிறதோ என்பதுபற்றி கருத்திற்கிற கொள்ளாமல்) விவசாயிகளுமே இம்மோசமான போக்கு இழப்பின் உயர்ந்த திடை அறுபலித்தனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது.

இலங்கையின் போக்காக்குப் பிரச்சினையின் அமைப்பும், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பதொகையின் உற்பதியில்புகளும், சேர்ந்து இப்பிரச்சினையை தீர்க்கும் முகமாக, பிரதேசங்களுக்கிடையீலான ஏற்றத்தாழ்வுகளைப்பற்றிய மிக அவதானமான ஆலோசனையை வேண்டியிருக்கிறது.

இலங்கையின் முதலீட்டுத் திட்டங்கள்

இலங்கையில் அடுத்த சுற்று காலத்தில் பொதுத் துறையினதும், தனியார் அறையினதும் முதலீடுகளின் மொத்தப் பெறுமதி ரூபா 29,100 கோடியாக இருக்கும் என மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இம் மொத்த முதலீடானது 1985 ல் ரூபா

4400 கோடியில் இருந்து 1986 ம் ஆண்டில் ரூபா 5000 கோடிக்கும், 1989 ல் ரூபா 7500 கோடிக்கும் உயரும் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இது, திட்ட அமூலாக்கல் அமைச்சின் தேசிய திட்டமிடல் பிரிவினால் ஒவ்வொரு வருடமும் தயாரிக்கப்படும்

பொது முதலீட்டுக்குரிய ஐந்தாண்டுச் 'சமூர்சித்திட்டத்தில்' மதிப்பிடப்பட்டுள்ள முதலீட்டின் பரிமாணமாகும். வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய அனுகுமிழையைக் கொண்டுள்ள இச் "சமூர்சித்திட்ட" ஒழுங்கானது, கடந்தகால திட்டமிடல் அனுபவத்திலிருந்து, இலங்கையிற் காணப்படுவதைப் போன்ற பொருளாதாரத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமானது எனக் காணப்படுள்ளது. இந் நிகழ்ச்சித் திட்டமானது புதிய மூலவளநிலைமையினையும், உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் நிலவும் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் கருத்திற் கொண்டு ஒவ்வொரு வருடமும் மீள்பரிசீலிக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக 1982 - 1986 ஐந்தாண்டுக்கான மொத்த முதலீடு ரூபா 20960 கோடியாக இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1983-84 நிகிடையிலான காலப்பகுதிக்கு இத் தொகையானது ரூபா 21860 கோடிக்கு மீள்பரிசீலிக்கப்பட்டது. அடுத்த வருடத்தில் 1984 - 88 நிகிடையிலான காலத்திற்கு ரூபா 20290 கோடியாக குறைத்து மீள்பரிசீலிக்கப்பட்டது. செய்திட்டங்களிலும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலும் முன்னுரிமைகள் மாற்றமடைவது போன்று ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுகாலத்துடனும் மொத்த முதலீடு மாற்றமடைவதனால், இது "சமூர்சித்திட்டம்" எனஅழைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக நடப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டமானது 1985 - 1989 காலப்பகுதிக்கான பொது முதலீட்டினை உள்ளடக்கியதாக அழைந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு வருடமும், நவம்பர் மாதத்தில் வரவு-செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்பு, உற்பத்தி, நுகர்வு, சேமிப்புகள் என பவர்த்தினதற்போதைய தகவல்களின் அடிப்படையில் அடுத்தவருட நிலைமையும், அடுத்த ஐந்தாண்டுக்கான முதலீடும் மதிப்பிடப்படுகிறது. வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் ஒவ்வொரு அமைச்ச

சுக்கான ஒதுக்கீடுகளும், பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூலதனச் செலவு மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதேவேளை அமுலாக்கு வதற்கு ஏற்கப்பட்டிருக்கும் சகல பொது முயற்சிப்பகுதி செய்திட்டங்களும், நிதி ஏற்பாடுகளும் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முதலில் நிரல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இப்பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டம் அல்லது “சுழற்சித் திட்டம்” தனியார் துறைக்கு வழிகாட்டல்களை வழங்குகிறது. அத்துடன் இந் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில், தனியார் துறை முதலீடு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் அதிக முன்னுரிமை கொண்ட பகுதிகளும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய குறித்துக் காட்டும் திட்டமிடலானது, உண்மையான நிதி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டிய அரசாங்கத் துறையின் திட்டமிடவிலிருந்து வேறு படுகிறது. தனியார் துறையினரைப் பொறுத்தவரையில் மாத்திரமே மதிப்பீடுகள், எதிர்பார்க்கப்பட்ட முதலீட்டிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இலங்கையின் திட்டமிடல் படி முறையின் முழு விபரத்தைப்பற்றியும், பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினை தயாரிக்க வேண்டியதன் அடிப்படையைப்பற்றியும், மிகவும் விரிவான முறையில் தேசிய திட்டமிடல் பணிப்பாளர் கலாநிதி லொயிடப்பர்ணந்து ஒரு கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

பொது முதலீடு 1985 - 1989

அடுத்துவரும் ஐந்தாண்டுகளில் இலங்கையின் மூலதன முதலீடானது தீவிரமாக அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிதி அமைச்சின் தேசிய திட்டமிடல் பிரிவினால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள 1985 - 1989 காலப்

பகுதிக்கான அரசாங்கத்தின் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் மொத்த முதலீடானது அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் ரூபா 29,100 கோடியை அடையும் எனதிட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் பொது முதலீடு ரூபா 15,500 கோடியாகவும், மிகுதிரூபா 13600 கோடியும் தனியார்துறையினாடாக பெறப்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்திற்குமாக, எதிர்பார்க்கப்பட்ட பொது முதலீட்டுத் தொகையான ரூபா 15,500 கோடி, முன்னேய 7 ஆண்டுகளில், அதாவது 1978 - 1984 காலகட்டத்தில், மகாவலிக் கட்டமைப்பின் பெரும்பகுதி, பாரியகொழுப்பு பொருளாதார ஆணைக்குமுடியும், நகரப்பகுதிகள் என்பவற்றின் அமைப்பு முறைகள், கட்டிட நடவடிக்கைகள் என்பன இடம்பெற்ற வேலோயில் இவற்றிற்கு கிடைக்கப்பட்ட பொது மூலதன முதலீட்டுத் தொகையான ரூபா 8200 கோடியிலிருந்து வேறு படுகிறது.

வரையறுக்கப்பட்ட வளர்ச்சித் தோற்றப்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்திற்கு, புதியதொரு தோற்றத்தினையும், இயக்கச்சினையும் வழங்குவதே, இப்புதியகொள்கைகளின் ஆரம்ப காலத்தில் அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. மெய்ப் பெறுமானங்களில் அதிகரித்த வளர்ச்சி, பிரதிகூலமான வெளிநாட்டு, உள்நாட்டுச் சூழ்நிலைகளின் மத்தியில், சமீபகாலமாக பொருளாதாரத்தில் இடம்பெற்ற உயர்ச்சி என்பன இவ் அபிவிருத்தி உபாயத்தின் வெற்றிக்கு சான்றுகளாக மேற்கோள்காட்டப்பட்டது. பொருளாதாரத்தின் எல்லாத் துறைகளும் இச்காலசுட்டத்தில் அதிகரித்த செயற்பாட்டு மட்டங்களைக் காட்டியதென்றும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் வேகவளர்ச்சியும், சேவைகளுக்கான குறிப்பிடத்தக்க

கேள்வியை உருவாக்கியது என்றும் உத்தியோக டூர்வ அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இதன் விளைவாக, கடந்த ஏழு வருடங்களில் வர்த்தக தொகுதியினரதும், குடும்பத் தொகுதியினரதும் பொது முதலீட்டு வசதிகளுக்கான கேள்வியானது ஒப்பற் ற வீதத்தில் மிகவும் விரிவடைந்தது.

ஆனால் பொது நிதியியலின் போக்குகள், 1977 இலிருந்து அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கஷ்டங்களையும் சமைக்களையும் பிரதிபலித்தன. பொது முயற்சித் துறையானது ஒரு முன்னணிப் பங்கினைகித்ததுடன், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இதன் பங்கானது, 1970 - 1977 காலப்பகுதியில் சராசரி 7.7 வீதத்திலிருந்து, 1978 - 1984 காலப்பகுதியில் 16.6 வீதத்திற்கு அதிகரித்தது. 1984 ம் ஆண்டளவில் மொத்த முதலீட்டில், பொதுத் துறையின் பங்கானது 60 வீதத்திற்கு மேற்பட்டதாக இருந்தது. 1970களின் இறுதிப்பகுதியில் பொதுச் செலவுகள் அதிகரித்தமை, வரவு-செலவுத் திட்டமுகாமைக்கு முக்கிய அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. 1981 ம் ஆண்டளவில், பொதுத் துறையினது முதலீட்டு வளர்ச்சியினைக்கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழி முறைகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயநிலை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டது. குறிப்பாக, 80 களின் ஆரம்பத்தில் உலகளாவிய மந்த நிலைமைகள் காரணமாக வெளிநாட்டு உதவிகளின் வருகைமந்தமடைய இருந்தமையினால், கடுமையான பொது முதலீட்டுக் கட்டுப்பாடுகளுக்கான தேவை 1981 விருந்து எல்லா வரவு-செலவுத் திட்டங்களிலும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இலங்கையின் வரவு-செலவு நிலைமையினை பாதிக்கும் வெளிவாரி நிலைமைகளின் அச்சமானது, இவ் வெளிநாட்டு நிதியுதவிகள்

அட்டவணை 1

மொத்த மூலவளங்களும், அவற்றின் பயன்பாடும்
(ரூ. நாறு கோடி யில்)

	மொத்தம்				
	1984	1985	1986	1989	1985 - 89
1. மொத்த மூலவளங்கள்	160.7	187.3	214.5	320.4	1250.3
(அ) சுற்றுச்சூழலில்	(106)	(107)	(108)	(108)	(108)
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	151.5	174.9	197.9	295.8	1155.7
(ஆ) பண்டங்களின் தேறிய	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)
இறக்குமதிகளும், காரணியற்ற சேவைகளும்	9.2	12.4	16.6	24.6	94.6
2. மொத்தப் பயன்பாடு	160.8	187.3	214.5	320.4	1250.3
(அ) நுகர்வு	121.0	143.2	165.0	244.9	959.0
- தனியார் துறையின்	(80)	(82)	(83)	(83)	(83)
- பொதுத்துறையின்	107.7	129.7	148.8	220.6	864.6
(ஆ) முதலீடு	(71)	(74)	(75)	(75)	(75)
- தனியார் துறையின்	13.3	13.5	16.2	24.3	94.4
- பொதுத்துறையின்	(9)	(8)	(8)	(8)	(8)
3. முதலீடிற்கான நிதி	39.8	44.1	49.5	75.5	291.3
(அ) தேசிய சேமிப்புகள்	(26)	(25)	(25)	(26)	(25)
(ஆ) வெளிநாட்டு சேமிப்புகள்	15.9	18.0	20.2	39.3	136.0
(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)
- பொதுத்துறையின்	23.9	26.1	29.3	36.2	155.3
(16)	(15)	(15)	(12)	(13)	(13)

குறிப்பு: அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கும் இலக்கங்கள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி யின் நாற்றுவீதங்களைக் குறிக்கின்றன.

எவ்வாறு பொது முதலீட்டு முயற்சியில் உதவியுள்ளது என்பதுபற்றியும், சமீப காலமாக வரவு - செலவுத் திட்டப் பற்றுக் குறையினை நிரப்புவதற்கு எவ்வாறு உதவியுள்ளது என்பது பற்றியும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. 1978 ந்தும் 1984 ந்துமிடைப்பட்டகாலப்பகுதியில் பற்றுக்குறையின் 40 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை வெளிநாட்டு நிதியினால் குறை நிரப்பப்பட்டது. அதே துவரும் ஐந்தாண்டுகளில், முதலீட்டுச் செலவினத்தின் பெரும்பகுதியினை வெளிநாட்டு, மூலவளங்களிலும் பார்க்க, உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டே ஏற்பாடு செய்வதற்கு

நிதி அமைச்சின் திட்டங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது.

சமீப காலமாக, பொது முதலீடு - மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி ஆகியவற்றுக்கிடையிலான விகிதத்தைக் குறைப்பதற்கான கொள்கை இருந்து வருகிறது. இக் குறைவடையும் போக்கு, அடுத்த ஐந்தாண்டு கணக்கு தொடர்ந்திருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன் உத்தேசம் யாதெனில் நாட்டினது முதலீடில் பெரும்பங்கினை தனியார் முயற்சிப் பகுதியினர் மேற்கொள்வதற்கான தூண்டுதலை உருவாக்குவதும், அதன்மூலம் பொது முதலீட்டினை உயர்த்துவ

தற்கான தேவையினைக் குறைப்பதுமாகும். எனவே, தனியார் துறையானது இறுதியில் ஒரு பிரசித்தமான பங்கினை வகிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதோடு மேலதிக வரவு - செலவுத் திட்ட முதலீடு உட்பட, பொது முதலீடானது, 1989 ம் ஆண்டளவில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 12 வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடையும் எனவும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கிடையே, தனியார் துறையினது முதலீடானது, தற்போதைய மட்டமான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 10 வீதத்திலிருந்து 13 வீதத்திற்கு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இன்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டிருப்பது போல், 1986 ல் பொது முதலீட்டிலும் பார்க்க ஏற்குறைய ரூபா 1000 கோடி குறைவாகவள்ள தனியார் துறை முதலீடானது, 1989 ம் ஆண்டளவில் ரூபா 3900 கோடிக்கு உயரும், என்றும் அதே வேளையில் பொதுத்துறை முதலீடானது. ரூபா 3600 கோடியாக இருக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1984 ல் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தேறிய வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தலானது, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 8.5 வீதமாக இருந்தது. 1986 - 89 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இவ்வாறு வெளிநாட்டு நிதிவழக்களில் தங்கியிருப்பது வெகுவாகக் குறையும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதோடு, 1989 ம் ஆண்டளவில் இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 5 வீதமாக மாத்திரமே இருக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிதி முதலீடிற்காக தேசிய மூலவளங்களில் பெரிதும் சார்ந்திருப்பதால் உருவாகும் குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல் யாதெனில், தேசிய சேமிப்புகளின் விகிதமானது அதிகரிக்க வேண்டும். மேற்காட்டிய அட்டவணையிலிருந்து இதன்

மட்டமானது, அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் 19 வீதத்திற்கு உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது, 1978 - 83 காலப் பகுதியின் சராசரி விகிதமான 15 வீதத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் வரவு - செலவுத் திட்ட முகாமையிலும், பொதுத் துறைக் கூட்டுத்தாபனங்களினதும், முகவர் நிலையங்களினதும் நிதி முகாமையிலும் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்கள் காணப்படும் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில், அதிகரிக்கப் பட்ட எல்லைச் சேமிப்பு களின் விகிதங்களுக்கான உயர் இலக்குகள் குறிக்கப்படுகின்றன. தேசிய சேமிப்புகளில் எதிர்பார்க்கப்படும் முன் ணேற்றங்கள் இடம்பெற்றால், வெளிநாட்டு சேமிப்புகளிலிருந்து பெறப்படும் திட்டமிட்ட மொத்த முதலீடானது, கிட்டத்தட்ட 25 வீதத்திற்கு குறைவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாட்டின் முதலீட்டு மாதிரியினை மீளாமைப்படுதே இந்நடுத்தரத் திட்டத்தின் முக்கிய மூலகமாகும். பிரதான உத்தேசம் என்ன வெனில் நாட்டின் முழுதளந்த முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில், பொது முயற்சித்துறை முதலீட்டினை குறைப்பதாகும். இக் குறிக்கோளை அடையும் நோக்குடன், அரசாங்கம் அதன் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய செய்திட்டங்களை மீளாய்வு செய்வதற்கான தீவிரமான வழிமுறைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. 1986-1989 ற்கிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பொது முயற்சி முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினை அதன் நீண்டகால உருவாக்கல் நிலையிலிருந்து, கூடுமானவரை கொண்டு நடாத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பது அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும்: இதே காலப் பகுதியில் விருத்தியடைந்த வரவு - செலவுத் திட்ட நிலையை அடைவதற்கு முயற்சி செய்த

லும், அதன்மூலம் வரவு-செலவுத் திட்டபற்றாக்குறையினை நிதிப்படுத்துவதற்காக நாணயமுறையையில் பெரிதும் தங்கியிருப்பதைக் குறைத்தலும் இக் கொள்கையின் இன்னொரு குறிக்கோளாகும்.

செல்வாக்கு செலுத்தக் கூடியது என எதிர்பார்க்கப்படும் இன்னொரு முக்கிய விடயம், வருங்கால சென்மதி நிலைமை ஆகும். ஏற்றுமதி வர்த்தகத்திலிருந்தே வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியங்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்கு கிடைப்பதாக உள்ளது. அரிசி, சீனி, இன்னும் சில விவசாயப் பொருட்கள் என்பவற்றுக்கான இறக்குமதிப் பிரதி யீடு கள் திட்டத்தையும், இம் முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மாற்றமடையும் தன்மையினையும் கருத்திற் கொண்டு, இவ் வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியங்கள் 1983 - 1989 காலப்பகுதியில் வருடாந்தம் சராசரியாக 8 வீதம் (மாரு விலைகளில்) அதிகரிக்கப்பட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இனிவரும் ஆண்டு களில் ஏற்றுமதி பண்டவர்த்தகத்தினை ஊக்கு விப்பதற்கான விசேஷ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியங்களுக்கான திட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் முன்னைய ஏழாண்டுகளில் மிகவும் தீவிரமாக இயங்கிய மூலகங்களான கட்டுலனாகாத சம்பாத்தியங்களும், தனியார்களும் நிலையிலிருந்து, கூடுமானவரை கொண்டு நடாத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பது அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும்: இதே காலப் பகுதியில் விருத்தியடைந்த கட்டுலனாகாத வரவுகள் தொடர்ந்து அவ்வாறே இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படு

கிறது. அதேபோன்று தனியார்களை மாற்றல் களின் வளர்ச்சியானது (வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் தொழில் புரியும் இலங்கையரால் அனுப்பப்படும் பணம்) அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் மந்தமடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே இச் செம்மையாக்கலின் சமையானது ஏற்றுமதிகளிலும், பாரிய அளவில் இறக்குமதி பிரதியீடுமளிலும் தங்கியிருக்கும். இறக்குமதிகள், அதன் மாருவிலைகளில் வருடாந்தம் 4.1 வீதமாக ஒரு மந்தமான முறையில் வளர்ச்சி அடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்விடயத்தில், சென்மதி நிலைவை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக அமைகிறது. 1983 லும் 1984 லும் இலங்கையின் கொடுப்பனவுக் கஷ்டங்கள் குறைவடைந்தபோது ஒரு கூட, கணிசமான அளவு நீண்டகால, குறுங்கால வெளிநாட்டுக்கடன்படுத்துவுக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் வணிக நியதிகளின்படி பெற்ற கடன்படுத்துவட்டம், மூலதனச் செலவினத்தின் உள்வரவானது இவ்வாரைநாடுக் குறிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனினும், இத்தகைய கடன்படுத்துவானது, படுகடன்களை நிதிப்படுத்துவதற்கான அந்நியச் செலாவனியை தாராளமாக உழைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய கருத்திட்டங்களுக்கு மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும். இனிவரும் ஆண்டுகளில், வர்த்தக நியாகாரிகளின்படி பெற்ற இருக்கும் கடன்படுத்துவானது அண்ணவாக வருடத்திற்கு 18.5 கோடி அமெரிக்கடொலராவும், அது தொடர்பான தேறியகடன்படுத்துவது அதாவது தேறிய மீன்கொடுப்பனவு) ஏற்குமறைய, வருடத்திற்கு 9 கோடி அமெரிக்கடொலராவும் இருக்கும் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 2

**உள்நாட்டு மூலவளங்களும், மூலவள இடைவெளியும்
(ரூ. நாறு கோடி யில்)**

	சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சியிதம்	1984	1985	1986	1989	1984 - 89
1. நடப்புக் காரணிக் கொல்லில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	138.2 (91)	156.5 (89)	176.9 (89)	263.1 (89)	13.8	
2. நேரில்வரிகள் கூட்டப்பட்டும் மான்யங்கள் கழிக்கப்பட்டும்	13.4 (9)	18.4 (11)	21.1 (11)	32.7 (11)	19.6	
3. சந்தை விலைகளில் மொ. உ. உ. பிற்கு சமனுகிறது	151.5 (100)	174.9 (100)	197.9 (100)	295.8 (100)	14.3	
4. பண்டங்களின் ஏற்றுமதிகளும் காரணியற்ற சேவைகளும்	44.5 (29)	46.6 (27)	51.0 (26)	75.0 (25)	11.0	
5. பண்டங்களின் இறக்குமதி களும், காரணியற்ற சேவைகளும்	53.7 (36)	59.1 (34)	67.5 (34)	99.6 (34)	13.1	
6. மூலவள இடைவெளி	9.2 (6)	12.4 (7)	16.6 (8)	24.6 (8)	21.7	

அட்டவணை 3

**1985-1989 வெளிநாட்டுப் படுகெடனில் திட்டமிடப்பட்ட
படுகெடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள்
(அமெரிக்க டொலர் பத்துலட்சம்)**

	1985	1987	1990	1995	1999
1. 1983 இறுதிவரை ஏற்பட்ட படுகெடனில், படுகெடன் சேவைகள்					
(அ) கடனமிழு	131	186	113	81	79
(ஆ) வட்டி	111	97	56	36	29
2. 1984 - 1989 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட படுகெடனில், படுகெடன் சேவைகள்					
(அ) கடனமிழு	6	72	186	24	49
(ஆ) வட்டி	18	58	83	30	24
3. 1989 இறுதிவரை மொத்தப் படுகெடனில், படுகெடன் சேவைகள்					
(அ) கடனமிழு	137	258	299	105	128
(ஆ) வட்டி	129	155	139	66	53
4. பண்டங்களினதும், சேவை களினதும் ஏற்றுமதிகளின் திட்டமிட்ட சம்பாத்தியங்கள்	1779	2091	2922	5507	9159
5. படுகெடன்சேவை நூற்றுவீதம்	15.0	19.8	15.0	3.1	2.0

குறிப்பு: சர்வதேச நாணய நிதிக்கு கொடுக்கவேண்டிய படுகெடனத் தவிர்த்து,

வெளிநாட்டு உதவியில் பெரிதும் தங்கியிருப்பதன் விளைவால் ஏற்பட்ட அதிகரித்த வெளிவாரிப் படுகெடன் சேவைகளின் கடமைப்பாடு கணம், ஏனைய வகையிலான வெளிநாட்டுக் கடன் வாங்குதல்களும் சேர்ந்து ஒரு ஒப்பீட்டு மட்டான முதலீட்டு வளர்ச்சி யை உருவாக்கும் நோக்கமாக, இது திட்டவுபாயத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தி உள்ளது. முன்னர் கூறியவாறு, உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளில் சார்ந்திருக்கும் தன்மை அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன் வெளிவாரிப் படுகெடன் வளர்ச்சியினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வாஞ்சையினால் இது மேலும் வழிப்படுத்தப்படுகிறது. 1984 இறுதிப் பகுதியில், சர்வதேச நாணய நிதிக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடனையும், குறுங்காலக் கடனையும் தவிர்த்த செலவழிக்கப்பட்ட மொத்த வெளிக்கடன், மொத்த உல்நாட்டு உற்பத்தியில் 40 வீதமாக இருந்தது. போதிய செலவினக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும் இந்த வீதம் மேலும் அதிகரிக்கும் என்றும், 1987 ற்கும் 1990 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மிகவும் உயர்வாக இருக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வர்த்தக நியிதிகளின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட பாரிய வெளிநாட்டு கடன் வாங்குதல்களின் காலமும், சர்வதேச உயர் வட்டி வீதங்களின் காலமும் ஒன்றிணைந்தமையால், வருங்காலத்தில் படுகெடன் சேவைகளுக்கான கொடுப்பனவுத் திட்டங்களும், ஏற்றுமதி உழைப்புத் திட்டங்களும் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோடு, அடுத்த 15 வருடங்களில் நிலைமை எவ்வாறு மாற்றமடையும் என நம்பப்படும் முறையையும் இவ் அட்டவணைக்கிறது.

1985 - 1989 வரையிலான இடைக்காலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது (GDP) வருடாந்தம் சராசரி யாக 5.8 வீதமாக வளரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்று மதி பதனிடலைத் தவிர்ந்த ஏனைய உற்பத்தித்துறையின் முழுதளந்த வளர்ச்சி வருடாந்தம் 8.6 வீதமாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வீதத்தினை அடைவதற்கு தனியார் துறையினர் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டியுள்ளது. 1985 - 1989 வரையிலான இடைக்காலகட்டத்தில் கைத்தொழில் ஏற்று மதிகள் 1984 ம் ஆண்டில் 48.8 கோடி அமெரிக்க டொலரி விருந்து, 1989 ம் ஆண்டாவில் 100.5 கோடி அமெரிக்க டொலரைக்கு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது வருடாந்தம் 15.5 வீத சராசரி வளர்ச்சி வீதத்தினைக் காட்டுகிறது. இவ்வளர்ச்சியில் பெற்ற முக்கிய உற்பத்திகளின் ஏற்று மதியானது, 12.9 கோடி அமெரிக்க டொலரி விருந்து, 1989 ம் ஆண்டில் 20 கோடி அமெரிக்க டொலரைக்கு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பெற்ற முக்கிய உற்பத்திகள், இந்த இடைக்காலத்தின் ஏற்றுமதி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கினை வகுக்கும் என்பதையே இது குறிக்கின்றது. 1989 ம் ஆண்டாவில் உற்பத்திக் கைத்தொழில்களின் தொழில்வாய்ப்புச் சாத்தியம் கூட 719,000 பேர்களிலிருந்து 923,000 பேர்களுக்கு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அரசாங்கமானது, நன்கு இயக்கம் கொண்ட, நிலைநிற்கும் ஒரு கைத்தொழில் அமைப்பை ஒரு வாக்கக்கூடிய நியாயமான கொள்கைகளில் தனது கவனத்தைச் சீப்பாக செலுத்திவருகிறது. இலங்கையின் கைத்தொழில் துறையானது ஏற்றுமதிகளிலும், இறக்குமதிப் பிரதியீடுகளிலும் வளர்ச்சிக்குரிய சாத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளது.

தேறிய அந்தியச் செலாவணியை உழைப்பதற்கோ அல்லது சேமிப்பதற்கோ ஏற்றுமதி அபி விருத்தியும், இறக்குமதிப் பிரதியீடும் உதவக்கூடுமானால், கைத்தொழிற் துறைகளில் இவையிரண்டிற்கு மிடையில் முக்கிய பிரிவு வித்தியாசம் இல்லை என காட்டப்படுகிறது. அந்தியச் சந்தைகளின் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டாலன்றி, ஏற்றுமதி நோக்குடைய கைத்தொழில்களை நிறுவது மிகவும் கஷ்டமானதாகும். இருபக்கச் சந்தைகளுக்கும் அளிக்கக்கூடிய கைத்தொழில்களை சொல்கின்ற வகையாகத் தோன்றுகிறது. இலங்கையின் வரையறுக்கப்பட்ட உள்நாட்டுச் சந்தை அமைப்பில், உள்நாட்டு நுகர்விற்கு மட்டும் உற்பத்தியாகக் கூட வீச்சுடையப்பட்டங்களே உள்ளன.

இவ்வகையான கைத்தொழில் அமைப்பினை முன்னேற்றுவதற்கு அரசாங்கமானது சில முக்கிய பகுதிகளில், குறிப்பாக அந்திய முதலீடு, சிறிய, நடுத்தர அளவிலான கைத்தொழில்கள் பொதுமுயற்சித்துறை, தனியார் முயற்சித்துறை எனவற்றின் பங்கு ஆகியவற்றில் ஒரு திட்டமான கொள்கையினை வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்துவரும் ஐந்தாண்டுகளில் நாட்டின் உற்பத்தி ஆற்றலில் கட்டமைப்பு உருமாற்றத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய விடயங்களிலேயே. இவ் அபிவிருத்தி உபாயத்தின் முக்கிய கவனம் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1978 - 1984 வரையிலான கடந்த ஏழ ஆண்டுகாலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது, மதிப்பிடப்பட்ட சராசரி வீதத்திற்கு அமைவாக, வருடத்திற்கு 6 வீதமாகவளர்ச்சி சியடைந்தது. நாடானது நன்கு வழக்கப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி வேகத்தினை தாங்கக்கூடியவகையில் இன்னும் மேலதிக தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட வேண்டும் என்பது

புலனுகின்றது. முதலில் பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பில் செம்மையாக்கல்கள் எய்தப்பட வேண்டும் என்பதோடு, குறுங்கால உறுதியாக்கலில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வுகாணப்படவேண்டும்.

1984 ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில், சாதகமான தேயிலை விலைகளினால் ஏற்பட்ட, மிகவும் செளகரியமான சென்மதி நிலுவையின் மூலம், குறுங்கால ஸ்திரத்தன்மைக்கு உதவி வழங்கப்பட்டது. இவ் எதிர்பாராநிலைமையானது அரசாங்க வருமானங்களை மேலும் உயர்த்துவதற்கும், 1983, 1984 ஆண்டுகளுக்கான அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் மிகக்களை பேணுவதற்கும் உதவியது. இந்திலைமையானது, முன்னைய ஆண்டுகளில் பணவீக்க அமுக்கங்களுக்கு முக்கிய காரணமாகவிருந்த வங்கி முறைமையில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் தங்கியிருத்தலைக் குறைப்பதற்கும் உதவியது. பண்டங்களின் உயர் விலைகள் தொடர்ந்து நிச்சயமற்றதாக இருக்குமென இலங்கை எதிர்பார்க்கமுடிய விலையாதலால், மாற்றுவழி உபாயங்களைத் திட்டமிட வேண்டிய அவசியம் உருவானது.

அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டமானது, அமைப்பு செம்மையாக்கற் படிமுறையில் முக்கிய மூலகமாக அமைந்த தோடு, வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை தயாரிப்பதற்கான அடிப்படை வழிகாட்டியினை இடைக்கால முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டம் வாங்குகிறது. 1978 இலிருந்து 1984 வரையிலான காலப்பகுதியில் மகாவளி போன்ற அதிக மூலதனச் செறிவு கொண்ட செய்திட்டங்கள் காரணமாக, பொதுத்துறை முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டமானது மிகவும் குறைவான நெகிழிச்சித்திட்டங்களை கொண்டு ஒடுங்கிக் கொண்டு

செல்வதால் இவ் இடைக்கால நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு வேறு புதிய வகையான முன்னுரிமைகள் தீர்மானிக்கப்படலாம். உதாரணமாக விவசாயத்தில், தேசிய விவசாய, உணவு, போசாக்குத் திட்டம் செய்திட்டங்களை தெரிவு செய்யும் முன் னுரிமைகளை முன்வைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கடந்த ஏழ ஆண்டுகளில் இரந்து போல், தொடர்பு முறைகளைத் தரமுயர்த்தல், போக்குவரத்து வசதிகள், ஏனைய சமூக பொதுமுதலீட்டு வசதிகள் என்பவற்றுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கடந்த ஏழாண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பொருளாதார சமூகப் பொதுமுதலீட்டு அபிவிருத்தி வசதிகள், உற்பத்தியின் உயர்வளர்ச்சி வீதங்களை அதிகம் பாதிக்கும் தடைகளை வெகுவாகக் குறைத்தது. ஆனால், பொருளாதார, அரசியற் குழந்தையின் நிச்சயமற்றதன்மையானது, கடந்த ஏழாண்டுகளில் வளர்ச்சி வீதங்களில் எய்திய இலக்கினைவிட இன்னும் அதிகமான உயர்வளர்ச்சி வீதங்களை அமைப்பதற்கான திட்டத்தினைத் திட்டமியலாளர்கள் செய்ய முடியாதவாறு தடுத்தது.

நாட்டின் பாதுகாப்பு நிலைமையில் ஏற்பட்ட சீரமீவு, சில முக்கிய முதலீட்டுச் செய்திட்டங்களின் நீண்டகால ஆரம்ப தேங்கிய நிலை, விலை உறுதிநிலை தொடர்பான பிரச்சினைகள் என்பன சில முக்கிய காரணிகளாக இருக்கும். இவ்வதிகாரித்த நிச்சயமற்ற அமைப்பினால், அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்கான செயல்திட்டங்களை அமைப்பதுகூட அபாயம் நிறைந்த செய்முறையாகவே இருக்கும். எனினும் 1985 - 1989 வரையிலான காலப்பகுதிக்குரிய முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் பின்வரும் முக்கிய எடுக்கோள்கள் கருத்திற்கெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

★ நாட்டில் தற்போது இருந்து வரும் பாதுகாப்பு நிலைமைப் பிரச்சினைகள் சமூகமான நினையினை அடையும்.

★ சாதாரண காலநிலைமைகள் நீண்டகாலத்திற்கு நிற்கும்,

★ உலக வர்த்தக நிலைமைகள் ஒரு கிரமமான, ஆனால் ஒரு மட்டான முன்னேற்றத் தினைக் காட்டும். அத்துடன் இது பெரிய நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகமாட்டாது.

★ கைத்தொழில் நாடுகளில் பண்வீக்க வீதங்களும், பண ஏற்ற, இறக்க வீதங்களும் படிக்கிரமமான முறையில் உறுதி நிலைக்கு வரும்.

கடந்த ஏழாண்டுகளில் வளர்ச்சி வீதங்களில் வீதங்களைக்கீட்டிய அளவினை திர்பார்ப்பது சாத்தியமானதாக இருக்கமாட்டாது என்பது திட்டமிடலாளர்களின் கருத்தாகும். அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் திட்டமிட்ட 5.8 வீத வளர்ச்சியினை அடைவதற்கு அவசியமான கேள்வி இழுவையின் பெரும்பகுதியானது, உள்நாட்டுச் சந்தைகளில் இருந்து கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும், திட்டமிடலாளர்களினது கருத்தின் முக்கியத்துவம், ஏற்றுமதித் துறையின் அபிவிருத்தி நோக்கமாற்றம் அடைய வேண்டும்.

உள்நாட்டுச் சந்தைக்காக நெல், சினி, கால் நடைப்பண்ணை, மீன்பிடி ஆகிய துறைகளும், ஏற்றுமதித் துறைக்காக தொழில் நுட்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் உற்பத்திகள், சிறு விவசாய உற்பத்திகள் ஆகிய துறைகளுமே குறிப்பிடத்தக்க விளைதிறன் அபிவிருத்திகளுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட பகுதிகளாகும். நெல்லுற்பத்தி விளைவானது, 1984ல் அதன் தற்போதைய சாதாரண மட்டமான 11.5 கோடி புசலி

லிருந்து, 1989ல் ஏற்குறைய 13.6 கோடி புசலுக்கு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது இவ் விளைவு மட்டமானது, தற்போதைய நுகர்வு அமைப்பினைப் பொறுத்து, உள்நாட்டுக் கேள்வியினைத் தீர்ப்பதற்குப் போது மானது. மூன்று முக்கிய பாரம் பரிய உற்பத்திகளில், தேயிலைப்பர் என்பவற்றைவிட தெங்குப் பொருட்கள் உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்கான சிறந்த சாத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளது என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நிலைநிற்கக்கூடிய ஒரு உற்பத்தித்துறையின் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஆலோசிக்கையில், இத்திட்டமானது, திறமையான இறக்குமதிப் பிரதியீட்டின் சகல ஆற்றல்களும் விரைவில் முடிவடைந்து விடும் என்றும் நாட்டுஷு மூலவள் ஆற்றலைப் பொறுத்து ஏற்றுமதியை நோக்கமாகக் கொண்ட உற்பத்திகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அனுமானிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் ஒப்பீட்டு அநுகூலமதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் அதன் தொழில் வருவாய் குறிக்கோள்களையும், ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களையும் நிறைவேற்றும் வண்ணம், நிலைநிற்கக்கூடிய உற்பத்தித் துறையின் அபிவிருத்தி மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. தற்போது தேயிலை, இறப்பர், தேங்காய் ஆகியவற்றின் பதனில், உற்பத்தித்துறையின் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியில் ஜங்கில் உற்பத்தி ஏற்றங்களில் பெறுமதியின் ஐந்திலொரு பங்கு ஒரு பங்காக இருக்கின்றது. இத்துறையில் வளர்ச்சிக்குரிய சாத்தியங்கள் மரப்பயிர் உற்பத்தி வளர்ச்சி மந்தமாக இருபதனால்தடைப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலை உற்பத்திகள், சிறிய அளவிலான குடிசைக் கைத்தொழில் கள் ஆகியை உட்பட்ட “ஏனையகைத்தொழில்கள்” பிரிவில் அநேக சாத்தியங்கள் உள்ளதாகத் காணப்பட்டுள்ளது. இங்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கையா

நூது, சமூகப் பொது முதலீட்டு வசதிகளை வழங்குவதாகவும், ஊக்குவிப்புகளுக்கான பொருத்தமான முறையையை கடைப் பிடிப்பதாகவும் அமையும் அதே சமயம், தனியார் உற்பத்தியாளரிலும், தனியாரின் பூர்வாங்கநடவடிக்கைகளிலும் பெரிதும் தங்கியிருப்பதாக அமையும்.

இக் கொள்கையின் பூர்வாங்கநடவடிக்கை அமைப்பில், தேயிலை, இறப்பர், தேங்காய் ஆகியவற்றின் செய்முறைப் பதனிடல் தவிர்ந்த “எண்ய கைத் தொழில்” துறைக்கு ஒரு மட்டான, சாதகமுள்ள வெளிக் கேள்வி இருக்கும் என்ற அநுமானத்தின் அடிப்படையில், இத்துறையானது உயர் வளர்ச்சி வீதத்தினை அடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்குமான சராசரி வளர்ச்சி எல்லைநோக்கு வருடாந்தம் 8.6 வீதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது என அட்டவணை 4 தெரிவிக்கின்றது.

நிர்மாணத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் 1981ம் ஆண்டிற்கு முன்னிருந்த காலப்பகுதியில் நிலவிய உயர் வளர்ச்சி வீதங்கள் தொடர்ந்து இருக்கமாட்டாது என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏழங்கூடிய கேள்விகளை சமாளிக்கக் கூடிய வகையில், இத்துறையின் ஆற்றலானது ஏற்கனவே விரிவடைந்துள்ளது. முதலீட்டு வளர்ச்சிமிகவும் மட்டான வீதத்தில் இடம்பெறும் அதே சமயம், முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் இயல்பானது அநேகமாக நிர்மாணத்துறையை கருத்தில் கொண்டதாக இருக்காது என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே இத்துறையின் வளர்ச்சி வீதமானது, 1984 - 1989 வரையிலான காலகட்டத்தில் வருடாந்தம் 7.3 வீதமாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதிகரித்த பாதுகாப்புச் செலவினங்களை கருத்தில் கொண்டு, மின்சாரம், நீர்வழங்கல் ஆகியவற்றின் ஆற்றல் விரிவு, மகாவளித் திட்டத்தின் கீழ் புதி தாக குடியேற்றம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் சேவைகளின் அபிவிருத்தி வீட்டமைப்பின் துரித விரிவாக்கம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சேவைகளுக்கான முழுதன்த வளர்ச்சி வீதமானது வருடத்திற்கு 6 வீதமாக அமைய உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு மான வரவு - செலவுத்திட்ட வெளியீட்டிலை திட்டமிடும் போது, 1985ம் ஆண்டில் நடப்புச் செலவினங்கள் ரூபா 2690 கோடியிலிருந்து, 1989ம் ஆண்டில் ரூபா 4260 கோடிக்கு அதிகரிக்கும் அதே காலப்பகுதியில் நடப்பு வருமானம் ரூபா 3420 கோடியிலிருந்து ரூபா 5710 கோடிக்கு அதிகரிக்கும் என்று இத்திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வர்த்தகத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரிகளில், வரவு - செலவுத் திட்டத்தின் வருமானங்கள் பெரிதும் தங்கியிருந்ததை கடந்த கால அறுவெங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகளில் பெரிதும் தங்கியிருக்கும் பாரம் பரிய தோட்டப் பயிர்களின் செயற்பாட்டினால் ஏற்றுமதித் தீர்வைகளில் தாக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏற்றுமதித் தீர்வைகளின் பங்கானது, 1985ம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 1.2 வீதத்திலிருந்து, 1989ம் ஆண்டளவில் ஏறக் குறைய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு வீதத்திற்கு கிரமமாக வீழ்ச்சியறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனினும், 1989ம் ஆண்டளவில் மொத்த நடப்பு வரவுகளில் ஏற்றுமதித் தீர்வைகளின் பங்கானது ஏறக் குறைய 5 வீதமாக இருக்கும். மறுபுறத்தில், இறக்குமதித் தீர்வைகள், மொத்த உள்நாட்டு

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

அட்டவணை 4 கைத்தொழில் ரீதியாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி

1984, 1985, 1986, 1989

(ரூ. பத்து லட்சம் - 1983 ன் நிலையான விலைகளில்)

	1984	1985	1986	1989	1984-1989
சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம்					
1. தேயிலை செய்கை	3,750	3,823	3,859	3,967	1.1
2. இறப்பர் செய்கை	997	997	1,011	1,081	1.6
3. தெங்காய் செய்கை	3,147	3,635	3,706	3,935	4.6
4. நெற்செய்கை (பதனிடல் உட்பட)	6,622	6,910	7,140	7,831	3.4
5. எண்ய விவசாயம்	16,247	17,127	17,913	20,741	0.5
6. மொத்த விவசாயம்	30,763	32,491	33,629	37,556	4.1
7. சரங்கத் தொழிலும் அகழ்வும்.	3,674	3,764	3,993	5,044	6.5
8. தேயிலை, இறப்பர் தெங்காய் பதனிடல்		3,705	3,790	3,830	3,967
9. எண்ய கைத்தொழில்கள்	13,488	14,572	15,776	20,353	8.6
10. நிர்மாணம்	9,797	10,297	10,886	13,926	7.3
11. செலவைகள்	57,004	61,306	63,995	76,363	0.6
12. நிலையான காரணிச் செலவு விலையில் மொ. ஏ. ஏ.	118,432	126,220	132,108	157,208	5.8

இலங்கையில் திட்டமிடல் படிமுறை

1977இலிருந்து இலங்கையில் தேசிய திட்டமிடலானது ஒரு தீவிரமான மாற்றத்திற்கூடாகச் சென்றுள்ளது. முழுப் பொருளா தாரத்தையும் தழுவிய நடுத்தர காலத்திட்டங்களைத் தயாரிக்கும் பிரயோகத்திலிருந்து, பொது முயற் சித்துறைப் பகுதிக்கு மட்டுப்படுத் தப்பட்டுள்ள, தொடர்ச்சியான திட்டமிடல் படிமுறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வித மாக, “சமூர்ச்சித் திட்டத்தின்” அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டமானது, திட்டமிடல் படிமுறையின் மையப்பொருளாக உருவாகியது.

இந்தத் திட்டமிடல் ஒழுங்கானது, கடந்தகால அநுபவத் திணிப்படையில் ஒரு அவதான மான, சாத்தியமுள்ள அனுங்கு முறையின் பிரதிபலிக்கின்றது. கடந்தகால திட்டமிடலில், முழுப் பொருளாதாரத்திற்கு மான திட்ட அமைப்பு முயற்சி களில், அலாலாக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இல்லாதிருந்தமை ஒரு பெரிய குறைபாடாக இருந்தது. 1959ல் பிரசரிக்கப்பட்ட பத்து வருடத் திட்டஆரம்பத்திலிருந்து, இலங்கையானது திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் உண்மையாகவே திறமை உடையதென்றும், தொழில் நுட்ப ஆற்றல் கொண்டது என்றும் வெளிக்காட்டியது. இதற்குப் பின்னைய ஆண்டுகளில் வெளியான திட்டங்களான 1962ல் வெளிவந்த மூன்றாண்டு அமுலாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம், 1972-1976 ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போன்றவை தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த, அறிவுறுத்தக் கூடிய ஆவணங்களாகும். எப்படியாயினும், இவற்றை செய்முறைக்கு மாற்றக்கூடியபோதிய பொறிமுறை இல்லாததன் காரணமாக இவை பொருளா

வெளியிட பெரண்டோ
(பணிப்பாளர் தேசிய திட்டமிடல் பிரிவு,
நீதி, திட்டமிடல் அமைச்சு)

தாரத்தில் மிகவும் குறைவான தாக்கத் தினையே கொண்டிருந்தன.

அரசாங்கத் தினை மேற்கொள்ளப்பட்டதுரிதமகாவலித் திட்டம், நகர, வீட்டு அபிவிருத்தித் திட்டம், சுதந்திரவர்த்தகவலயம் போன்ற பாரிய முதலீடு கொண்ட நீண்ட காலத் திட்டங்கள், மூலவளர்களை ஒதுக்கீடு செய்வதில் ஒரு திட்டமான ஒழுங்கான நிகழ்ச்சித் திட்டம் இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கட்டாயப் படுத்தின. மேலும், இத்தகைய பாரிய முதலீடுகள் காரணமாக, பொது முயற்சித் துறையானது பொருளாதாரத்தில் தனது பங்கினை விரிவுபடுத்தியது. 1970 - 1977 காலகட்டத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் நாற்று வீதமாக, பொது முதலீடானது 7.7 லிருந்து 1978 - 84 காலப் பகுதியில் 16.6 நிர்கு அதிகரித்தது.

விவசாயத்தில் அதிகம் தங்கியுள்ளதும், சர்வதேச பொருளாதாரத்துடன் இறுக்கமாக பின்னக்கப்பட்டிருப்பது மான இலங்கையில் உள்ளதைப் போன்ற பொருளாதாரங்களுக்கு இந்தச் “சமூர்ச்சித் திட்ட” நுட்பம் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இதற்குக் காரணம் மூலவளர்களில் ஏற்படும் ஏற்ற, இறக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில், இம்முறையானது மிகுந்த வளையுந்தன்மையை கொண்டிருப்பதனாலும். விவசாயத்தில் பெரிதும் தங்கியிருக்கும் நாடுகளில் சீரற்ற காலநிலை காரணமாக உற்பத்தியும், வருமானமும் பாதிக்கப்படுவதால், ஒரு நீண்ட கால

அளவினடிப்படையில் மூலவளர்களை மதிப்பிடுவது இயலாத காரியமாகும். அதே போன்று, ஒரு நாடு துரிதமான விலை ஏற்ற இறக்கதிற்குள்ளாகும் முதன்மைப் பின்டக்களில் தங்கியிருக்கும் போது, சர்வதேச வர்த்தக விளைவுகள் பற்றியும் முன்னுரைப்பது கடினமாகும்.

எனவே 5 வருட காலத்தினே உள்ளடக்கிய இப்பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டமானது, புதிய மூலவளர் நிலைமையையும், அரசை எதிர் நோக்கும் பொருளாதாரச் சவால்களையும் கருத்திற் கொண்டு வருடாவருடம் மீளாய்வு செய்யப்படுகின்றது. ஐந்து வருடாகலத்திற்கு மேனேக்கி அசைவதன் காரணமாக இது ‘‘சமூர்ச்சித் திட்டம்’’ என அழைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, தற்போதைய பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1985 - 89 காலப்பகுதிக்கு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற கடந்த வருடத்திட்டம் 1984 - 88 காலப்பகுதிக்கு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வருடமும் நவம்பர் மாதத்தில் அடுத்த ஆண்டிற்கான வரவு - செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்பு, உற்பத்தி, நுகர்வு, சேமிப்புகள் என்பவை தொடர்பான தற்போதைய தகவல்களின் அடிப்படையில், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளிலும் முதலீட்டுக்காகக் கிடைக்கக் கூடிய மொத்த மூலவளங்கள் பற்றி மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. மொத்த முதலீடானது பொது முயற்சித் துறையினராலும் தனியார் முயற்சித் துறையினராலும் முதலீட்டிற்காகப் பகிரப்படுகிறது. அதற்குப் பின்பு, வரவு செலவுத்திட்டம் மதிப்பீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அமைச்சகளின் ஆலோசனையுடன் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பின்னர் இது அபிவிருத்திச் செயலாளர்கள் குழுவின் அங்கீகாரத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படும். ஒவ்வொரு வருடமும்

அரசின் வரவு - செலவுத்திட்டம் நிர் ன யிக் கப்படும் போது, பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனச் செலவு மதிப்பீடுகள், ஒவ்வொரு அமைச் சின்னது ம் ஒதுக்கீடுகளுக்காக உபயோகிக் கப்படுகிறது. நடப்புவருடத்தின் போது, ஒதுக்கீட்டில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் அது மூலவளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் போது பிரதிபலிக்கும். இந்த வகையில் வரவு - செலவுத் திட்டத்திற்கும் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்குமிடையே நெருங்கிய பிணைப்பும், இடை நிலைத் தொடர்பும் காணப்படுகிறது. 1979 லிருந்து முக்கிய திட்டமிடுதல் ஆவணத்தின் பலம் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்திலேயே சார்ந்திருப்பதால் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முதலில் சேர்க்கப்பட்டாலன்றி எந்த ஒரு கருத்திட்டமும் வரவு செலவுத்திட்ட ஒதுக்கீடுகளுடாக அமூல்படுத்தப்படுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. நிதியமைச்சுக்கள் முன்னால் திட்டமிடல் அமைச்ச ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதன் மூலம் இது சாத்தியமாகக் கூடியதாக இருந்தது. நிதி வழங்கல், திட்டமிடல் ஆகிய ஒரு செயற்பாடு களும் தொடர்ந்து தனித்தனியே இயங்கவில்லை.

இப் பொது முதலீட்டுத் திட்டத்தின் பின்னனியில் ஒரு கணிசமான அளவு தொழில் நுட்ப வேலை சார் ந் துள் எது. முதலாவதாக, பேரண்டப் பொருளியல் அமைப்பில் விவரிக்கப்படும் தொகுதி வாரியான உற்பத்தி, நுகர்வு, சேமிப்புகள் என்பன பற்றி மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். மூலவளர் ஒதுக்கிட்டிற்கான முன்னுரிமைகள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். செய்திட்டங்களை தேர்ந்தெடுக்கும் போது திட்டப் பகுப்பாய்வினைதும், மதிப்பீட்டினதும் நுட்பங்கள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத் திற்காக பொது முதலீட்டுத் திட்டத்திற்கும், தொகுதி

உள்ளடையே முன் னு ரி மை க கொ
அமைப்பதற்கும் பொறுப்பாக
வள்ள நிதி திட்டமிடல்
அமைச்சின் தேசிய திட்டமிடல்
பிரிவானது, தொடர்பான
அமைச்சு கருடன் நெருங்கிய
முறையில் இணைந்து செயலாற்ற
வேண்டியுள்ளது.

பல்கலைக்கழகம், ஆராய்ச்சி
நிறுவனங்கள் சர்வதேச பொரு
ள்ளதார நிறுவனங்கள் என
பவற்றுடன் இடைத்
தொடர்பு, பயிற்சி எண்பவற்
றினுாடாகவும் குறிப்பாக
மத்திய வங்கி, தொடர்பான
அமைச்சகள், தினைக்களங்கள்
எண்பவற்றுடன் தொழில் நுட்ப
சம்பாஷனை மூலமாகவும் திட்ட
மிடுதலின் தரத்தின் உயர்த்து
வதற்கான தொழில் நுட்ப
முன்னேற்றங்கள் தொடர்ந்து
செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.
முன்னள் திட்டமிடல் அமைச்சில்
இயங்கிய இயஞேக்குத் திட்ட
மிடல் பிரிவினால் உருவாக
கப்பட்ட தொழில் நுட்ப அடிப்
படையிலிருந்து அநேக
நன்மைகளை இத்தேசிய திட்ட
மிடல் பிரிவு பெற்றது.

எப்படியாயினும், இலங்கையின் திட்டமிடலானது தனியே பொதுத் துறைக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்க முடியாது என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக, அரசானது உற்பத்தி நடவடிக்கை முதலீட்டிற்கு தனியார் துறையினை எதிர்பார்க்கும் நிலைமையில், தனியார் துறையினர் சரியான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான துாண்டுகருவிகளை வழங்க வேண்டிய தேவை அரசிற்கு ஏற்படுகிறது. அதாவது அரசினால் சமூகத்திற்கு உகந்த தெனக் கருதும் உயர்ந்த முன்னுரிமை கொண்ட தொழிற் பரப்புகளில் தனியார் துறையினர் முதலீடுவதற்கு ஊக்கப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதுவே குறித்துக் காட்டும் திட்டமிடல் எனப்படுகிறது. இது அரசாங்கத் துறையினால் வரவு-

செலவுத்திட்ட ஒதுக்கிடுகள்
டாகவும், நிர்வாக கட்டளைக
ளினாடாகவும் மேற் கொள்ளப்
பட்ட திட்டமிடவிலி ருந்து
வித்தியாசமானது.

இன்று இலங்கையில் ஏதோ
ஒருவகையான குறித்துக்காட்டும்
திட்டமிடல் ஏற்கனவேயிருந்து
அழுஸ்படுத்தப்பட்டுவருகிறது.
பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்
திட்டத் தில் வரையறுக்கப்
பட்டுள்ள தொகுதித் திட்ட
உபாயங்கள், தற்போது
முன்னேற்றம் அடைந்துவரும்
விடயங்களையும் இந்நோக்கத்
திற்காக கைக்கொள்ளப்பட்டு
வரும் கொள்கை முறைகளையும்
குறித்துக் காட்டுகின்றன.
எனினும், தனியார் துறையினரால் அழுஸ்படுத்தப்படு
வதற்கு, விளைவு ரீதியாகவோ,
தொகுதி ரீதியாகவோ
இலக்குகள் குறிக்கப்படவில்லை.
இத்தகைய விவரணமான திட்ட
மிடலுக்கு, தேசியமட்டத்திலும்,
தொகுதி அமைச்சு மட்டத்
திலும் என்னற்ற தொழில்
நுட்ப திறமைகள் மட்டும்
போதாது. இதற்கு சம்பாஷினை
மூலமும், தொழில்நுட்ப வேலை
ஆகியவற்றுக்கூடாக பயன்
படத்தக்க முறையில் தனியார்
துறையினர் பங்குபற்றக் கூடிய
இழுங்கு முறைகளும் தேவையாக
இருக்கிறது.

கொள்கையளவில், குறித்துக் காட்டும் திட்டமிடலில் ஒரு முறைமையை விருத்தியாக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து, இது தொடர்பான ஆரம்ப நடவடிக்கைகளும் தற்போது எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது முற்றுப்பெறும் நிலையிலுள்ள விவசாய உணவுபோசனைத்திட்ட வேலை, தனியார் தோட்டத்துறைக்கான நடுத்தர கால முதலீட்டு நிகழ்ச் சித்திட்டம், தனியார் துறையினருடன் கூட்டு முயற்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கைத் தொழில் கொள்கை வேலை என்பன இவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட

சில ஆரம்ப முக்கிய நடவடிக்கைகளாகும். இதற்கான மேலதிக நடவடிக்கையானது, திட்டமிடுதலில் பெறக்கூடிய தொழில்நுட்ப திறமையின் அளவில் பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம், ஐக்கிய நாடுகள் சர்வதேச குழந்தைகள் அவசரகால நிதியம், பிராட் போர்ட் பல்கலைக்கழகம் என் பவற்றின் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் தேசிய திட்டமிடல் பிரிவிலும் அநேக பயிற்சித் திட்டங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சி வகுப்புகள் கொழும்பிலும், மாவட்டங்களிலும் நடாத்தப்பட்டு வருகிறது. மாவட்டங்களில், திட்ட அழுலாக்கல் அமைச்சின் உதவியுடன் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அமைச்சச் செயலாளர்கள், தனியார் துரையினரின் சிரேஷ்ட பிரதி நிதிகள் ஆகியோர் மட்டத்தில் உயர்மட்ட கொள்கைச் சம்பாஷணைகளானவை கருத்தரங்குகள் மூலமாகவும், மகாநாடுகள் மூலமாகவும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த வருடம் ஆகஸ்ட்மாதம் அகுங்கலையில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கு, இவ்வாறு இடம் பெற்ற கருத்தரங்களில் முக்கியமான தொன்றுகும். இக்கருத்தரங்கில், தனியார் துறையினரின் சிரேஷ்ட பிரதிநிதிகளும், அரசாங்க அதிகாரிகளும் ஒருங்கிணந்த கைத்தொழில் அபிவிருத்தி விடயங்கள்பற்றி ஆலோசித்தனர். இக்கருத்தரங்கின் விளைவாகவே, அரசாங்கத்தினால் ஒரு உயர்மட்ட கைத்தொழில் கொள்கைக்கு முன் அமைக்கப்பட்டது.

கொள்கை நிர்ணய நோக்கங்களுக்காக நாட்டிலிருக்கும் உயர்கல்வித் தரம் கொண்ட சமூகத்திலிருந்து, பயன்படாதிருக்கும் அவர்களது ஆராய்ச்சித் திறமையைப் பெறுவதற்கு எதிர்

பார்க்கப்படுகிறது. ஹெய்கிலுள்ள சமூகக் கல்வி நிலையத்துடன் கூட்டு ஆராய்ச்சி மூலமாகவும், பயிற்சித் திட்டம் மூலமாகவும் நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சுடன் இனைக்கப்பட்டது ஒரு கொள்கைக் கல்வி நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ் ஆரம்ப நடவடிக்கை காலம் 3 வருடங்களுக்கு நீடிக்கும். இக்காலத்துள், கொள்கையில் நேரடித் தாக்கங்கொள்ளும் விடயங்கள் பற்றி, நிதி திட்டமிடல் அமைச்சுடனும், மத்திய வங்கி அதிகாரிகளுடனும், சமூகக் கல்வி நிறுவனங்களும் கொள்கை செய்து கொடுக்கப்படும்.

புதியசவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக் கூடிய வகையில், தேசிய திட்டமிடல் பிரிவில் திட்டமிடல் அமைப்பு முறைகள், தொடர்ச்சியாக தரமுயர்த்தப்பட்டு வருகின்றன. செய்திட்டமதிப்பீடு, தொகுதிவாரியான திட்டமிடுதல், பேரண்டப்பொருளியல் திட்டங்கள் என்பவற்றை விருத்தி செய்வதற்கான வேலை தொடர்கின்ற அதே வேலையில், பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கையினால் பலதரப்பட்ட வருமானம் பெறுவோர் எத்தகைய நன்மைகளைப்பெறுகிறார்கள் என்பதை அவர்வரி தற்குரிய நிதியில் குறித்துக்காட்டக்கூடிய சமூகக்கணக்கிடும் என்னக்கருவினை (Social Accounting Matrix) விருத்தி செய்வதற்கான கூட்டுமுயற்சியும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இச் சமூகக் கணக்கிடும் என்னக்கருவானது, திட்டமிடலாளர்களின் கவனத்திலிருந்து தப்ப முடியாத, சமூகத்திற்குரிய அபிவிருத்தியை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள அரசாங்கத்தின் அதிகரித்து வரும் அக்கறையின் பிரதிபலிப்பாகும்.

(10 - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) உற்பத்தியின் 3 வீதத்திற்கு சற்றுக் குறைவாக, இதே காலப்பகுதியில் தொடர்ந்து இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதாவது 1989 ம் ஆண்டளவில் மொத்த வரவுகளின் 15 வீதமாக இருக்கும். கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளுக்கு அவசியமான ஊக்குவிப்புகளை வழங்க வதற்கு ஏற்கனவே சில இறக்குமதித் தீர்வை செம்மையாக்கல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் வெகு விரைவில் மேலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆலோசிக்கப்படுகிறது.

தெரிவ செய்யப்பட்ட விற்பனை வரிகளில் இருந்தும், வியாபார மொத்த விற்பனை வரிகளில் இருந்தும் 50 வீதத்திற்கும் அதிகமான நடப்பு வரவுகள் பெறப்படுகின்றதென சமீபத்திய வரவு- செலவுத் திட்டம் தெரிவிக்கின்றது. 1986 - 1989 வரையிலான கால கட்டத்திற்கான அரசு வருமானத்தை திட்டமிடும்போது நேரில் வரிகளில் தங்கியிருப்பது தொடர்ந்திருக்கும் என அநுமானிக்கப்பட்டுள்ளது.

விரிவான ஆள் புலத்தினாலும், முன் ஓன்றந்த மான சேகரிப்புகளினாலும் வியாபார மொத்த விற்பனை வரிகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் வருமானம் 1985 ம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 6 வீதத்திலிருந்து (அதாவது மொத்த வரவு களின் 31 வீதம்) 6.3 வீதத்திற்கு (அதாவது மொத்த வரவுகளின் 33 வீதம்) உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதே காலப்பகுதி முழுவதும் தெரிவ செய்யப்பட்ட விற்பனை வரிகள் மொத்த வரவுகளில் தொடர்ந்து 20 வீதமாக இருக்குமன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பொருளாதாரம்

இலங்கையின் பொருளாதாரம் - 1984

சென்ற வருடம் இவங்கையின் பொருளாதாரத்தில் சில துறைகளின் செயற்றிமுன் எதிர்பார்த்ததோன்றி விடவும் சிறப்பாகவிருந்தபோதும் இவ்வாண்டில் இடம் பெற்ற அபிவிருத்திகள் பொருளாதாரத்தின் மறைந்திருந்த சில பலவீனங்களை வெளிக்காட்டியிருப்பதாக 1984 ம் ஆண்டுக்கான மத்திய வங்கி அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

1984 இல் இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 5.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்தாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது; சென்ற வருடம் இது 5.0 சதவீதமாக விருந்தது. நிலையான காரணி விலைகளில் மொத்த தேசிய உற்பத்தி 5.3 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்துள்ளது; 1983 இல் இது 4.1 சதவீதமாகவிருந்தது. தொடர்ச்சியான வருட்சி, 1983 கலவர நிலைமைகளால் ஏற்பட்ட பின்வாங்கல் என்பவற்றிலிருந்து பெற்ற மீட்சி, சிறந்த வர்த்தக மாற்றுவிகிதத் தின் விளைவாக ஏற்பட்ட வருமான அதிகரிப்பு என்பவற்றின் பிரதிபலிப்பே இந்த உயர் பொருளாதார வளர்ச்சியாகும். விவசாயத் துறையின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உப துறையான தேயிலி இப்பொருளாதார மாற்றத்திற்குப் பெருமளவு காரணமாகவிருந்தது; பிரதான மாகச் சிறந்த சென்மதி நிறுவனங்களுக்கு இது காரணமாகவிருந்தது. எனினும், 1984 இல் பொருளாதாரத்தில் அவதாரிக்கப்பட்ட பலவீனங்களின் காரணமாக இச்சிறந்த சென்மதி நிறுவன நிலைமை தொடராமல் போகலாம் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மத்திய வங்கியின் வருடாந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எணைய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

* கடந்த சில வருடங்களாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பல்வேறு உபதுறைகளும் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிப் போக்கினைக் காட்டவில்லை. மொ. உ. உ. வளர்ச்சியில் மாற்றவருக்கின்ற துறைகள் இத்தோன்றி பிரதிபலிக்கின்றன. நெல், தென்னை ஆகிய உப துறைகளில் ஏற்பட்ட எதிர்க்கிணிய் வளர்ச்சியின் விளைவாக 1984 இல் விவசாயத் துறை மோசமான செயற்றிறங்கள் காட்டியது.

* நெல், தென்னை என்பவற்றின் வீழ்ச்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட பாதகமான தாங்க்கதை, தேயிலையின் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி 16 சதவீதத்தால் அதிகரித்ததன் மூலம் சரிக்கட்டப்பட்டது. எணைய விவசாயத் துறைகளில்

வளர்ச்சி தொடர்ந்தும் உயர் நிலையில் இருந்தது.

* மொத்த, சில்லறை வர்த்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி அதிகரித்தமை, சேவைத் துறையின் வளர்ச்சியைப் பெருமளவிற்குத் தூரண்டிற்று. எற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் இடம்பெற்ற உயர்மட்ட நடவடிக்கைகள் சேவைத் துறையில் வளர்ச்சி மட்டத்தைப் பேணுவதற்கு உதவின.

* சுற்றுலா உபதுறையின் மோசமான செயற்திறன், இதன் விளைவாக துணைச் சேவை களின் கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி என்பவற்றின் காரணமாக எணைய உப துறைகளின் வளர்ச்சி தொடர்ந்தும் தேவீகமடைந்தது.

* துறித மகாவலி அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சிக் திட்டத்தின் கீழ் விக்டோரியா, மினிமேபே அணை வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டதன் விளைவாக நிருமானத்துறை ஒப்பீட்டு ரீதியில் தேக்கமடைந்தது.

* தேயிலைக் கைத்தொழில் மீட்சி பெற்றைம் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி யாகும். தேயிலைத் துறை அனுபவித்த செழிப்பினை விவசாயத்தின் எணைய உபதுறைகள் அனுபவிக்கவில்லை. 1984 இல் இறப்பர் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட 1.4 சதவீத விருத்தி முன் எணை வருடத்தில் பதியப்பட்ட 12 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் பிகக் குறைவானதாகும்.

* தென்னை உற்பத்தி 14 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியைடைந்தது; இது அனுமைய வருடங்களில் பதியப்பட்ட மிகக் குறைந்த உற்பத்தி மட்டமாகும். மரப்பயிர்ச் செய்கைத் துறையில் பெறவேண்டிய உற்பத்திக்கும் பெறப்படுகின்ற உற்பத்திக்கும் இடையில் தொடர்ந்தும் குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளி நிலவுதஞால் இத்துறை அவசர கவனத்தை வேண்டிந்திருக்கின்றது. இத்துறையின் நீண்ட காலச் செயற்பாட்டினை உறுதி பிப்படுத் துறவதற்கு உற்பத்தி இடைவெளையைச் சுருக்குவது அவசியமாகும். தேயிலையின் ஏற்றுமதிப் போட்டித்தாங்கமையை அதிகரிப்பதற்கு புனருத்தாரணம், சிறந்த முகாமைத் துவம் என்பன அவசியமாகும். மொ. உ. உ. பில் தென்னையில் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி அதிகரித்திருப்பதனால் தென்னை உப துறை கூடிய கவனத்தை வேண்டி நிற்கின்றது. உற்பத்தியாளர்

களின் எல்லை வருமானம் கவர்ச்சிகரமாக இல்லை. பெரும்பாலும் அதிகாரிகளின் தலையிட்டினால் சந்தை பூரணமற்றதாக விளங்குகின்றது. அதிகாரிகள் சந்தையில் தலையிடாது கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

* பொதுத்துறைக் கைத்தொழில் களின் வெளியீடு 7 சதவீத வருடாந்த வளர்ச்சியைக் காட்டியது. பெற்ற மேற்கொடுப்பதை தயாரிப்புக்களின் வெளியீடு இதில் கூடிய செல்வாக்கினைச் செலுத்துகின்றது; இத்துறையின் இதன் பங்கு 55 சதவீதமாகும். சத்திரிசிப்பு ஆலையின் வெளியீட்டைத் தவிர்த்தால், பொதுத்துறைக் கைத்தொழில்களின் வெளியீடு வீழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.

* பொதுத்துறை கைத்தொழில் முயற்சிகளின் மீளமைப்பு அவசரமாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். தனியார் துறையினரால் சிறப்பாக நடாத்தக் கூடிய சில பொதுத்துறை வர்த்தக, கைத்தொழில் முயற்சிகளை அரசாங்கக் கட்டுப்பாகுகளினருந்தும் விடுப்பது தொடர்பாகக் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டும். எனினும், இவற்றின் முகாமை, திறன் என்பவற்றை விருத்தி செய்வதற்குத் தனியார் துறையினருக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டதன் பின்னரே, இத் தனியார் மயப்படுத்துகின்ற முயற்சி அமுலாக்கப்பட வேண்டும்.

* பெரும்பாலான பொதுத் துறைக் கைத்தொழில் முயற்சிகள் முகாமை, சந்தைப்படுத்தல், திரவத்தன்மைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றன. உற்பத்தி, மூலதன வருமானம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து பொதுவாகப் பொதுத்துறைக் கைத்தொழில் முதலீடு செய்யப்பட்ட நிதியிலிருந்து இன்னும் உச்ச பயணிப்பு பெறவேண்டியுள்ளது.

* வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறையில் ஏற்பட்ட தீவிரமான சுருக்கம் இவ்வருடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிதிக் கொள்கையின் நல்விளைவு எனவார். எனினும், இவை தொடர்பாக மதிழ்ச்சி அடைய முடியாது. தொடர்ந்தும் நிலையான விளைகளைப் பேணுவதற்குத் தேவீகமடைத்து போதுவாகப் பொதுத்துறைக் கைத்தொழில் முதலீடு செய்யப்பட்ட நிதியிலிருந்து இன்னும் உச்ச பயணிப்பு வெண்டும்.

* 1984 இல் மொ. உ. உ. பில் உள்ளுரச் சேமிப்பு 20.8 சதவீதமாக இருந்தது; சென்ற வருடம் இது 14.5 சதவீதமாகவிருந்தது. சென்ற வருடம் மொ. உ. உ. பில் 17 சதவீதமாகவிருந்ததுக்கு தேவீக சேமிப்பு 23 சதவீதமாக அதிகரித்து; வெளிநாட்டில் வேலைசெய்வோரின் பண அனுப்பீடுகளே இதற்குரிய பிரதான காரணமாகும்.

* உண்மையான வெளி நூட்டு சேமிப்பு உட்பாய்ச்சல்கள், மொத்த தேசிய சேமிப்பு, மொத்த உள்ளாட்டு முதலீடு என்பவற்றுக்கு இடையிலான இடைவெளியை விடவும் கூடுதலாக விருந்தது. மிக்கயான வெளிநூட்டுச் சேமிப்பு, மொத்த சென்னதி நிறுவன மிகையில் பராபிலிக்கப்பட்டது. நுகர வச்சுகளுடைய 15 சதவீதத்தால் மாத்திரமே அதிகரித்தது; 1983 இல் இது 18 சதவீதமாகவிருந்தது. உள்ளுர் சேமிப்பில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு இதன் விளைவாகும். இந்த உயர் மட்டு உள்ளுர் சேமிப்பினைப் பேணுவதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

* மொத்த உள்ளாட்டு மூலதன வாக்கத்தின் வளர்ச்சி வெக்கம் குற்றியுள்ளது. 1983 இல் 21 சதவீதமாக அதிகரித்து இது 1984 இல் 9 சதவீதமாக மாத்திரமே அதிகரித்து. மகாவளி அடிவிருக்கி நிகழ்ச்சிக் கிட்டத்தின் கீழ் பிரதான நிர்மாண வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டமையும், அரசாங்கம் புதிய மூலதனங்களைக் குறைத்தமையும் இதற்குரிய பிரதான காரணமாகும்.

* சிறந்த ஊக்குவிப்புக்கள் இருந்த போதிலும் சில பிரதான துறைகளில் தனியார் முதலீடு பின்தங்கியிருப்பது கவனத்தை ஈர்க்கின்ற ஒரு அம்சமாகும்.

* பணம், கடன் என்பவற்றின் வளர்ச்சி விதிகாசாரம் குறைவடைந்ததமை, நிதி முறைமையில் திரவுத்தங்கமையின் அதிகரிப்பு, வட்டி வீதங்களின் வீழ்ச்சி (குறிப்பாக வைப்புக்கள் மீதான வட்டி) என்பன 1984 இல் நிதித் துறையின் ஏற்பட்ட அடிவிருத்தியிப் பண்புகளாக விளங்கின. வீக்க விதிகாசாரத்தில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சியின் விளைவாக இந்த அபிவிருத்திகள் இருக்க முடிடந்ததன்.

* தீர்வைகள், வரிகள் என்பவற்றை
விருந்து அரசாங்க வருமானம் அதிகரித்த
தனுவுடன் முறைமை மீதான அரசாங்க
கத்தின் தங்கியிருப்பு குறைவடைந்தது.
வெளிநாட்டு உதவிப் பாய்ச்சல், வங்கி
அல்லாத மூலக்களிலிருந்து தினமற்றே
உண்டியல்கள், அரசாங்க பின்னப்பத்திற்
ஏன்பன, பெற்ற அதிகரித்த வரு
மானம் என்பன அரசாங்க மூலவளங்களை
மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தன.

* அரசாங்க டீ.கூட்டுத்தாபனங்கள், கூட்டுறவுக் கடைகள் என்பன உட்பட தனியார் துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட கடன் 11 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது; 1983 இல் இது 26 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தது. குறிப்பாக, இரு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனங்களின் சிறந்த வருமான நிலைமை, மத்திய வங்கியின் கடன் கூட்டுப்பாரிகளின் விளைவாக மன

நூரிமை சாராத கடனுக்கான கேள்வி
குறைந்தமை போன்றவற்றின் பிரசு
பலிப்பே இதுவாகும்.

* நீண்ட காலமாகப் பயிர்ச் செய்கைக் கடன் மீதே கிராமயிக் கடன் ஊக்குவிப்பு முயற்சிகள் கூடிய அக்கறைசெலுத்தின. இங்கு அரிவிருத்திக்கு நிதிவேண்டுகின்ற பயிர்ச் செய்கை சாராதாபல்லைவது துறைகளும் உள்ளன.

* பின்கொண் திரவத்தன்மை நான் யச் சந்தையில் நிலவிய போதிலும், மூலதனங்க் கூட்டுறையில் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் உற்சரசாகமாக இடம்பெறவில்லை. இம் மூலவளங்களைப் பண்க் கூட்டுறையிலிருந்து மூலதனங்க் கூட்டுறைக்கு மாற்றுவதற்குரிய கருவிகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை ஜெயம், நிறுவனர்களையான ஒரு அமைப்பு இன்மையையும் இது காட்டியது.

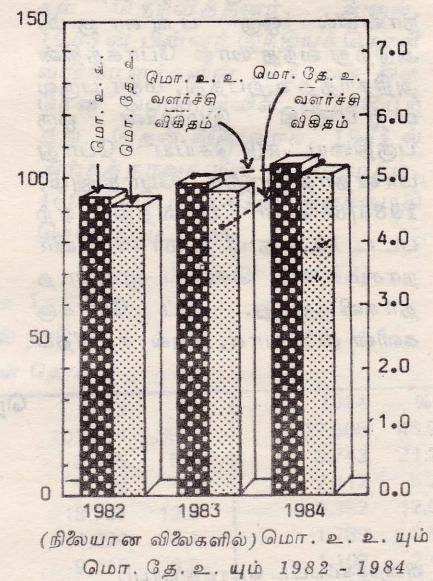
* வருமானம் சேகரிப்பில் ஏற்பட்டத் திட்டர் அதிகரிப்பும், பொதுச் செலவினத் தின் மெதுவான வளர்ச்சியும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறையைப் பெறுமளவிற்கு குறைத்தன. மொ. உ. உ. அடிப்படையில் 1983 இல் 18 சதவீத மாகிலிருந்த வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறை, 1984 இல் 11 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தது. வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறையை நிதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் பெறுமளவிற்கு வெளிநாட்டு மூலவளங்களைப் பயன்படுத்தியது. 1983 இல் 51 சதவீதமாக சிருந்த பற்றுக்குறையின் மொத்த வெளி நாட்டு நிதிப்படுத்தல் 1984 இல் 71 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

* சென்ற காலங்களில் கேள்வியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு நாணயக் கொள்கையின் மீது விழுந்த அதேவேளை, பிரதான வீக்க அமுக்கம் அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து உருவாகியது. 1988 இன் பின்னர் வரவுசெலவுத் திட்டக் கொள்கையில் இடம்பெற்ற அபிவிருத்திகள் இப்போக்கினை மாற்றி அமைத்துடன், 1984 இல் நாணயக் கொள்கை நடவடிக்கைகளுக்குத் தாக்கமான முறையில் துணைப்பிறந்தன. இரண்டு வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றஞ்சுறையின் ஊக்காக ஏற்படுகின்ற மிகையான திரவத்தன்மையைக் குறைப்பதற்கும், உயர்மட்ட சேமிப்பிற்கு இயைந்த வகையில் உற்பத்தி நிதிக் கமிஷன் மூலம் உறுத்திப்படுத்துவதற்குரிய முயற்சிகளை மேலும் உறுத்திப்படுத்துவதற்குரிய தேவை வளி முறைத்திப்பட வேண்டும்.

தேயிலை ஏற்றுமதியிலிருந்தே பெறப்பட்டது. தேயிலை ஏற்றுமதி எஸ். டி. ஆர். வட்டில் 83 சதவீதமாக அதிகரித்தது டன், மொத்த ஏற்றுமதிப் பெறுமானத்தில் 42 சதவீதமாகவிருந்தது. புடையைகள், ஆடைகள், ஏணையகைக்கொழிற் பண்டங்கள் என்பவற்றின் ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட பாரிய அதிகரிப்பு, வர்த்தகச் செயற்றிறங்கள் ஊக்கமளிக்கின்ற ஒரு பண்பாகும்.

* மகாவினியுடன் தொடர்புடைய
உதவிகள் குறைவடைந்து, வெளிநாட்டு
உதவிப் பாய்ச்சல் குறையலாம் என
எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற அதேவேளை,
வெளிநாட்டுக் கடன் சேவைச் செலுத்
தல்கள் அதிகரிக்கக் கூடியதாகவிருப்பத
ஞல் சாதகமான சென்மதி நிலுவை நிலை
மையைப் பேணுவதற்கு முயற்சி எடுக்
கப்பட வேண்டும்.

ரூ. 100 கோடி வளர்ச்சி விகிதம்

* கடனில் ஏற்பட்ட மாற்றம், சிறந்த ஏற்றுமதிச் செயற்றிமன் எனப் வற்றின் விளைவாக 1983 ல் 22 சதவீத மாகவிருந்த ஏற்றுமதி மூலமான கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள் 1984 இல் 17 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தன.

* விவசாயத்தில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்துவது எதிர்காலத்தில் தொடர்ச்சி யான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவாது. வருமானம், வேலைவாய்ப்பு, வெளி நாட்டு ஒதுக்குகள் என்பவற்றின் விரிவாக்கத்திற்கும், கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் அடித்தள விரிவாக்கத்திற்கும், அதிகரித்த விவசாய வெளியிட்டின் பங்களிப்பிற்கு மகிழ்ப்பிலிக்கப்படுகின்றது; எனிலும், வெளி நோய்க்கை ஏற்றுமதி சார்ந்த பாரம்பரியமற்ற கைத்தொழில்களின் ஊடாக உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதாசாரந்தை அடைவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

விவசாயம்

அரிசியின் சில்லறை விலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

1984 ம் வருடத்தின் ஆரம் பத்தில் நிலவிய மோசமான காலனிலை காரணமாக, 1983/84 மகா போகத்துக்கான நெல் உற்பத்தி 6.5 கேடி புசலாக விருந்தது; 1971 ம் ஆண்டின் பின்னர் ஒரு மகா போகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்த உற்பத்தி மட்டம் இதுவாகும். உற்பத்தி யில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியான 2 கோடியே 40 லட்சம் புசல் சென்ற மகா பருவ உற்பத்தியின் நான்கில் ஒரு பங்காகும். அடுத்து வந்த யால் போகத்தின் அதிகரித்த உற்பத்தி, மகா பருவ உற்பத்தி இழப்பின் ஒரு பகுதியை ஈடு செய்ய போது மானதாக இருந்த போதிலும், 1983/84 மகா பருவத்தில் ஏற்பட்ட 15 சதவீதமான பயிர் நாசம் ஈடு செய்ய முடியாத தாகவிருந்தது. இப் போக்கு களின் விளைவாக, நெல் சந்தைப்

படுத்தும் சபை உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் கொள்வனவு செய்யும் நெல்லின் அளவு 50 சதவீதமாக வீழ்ச்சியை நெற்றதது.

கொள்வனவுக்காக கிடைத்த நெல்லின் அளவு குறைவாக இருந்தது ஒரு புறமிருக்க, வடக்கு, கிழக்கு மாவட்டங்களில் நிலவியஸ்திரமின்மைகாரணமாக நெற் சந்தைப்படுத்தும் சபை அதன் வழையான கொள்வனவு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாதிருந்தது. மேலும், 1984 ம் வருடம் முழுவதும் திறந்த சந்தையில் நெல் புசல் ஒன்றின் விலை நெ.ச.சபையின் உத்தரவாத விலையான ரூ. 62.50 (கிலோ ஒன்று ரூ. 2.99) ஐ விடவும் கூடுதலான தாக இருந்தது. திறந்த சந்தை விலையின் மாதாந்த சராசரி ரூ. 78 (கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 3.73)

அளவில் உயர் மட்டத்தில் இருந்தது. 1984 ன் முதல்வரைப் பகுதியில் திறந்த சந்தை விலைக்கும் இடையிலான இடைவெளி ரூ. 15 ஆக இருந்து இறுதி அரைப்பகுதியில் ரூ. 16.50 ஆக அதிகரித்தது. திறந்த சந்தை விலைகளில் விருந்தி காணப்பட்ட போதிலும், உற்பத்திச் செலவுகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு பிரதான நெல் உற்பத்தி மாவட்டங்களில் 15% அளவில் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்திருந்தது - உற்பத்தியாளரின் இலாபங்களை இல்லாமலாக கியது. நெல்லுக்கான உத்தரவாக விலையில் உயர்ச்சிப் போக்கிலான மாற்றமொன்றைச் செய்ய வேண்டிய உடனடி அவசியத்தை இந்நிலைமை எடுத்துக்காட்டுகிறது. உத்தரவாத விலை (புசலைஞ்சுக்கு ரூ. 62.50) 1983 மார்ச்சிலிருந்து மாற்றமெதுவுமின்றி நிலையாக இருந்து வருகிறது. மேலும், நெ.ச.சபை தனியார் நெல்கொள்வனவார் கண்டன் போட்டியிட முடியாத நிலையில்

நெல் உற்பத்தியும் கொள்வனவுகளும் 1983, 1984

விதைக்கப்பட்ட மொத்த பரப்பு
உரவினியோகம் (ஆ)
வழங்கப்பட்ட கடன்
அறுவடை செய்யப்பட்ட பரப்பு
ஒரு ஹெக்டரைக்கான விளைச்சல் (இ).
தேறிய அறுவடை பரப்பு
உற்பத்தி
உத்தரவாத வி.தி.கீழ்
கொள்வனவு (ச)
இறக்குமதிகள் (நெல்லுக்கு சமமான)

அலகு	1983			1984 (அ)		
	மகா	யால	மொத்தம்	மகா	யால	மொத்தம்
'000 ஹெக்டரா	583	241	824	606	384	990
'000 மெட். தொன்	118	42	160	112	59	171
ரூ. பத்து லட்சம்	124	29	153	136	40	176
'000 ஹெக்டரா	559	219	778	509	377	886
கிலோ கிராம்	3,638	3,603	3,606	3,031	3,146	3,076
'000 ஹெக்டரா	495	194	689	451	336	787
'000 மெட். தொன்	1,786	698	2,484	1,360	1,060	2,420
(000 புசல்)	(85,594)	(33,433)	(119,027)	(65,154)	(50,814)	(115,968)
'000 மெட். தொன்	313	11	324	115	54	169
'000 மெட். தொன்	-	-	123	-	-	26

(அ) உத்தேசம்

(ஆ) காலண்டர் வருடத்துக்கும், சாகுபடி வருடத்துக்குமான உரவினியோகம் வித்தியாசமானது. சாகுபடி வருடம் மகா

(செப்./அக். - மார்ச்/ஏப்ரல்) யால் (ஏப்ரல்/மே - ஆகஸ்ட்/செப்.)

(இ) மொத்த உற்பத்தியை சாகுபடி செய்யப்பட்ட ஹெக்டரா பரப்பினால் பிரித்து ஒரு ஹெக்டராகுக்கான உற்பத்தி பெறப்படுகிறது. சனத்தொகை கணிப்பீட்டு, புள்ளி விவரத்தினைக்கண்டதின் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது பெறப்பட்டது. 1 ஹெக்டரா - 2½ ஏக்கர்.

(ஈ) மகா நெல் அறுவடை ஜனவரியிலிருந்து ஜூலை வரையிலும், யால் அறுவடை ஆகஸ்டிலிருந்து டிசம்பர் வரையிலும் கொள்வனவு செய்யப்படுகிறது.

*வலம்: மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 1984.

இயங்குவதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரதான நெல் விளை பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுத்தியபயிர் நாசம் கடந்த மகா பருவத்தில் நெல் கொள்வன வில் ஏற்பட்ட குறைவுக்கு பிரதான காரணம் என்பது வெளிப்படை. அத்துடன், நெ. ச. சபையின் கொள்வன வு முகவர்களாக கூட்டுறவுச்சங்கங்களும், கமத்தொழில் சேவை நிலையங்களும் மட்டுமே இயங்க வேண்டுமென அரசாங்கத்தினால் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடும் இதற்கான இன்னொரு காரணமாகும். 1984 ம் வருட பெற்றவரி நடுப்பகுதி யில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கு 1983/84 பருவத்தின் நெற்பயிருக்கு பெரு நாசம் விளைவித்தது. நெ. ச. சபையின் நெல் கொள்வன வில் கமார் 60 சதவீதத்தை வழங்கும் அம்பாறை, திருக்கோணம், அநூராதபுரம், பொலன்றுவை, மட்டக்களைப்பு, மன்னார், வவுனியா, மூலிகைத்திவு ஆகிய மாவட்டங்களில் இப்பயிர் நாசம் நிகழ்ந்தது.

1983/84 மகா பருவத்தில் நெல் உற்பத்திவிழுப்பியடைந்தது னாலும், கொள்வன வுக்கு கிடைத்த குறைந்தளவு (நெல் மூக்கான கோரிக்கை அதிகரித்தது னாலும், மேலும், திறமையான சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கை களுக்கு தடங்கல்கள் நேரிட்டது னாலும் அரிசியின் சில்லறை விலையில் குறிப்பாக 1984 ன் இறுதிப்பகுதியில் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்டன. உணவு ஆணையாளர் திணைக்களமும், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையும் அரிசிகளிலிருப்புக்களை வழங்கும் திறமை, கூட்டுறவுச்சங்கங்களும். நெ. ச. சபைவிற்பனை நிலையங்களும் தனியார் துறையுடன் போட்டியிட்டு அரிசி சில்லறை விற்பனையை நடாத்தும் திறமை போன்ற காரணத்தினால் இவ்விலையில் திகரிப்பின் அளவு

வர்த்தகம்

டி. வி. பெட்டி இறக்குமதி வீழ்ச்சி

இலங்கையில் 1979-ம் ஆண்டிலேயே முதன் முதல் டெலிவிஷன் அறிமுகங்கு செய்து வைக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டில் தபால், தொலைத் தொடர்புத் தீணக்களம் 2,766 டி. வி. பெட்டிகளுக்கு லைசென்சுகளை வழங்கியது. இத் தொகை 1980 ல் 27,618 ஆக அதிகரித்ததுடன், 1984 இறுதியில் இத்தீணக்களத்தினால் மொத்தம் 415,308 லைசென்சுகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. வழங்கப்பட்ட லைசென்சுகளின் வருடாந்த சராசரி 70,000 ஆகும்.

இறக்குமதிப் புள்ளி விவரங்கள் சரியான நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுவனவானவாக இருப்பின், 1984 ல் டி. வி. பெட்டிகளுக்கான கேள்வி முன்னேய இரு

வருடங்களினதும் அளவைவிட முன்றில் ஒரு பங்கு குறைவடைந்திருப்பதனைக் காணலாம். 1978 ல் 2000 பெட்டிகளாக இருந்த இறக்குமதி, 1983 ல் 146,544 ஆக கூச்ச மட்டத்தை அடைந்தது. 1982 ன் இறக்குமதி 144,850 ஆக இருந்தது. தீர்வையற்ற கடைத்தொகுதிக்கு விஜயம் செய்த இந்தியக் கொள்வனவாளர்களிடமிருந்தே டி.வி. பெட்டிகளுக்கான கூடிய கேள்வி வந்தது என இறக்குமதியாளர்கள் தெரிவித்தனர். ஆனால், 1983 ன் பின்னர் இந்தியக் கொள்வனவாளர்களின் தொகை திடீரென பெருமளவில் வீழ்ச்சியற்றது. இதன் விளைவாக, 1984 ல் அங்கத்தரவுகளின் பிரகாரம், 46033 பெட்டிகளே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

(25-ம் பக்கம் பார்க்க)

அட்டவணை 1

பிரதான வழங்கல் நாடுகள்

(டி. வி. பெட்டிகளின் தொகை)

	1982	%	1983	%	1984	%
ஜப்பான்	84,823	58.6	101,664	69.4	22,605	48.9
தென்கொரியா	29,182	20.2	8,035	5.5	9,743	21.2
ஜேர்மன் ச. கு.	2,853	2.0	1,113	.8	2,412	5.2
சிங்கப்பூர்	14,512	10.0	18,787	12.8	5,382	12.0
தைவான்	6,307	4.4	4,524	3.1	1,789	3.9
ஹொங்கோங்	1,195	1.0	9,715	6.6	1,108	2.4
ஐக்கிய ராச்சியம்	13	.0	473	0.3	108	0.2
ஏனையன	5,965	4.0	2,233	1.5	2,985	6.5
மொத்தம்	144,850	100.0	146,544	100.0	46,033	100.0

ஆதாரம் சுங்கத்தரவுகள்

தங்கியுள்ளது. நெற் சந்தைப் படுத்தும் சபையின் தடங்கலற்ற செயற்பாடு பெருமளவில் உணவு ஆணையாளர் திணைக்களத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றது. எனிலும், உணவு முத்திரைத் திட்டத்துக்கு தேவையான அரிசியை உணவு ஆணையாளர் திணைக்களம் கையிருப்பில் வைத்திருக்க வேண்டியிருப்பதால், நெ. ச. சபை தொடர்ச்சியான அரிசி வழங்கலை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். நெல்லைப்

பெற்றுக் கொள்வதை ஆகிய சந்தைப்படுத்துவதிலும் இவ்விரு நிறுவனங்களுக்குமிடையே மிக நெருக்கமான ஒத்துழைப்பு நிலவுதல் அத்தியாவசியாகும். ஒரு நிறுவனத்தினிடம் இந்நடவடிக்கைகளை ஒப்படைப்பதன் மூலம் மிகத் திறமையான இயக்கத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும் என மத்திய வங்கி ஆலோசனை தெரிவித்துள்ளது.

இலங்கையின் கிராமப்புறத்தில் முறைசாரா கடனுதவிச் சேமிப்பு நிறுவனங்கள்

சீட்டுமுறை பற்றிய ஒரு பரிசீலனை

இலங்கையின் கிராமியக் கடனுதவி முறைமையானது மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி போன்ற ஸ் தாபன் ரீதியான வங்கிப்பிரினினையும், நண்பர்கள், இன்ததவர்கள், தொழில் ரீதியாகவும், தொழிலிற்ற ரீதியாகவும் பணங் கொடுக்கும் நிலச்சு வாந்தார்கள், கடைமுதலாளிகள், உற்பத்திகளைக் கொள்வனவு செய்வோர் என்போரிடமிருந்து பெறப்படும் முறைசாரா கடன் கொடுக்கல், வாங்கல்களையும் பரந்த அளவில் உள்ளடக்கிய தாக காணப்படுகிறது. கிராமத்தவர்களிடையே காணப்படும் முறைமைசாரா கடனுதவி கொடுக்கல், வாங்கல்களில், சீட்டு முறைமையானது மிகவும் முக்கியமானதாகும். கிராமிய சமூகத்திலுள்ள அங்கத்தவர்களிடையே சமூகப்பிலைனை, இச்சதேச சேமிப்புக் கடனுதவி திட்டமானது உருவாக்குகிறது. மிக அன்மைக்காலமாக, வங்கி அதிகாரிகள், சமூக வினாக்களில், ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் என்போரினதும், இலங்கையில் இயங்கும் சர்வதேச உதவி முகவர்களினதும் கவனம் முழுவதும், மிகவும் கீழ் மட்டத் தில் இயங்கிவரும் முறைமையற்ற சேமிப்புகள், கடனுதவி ச் சங்கங்களில் திரும்பியுள்ளது.¹

முக்கிய அம்சமாக, சீட்டு முறைமையானது ஒரு சமூர்ச்சி முறைக் கடனுதவிச் சங்கமாகும். இங்கு, ஒரு சிறு கூட்டத்தினர் பணத்தினைக் கிராமமாகச் செலுத்தி, பின்னர் வரிசைக் கிரமத்தில் அவ்வளவு வொருவருக்கும் ஒரு தொகைப் பணமாக அது வழங்கப்படுகிறது. இது ஒரு குழுக் கடனுதவித் திட்டமாகும். எப்படியெனில் கடனைப் பெறுவதும் அதைமீசுச் செலுத்தும் பொறுப்பும், சீட்டு அமைப்பாளை முதலில் சாரும்

அதேவேளையில், இவருக்கு அடுத்ததாக, இக்குழுவில் உள்ள எல்லா அங்கத்தவர்களும், கடன் பெறுவனைப்பற்றி ஒரு இனக்கத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

சீட்டு முறைமையின் தன்மையும், குறைத்தியங்களும்:

இலங்கையிலுள்ள கிராமங்களில் மேற் கொள்ளப்படும் சீட்டுக் கழகங்கள் அல்லது நிறுவகங்கள் இரண்டு வகைப்பட்டதாகும்.

(1) சீட்டுக் குலுக்கல் முறைமை.

(2) ஏலச் சீட்டு முறைமை.

சீட்டுக் குலுக்கல் முறைமையின்படி, பங்குபற்றும் ஒவ்வொருவரும் தான் கொடுத்தபணத்தின் பெறுமதியை, சிறிது காலத்தின் பின்பு அதேயாவுடையாக பெறுவதற்கு உரித்துடையவராவார். கொடுப்பனவுகள் மாதமொரு முறை இடம்பெறும். அதாவது, ஒவ்வொரு முறைக்காலமாக, வங்கி அதிகாரிகள், சமூக வினாக்களில், ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் என்போரினதும், இலங்கையில் இயங்கும் சர்வதேச உதவி முகவர்களினதும் கவனம் முழுவதும், மிகவும் கீழ் மட்டத் தில் இயங்கிவரும் முறைமையற்ற சேமிப்புகள், கடனுதவி ச் சங்கங்களில் திரும்பியுள்ளது.¹

(1) சுதேச சேமிப்புக், கடனுதவிச் சங்கங்கள் உலகறிந்த ஒரு தோற்றப்பாடு ஆகும். இவை ஆபிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, கரிபீயன், மத்திய இங்கிலாந்து, இந்தியா ஆகியவற்றின் பெரும்பகுதிகளிலும், கிழக்காசியா, தெற்காசியா ஆகியவற்றின் பெரும்பகுதிகளிலும் காணப்படுகிறது. இலங்கையிலுள்ள சீட்டு முறைமையானது, இந்தியாவின் மூல அடிப்படையைக் கொண்டதாகும். இந்திய உபகண்டத்தில் நிலவிய வழக்கங்களும், பழக்கங்களும், இலங்கையின் சீட்டு முறைமையில் முக்கிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. இந்தியாவிலுள்ள திருவாங்கூச் பிரதோசத்தில் சீட்டு முறைமை மிகவும் பிரபல்யமாக இருந்தது, இடன், மக்கள் பணத்தினைச் சேமிப்பதற்குள்ள முக்கியமான வகைகளில் இச் சீட்டு முறைமையும் ஒரு பிரதான வகையாக இருந்து வந்தது. இலங்கையிலுள்ள சீட்டு முறைமையானது, இந்தியாவியை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதுடன், இது இங்கிலாந்து மூல மிக அதைகளில் நடை முறைப்படுத்தப்படுகிறது. 1977ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம், கவிபோர்ணியாவிலுள்ள சான்டியாகோ விவசாய, அபிவிருத்திக்கு கவனிக்கின்ற ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதற்காக, கிராமிய நிதிவள ஆராய்ச்சி தொடர்பான மாநாட்டில் நெதர்லாந்து விவசாய பல்கலைக் கழகத்தினைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் எப். ஜே. ஃ. பெளமன் அவர்கள் சமர்ப்பித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுறையில், மூன்றாவது தலை நாடுகளிலுள்ள இத்தகைய சங்கங்களைப்பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1985ம் ஆண்டின் இலங்கை வங்கி ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையையும் பார்க்கவும். சீட்டு முறைமைகளின் வரலாறு பற்றியும், அவை வித்தியாசமான வகைகளில் இயங்கிவருவதுபற்றியும், இவை ஆணைக்குழு நன்கு விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. இச் சீட்டு வியாபாரத்தினை எவ்வித பொதுக்கட்டுப்பாடுகளுமின்றி இயங்க விடின், இது மக்களின் சேமிப்புகளை அபகரிக்கும் ஒரு அபாயகரமான கருவியாக மாறி, சேர்வியும் நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடியதென்று இவை ஆணைக்கும் கருதியது.

எட்கார் பெரண்ணோடு

வொரு மாத முடிவிலும் பங்கு பற்றுபவர்களில் ஒருவர் ஒரு தொகைப் பணத்தினை பெறுகிறார் என்பதே இதன் கருத்தாகும். சாதாரணமாக இத்தகைய சீட்டு முறைமையில் 8 அல்லது 10 அங்கத்தவர்களே பங்குபற்றுகின்றனர். இத்திட்டத்தின்கீழ், அங்கத்தவர்களின் தேவையினைப் பொறுத்து, சீட்டுப் பரிசுமாற்றமடையலாம். அங்கத் தவர்களின் முன்னுரை மைகளைப் பொறுத்தும் சீட்டுப் பரிசானது உதாரணமாக ஒரு டின் பீங் கான் களாக வோ, தேநீர் கோப்பை தொகுதியாகவோ, ஒரு குடையாகவோ அல்லது 10 கொத்து அரிசியாகவோ இருக்கலாம். ஏலச் சீட்டு முறையின் கீழ், வெற்றி பெறுத அங்கத்தவர்களிடையே மாத்திரம் சீட்டுக் கழிவுகள் பங்கிடப்படுகிறது. இங்கும், ஒரு பொதுச்சட்டமாக, பங்காளிகள் மாதமொருமுறை கூடுவதுடன், இவர்களின் எண்ணிக்கையும் 10 இலிருந்து 15 ற்குட்பட்டதாக

இருக்கும். இச்சீட்டிற்குரியவரைத் தீர்மானி ப்பதில், போட்டி முறையில் விலைகூறல் முக்கிய காரணியாக அமைகிறது. உதாரணமாக தற்காலிக நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக அல்லது குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட சுகவீனத்திற்காக, உரிய காலத்தைவிட அதற்கு முன்னர் சீட்டினைப் பெற விரும்பும் பங்காளிகள், ஒரு கட்டணத்தினைச் செலுத்த வேண்டும். இக் கட்டணமானது, இவருக்குப் பின்னர் சீட்டினைப் பெற விரும்பும் பங்காளிகள், ஒரு கட்டணத்தினைச் செலுத்த வேண்டும். இக் கட்டணமானது, இவருக்குப் பின்னர் சீட்டினைப் பெற விரும்பும் பங்காளிகள், ஒரு கட்டணத்தினைச் செலுத்த வேண்டும். அவர்களுக்காக அவன் பொனே முதலாவது சீட்டிற்கு உரித்துள்ளவராவான். இது அவனின் முகாமைத்துவம், நிறுவகத் திறமைகளுக்காக அவன் பெறும் சம்மானம் ஆகும். எனவே ஏலச் சீட்டு முறை மையில், இரண்டாவது சீட்டுடனேயே ஏலச்சீட்டு ஆரம்பமாகின்றது என்பது புலனுகின்றது. ஏனெனில், முதலாம் மாதத்தில் எல்லோரும் இணங்கியபடி, குறிப்பிட்ட தொகைப் பணம் சேகரிக்கப்பட்டு, அமைப்பாளனிடம் கையணிக்கப்படுகிறது. இச் சீட்டுவட்டம் சமூகமாக இயங்குவதும், எல்லாப் பங்காளிகளும் தங்களது முறை வரும்போது அவர்களுக்குரிய பங்கினைப் பெறுவதை உறுதி செய்வதும் அமைப்பாளனினது பொறுப்பாகும். யாராவது ஒரு பங்காளி தன் கடப்பாடுகளுக்கு மதிப்பளிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் - கிராமியசமூகத்தில் மிகவும் அரிது - அமைப்பாளனே இவ்விழப்புத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டும். இவ்விரு சீட்டு வகைகளிலும் 12 மாத காலவட்டம் பெரிதும் விரும்பப்படுகிறது.

இச் சீட்டு முறைமையின் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், ஒருபுறத்தில் கடனுதவி கழற்சியுறுதின்றபோது, மறுபுறத்தில் சேமிப்பு நிலைமைகளும் கழற்சியுறுதின்றது. இம்முறைமையின்

அடிப்படைகள்பற்றி பொதுவாக ஒரு சீர்மை காணப்படினும், ஒவ்வொரு உள்ளூர் பிரதேசத்திலும் இந்நடைமுறைகள் வேறு படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினதும் மரபு முறை வழக்கங்கள், அங்கத்தவர்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமை கள் என்பவற்றிலிருந்து நகரவாக்கத்தின் தாக்கத்தின் அளவு, அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் கிராமப் புறத்தில் ஏற்பட்ட பலமாற்றங்களின் விளைவு வரை, தற்போதைய நடைமுறைகளைத் தீர்மானிக்கும் நியதிகள் இடம் பெறுகின்றன. மரபுவழிக் (பூராதன) கிராமங்களில் சீட்டுக் குலுக்கல் முறைமை மிகவும் பிரபல்யமடைந்துள்ள அதேவேளையில், நகரவாக்கக் உந்துதல்களை அதிகம் ஏற்றுக் கொண்டும், இவற்றுக்கு மிகவும் அண்மித்தாகவுமின்ஸி கிராமங்களில் ஏலச்சீட்டு முறைமை முக்கிய இடத்தினை வகிக்கிறது.

தகைமைத்திறன் பற்றிய விடயம், பங்காளிகள் தீர்மானிக்க வேண்டியதொன்றாகும். சீட்டில் சேருவதற்கு அழைக்கப்படும் எவரும், சமநிலை அந்தஸ்துடன் பங்கு கொள்கிறார். ஒப்பாசாரங்கள் அவதானிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கத்தவர்கள் ஒருங்கிணைந்து இதன் விதிமுறைகள் பற்றித் தீர்மானிப்பார்கள்; அத்துடன் செலுத்த வேண்டிய கட்டுப்பணத்தினை தவணைக் கட்டணமாகவோ அல்லது ஏலத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்ட தொகையினை ஒழுங்கான முறையில் செலுத்துவது பற்றியோ. அங்கத்தவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். கடைசிப் பங்காளி, தனக்குரிய சீட்டுப்பணத்தினைப் பெற்ற வுடன் இச் சீட்டுவட்டம் தாமாகவே கலைந்து விடுகிறது. தொடர்ந்து இன்னெரு புதிய சீட்டு அமைக்கப்படுவதுடன், கிராமத்தில் இந்நடைமுறைகடைப்பிடிக்கப்பட்டு, ஒரு சந்ததியிலிருந்து, இன்னெரு சந்ததிக்கு இம்முறை தொடர்கிறது.

மேலோட்டமாக, அங்கத்துவமானது, வயதுக் கட்டுப்பாடுகள், இனத்தொகுதிகள், தராதரம், தொழில் என்பவற்றைக்கருத்தில் எடுக்காது, சகலருக்கும் திறந்து விடப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. எனினும், மீண்டும் உற்று நோக்கின், அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதில் மிக அவதானமான முறை கடைப்பிடிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் கிராமத்தவர்கள் தங்களோடொத்த தன்மைகளைக் கொண்ட, அதாவது ஒரேவிதநிதி நிலைமை, பொதுவானதொழில், சமூக நிலைமை என்பவற்றைக் கொண்ட வர்கள் களை அங்கத்தவர்களாகச் சேர்க்கின்றனர். எனவே கிராமப் பாடசாலையினுள்ள ஆசிரியர்கள் தமக்கென்று ஒரு சீட்டுக் கழகத்தினை வெத்திருக்கிறார். வர்த்தகர்களும், சமுதாயத்தில் முன்னணி வகிப்பவர்களும் தமக்கென்று தனியாக சீட்டினை அமைக்கும் அதேசமயம் சமுதாயத்தினால் அடிக்கடி தள்ளிவிடப்படும் மிகவும் வறிய மக்கள் தமக்கென்று ஒரு அடக்கமான ஒழுங்குமுறைகளை வைத்திருக்கிறார். கள், ஒரு விவசாயி ஆசிரியர்களின் சீட்டுக் கழகத்திலிருந்து விகிகள், எப்போதும் விவசாயிகளின் சீட்டுக் கழகங்களிலேயே சேர அதிகம் விரும்புவது போன்று, ஆசிரியர்களும் தமது செயற்பாடுகளை ஆசிரியர்களை மட்டும் உள்ளடக்கியுள்ள வட்டத்திற்குள்ளேயே பேணுவதற்கு விரும்புவார்கள்.

சீட்டுப்பணத்தினைப் பங்கீடு செய்வதிலுள்ள உள்ளூர் கட்டுப்பாடும், பொறுப்புத்தன்மையுமே இந்தச் சீட்டு முறைமையின் முக்கிய அம்சமாகவும், பின்னர் இதன் வெற்றிக்கும், பிரபல்யத்துக்கும் காரணமாக ஜி முறை இருந்தது. தமது அமைப்பினைத் தாழை ஒழுங்குபடுத்துவதும், அதற்கான விதிமுறை கணைத்

தாமே இயற்றுவது மானு மாதிரி குழுக்களைக் கொண்டதே இச்சீட்டுக் கழகங்கள் ஆகும். இச்சீட்டுப் பொறிமுறையில் பெரிய அளவிலான விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. இச்சீட்டு முறைமை பலதரப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக இசைவாக்கப்படக்கூடியதால், கிராமிய சமூகத்திலுள்ள சகலதரப்பினரிடையேயும் இது ஒரு பிரபல்யமான பொழுது போக்காக அமைகிறது.

சீட்டு முறைமையில் பங்கு பற்றும் அங்கத்தவர்கள் மிகவும் நெருங்கிப் பழகும், நன்கு அறிமுகமானவர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய குழுவின் அளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருப்பது, கிராமிய சமூகத்தில் இதன் வெற்றிக்கு முக்கிய காரணியாக அமைகிறது. பங்குபற்றுபவர்கள் தங்கள் ஒவ்வொரு விலைகளைக்கிட்டு விடும் நம்பிக்கை கொள்கிறார்கள். அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதில் அவர்களின் சேமிப்பு ஆற்றல், கடன் உத்தரவாதம், கிராமிய சமுதாயத்தில் அவர்களின் நல்லொழுக்கம் ஆகியன அளவைப் பிரமாணங்களாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோன்று ஒருவர் அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த கால அளவு, அவர் சார்ந்திருக்கும் குடும்பம், இனம், அவர் எத்தகையவரோடு பழகுகிறார்கள் பற்றிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. அநேகமாக இச்சீட்டுக் கழங்கள் இனம், குடும்பம் போன்ற பல்வேறுபட்ட வகைகளில் ஒருங்கிணைகின்றன. மரபுவழிக் (புராதன) கிராமங்களில் இந்த அம்சம் குறிப்பிடக்கூடிய அளவில் காணப்படுகிறது. இத்தகைய குணத்திசைகள் இல்லாதிருக்கும்போது, கிராமமக்களின் பொதுவான விருப்புகள், அவர்களின் அயல்தொடர்புகள், குடும்பத்தொடர்புகள் போன்ற காரணிகள், கிராமமக்களை ஒன்றிணைத்து வைத்து வாட்டிக்கொண்டு வருகிறது.

இச்சீட்டு முறைமையில் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

பங்குக் கொடுப்பனவுகளின் கடப்பாடுகள், கிராமமக்களினால் ஒரு முக்கியமான பொறுப்பாகக் கடுதப்படுகிறது. நீண்டகாலமாக, கிராமிய சமுதாயத்தின் சீட்டுநடை முறையில் தவணை தப்புவதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் திரப்பதற்கு தமக்கென்று சில உபாயங்களை வைத்திருக்கின்றனர். ஒரு பங்காளி, தனக்குரிய சீட்டுத் தொகைப்பணத்தைப் பெற்றின், தனது பங்குப்பணத்தினைச் செலுத்தத் தவறும் போது தவணை தப்புதல் ஏற்படுகிறது. தனது நிலைமைகளுக்கு அப்பாறபட்ட காரணங்களுக்காக, (உதாரணமாக ஏதாவதொரு எதிர்பாரா சூழ்நிலைகாரணமாக தனது பங்குப்பணத்தினைத் தொடர்ந்து செலுத்த முடியாதிருந்தால்), அவரை பலவந்தமாக சீட்டுக்குழுவில் இருந்து விலக்கிகிடும் சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. தனக்குரிய சீட்டுப் பரிசுகளைப் பெறுமுதலேயே அவர்விலகிக் கொள்வாரானால் உண்மையாகவே இவர் தனது சேமிப்புகளை இழந்தவராவார், இவர் தனது முன்னேய கொடுப்பனவுகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பொதுவாக, இந்த அங்கத்தவருக்குப் பதிலாக இன்னேருவர் நியமிக்கப்படுகிறார். எனைய அங்கத்தவர்கள், இக்காலியான இடத்திற்கு இன்னேருவரை நியமிப்பதற்கு முயற்சிப்பர். இது சாத்தியப்படாவிடில் சீட்டு அமைப்பாளனே அல்லது ஒரு பங்காளியோ அவ்விடத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டு, சீட்டின் இரண்டு பங்குகளைப் பெறுவதற்கு உரிமையுள்ளவராக்கப்படுவார். ஒரேசமயத்தில் அநேகு பங்காளிகள் விலகுவார்களாயின், இவர்களின் இடத்திற்கு வேறு ஆட்களை நியமிக்க முடியாத பட்சத்தில் சீட்டு குலைக்கப்படும். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தமக்குரிய

பணத்தினை ஒவ்வொரு வரும் திரும்பப் பெறுவதற்குரிய சகலமுயற்சிகளையும் சீட்டு அமைப்பாளன் மேற்கொள்வான். அங்கத்தவர்கள் கொடுத்தபணத்தினைத் திரும்பப் பெறமுடியாது, ஒரு இக்கட்டான நிலையில் சீட்டு அமைப்பாளன் முகங்கொடுக்கமுடியாத சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. தனது நேரமையினையும், சயமரியதையினையும் பேணும் வண்ணம், தனது சொந்தப் பணத்தில் இருந்தே அங்கத்தவர்களுக்குப் பணத்தினைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் கூடும். சில சமயங்களில் இச்சீட்டு முறையிலிருந்து, பிரிந்துபோகும் அங்கத்தவர்களின் வற்புறுத்தலினாலும், இவ்வாறு செய்யும்படி சீட்டு அமைப்பாளன் கட்டாயப்படுத்தப்படுவான்.

சீட்டுக்கடப்பாடுகளிலிருந்து, விலகு நடைகள், பலதரப்பட்ட அனுமதி களுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இத்தகைய அநுமதிகள், அங்கத்தவர்களை வேறு சீட்டுகளில் பங்குபற்றுவதற்கான அனுமதியை மறுப்பதிலிருந்து, ஏனைய சமூகத்தினால் அவரோடுள்ள தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படுவதுவரை வேறுபடலாம். தவணை தப்பிய அங்கத்தவரை ஒரு சீட்டுக்கழகத்தில் மாத்திரமன்றி, கிராமத்திலுள்ள ஏனைய சீட்டுக்கழகங்களினாலும் தள்ளப்படுவதை மிகவும் விரைவில் உணர்ந்து கொள்வான். உள்ளரவியாபாரியிடமிருந்தோ அல்லது பணம் கொடுப்பவனிடமிருந்தோ ஒரு கடனைப் பெறுவதற்குக்கூட முடியாதிருக்கும். மீண்பிடிச் சமூகங்கள் வாழும் கரையோரப் பகுதிகளை மேற்கூட கடலோரத்திலுள்ள பழுவூகம் அல்லது பிடிடிப்பனபோன்ற இடங்களில் இத்தகைய அநுமதிகள் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கநடை நியமங்களை மீறுவது, ஒருவனின் வாழ்க்கைக்கு அச்சுறுத்தலாக அமைகிறது. அவன் அக்கிராமத்தினைவிட்டு

சிறிது காலத்திற்கு வெளியேறி இருந்தாலும் அவன் திரும்பி வரும்நாளை அச்சுழகம் எதிர் பார்த்து நிற்கும்.

நிதிக் கொடுக்கல், வாங்கல் களில் பரஸ்பர நம்பிக்கை, நேர்மை, பொறுப்பு என்பவை சீட்டுக் கழகங்களைத் தாபித்த மாத்திரத்திலேயே ஏற்படுவதில்லை. மிகவும் நீண்ட காலம் அநுபவமுள்ள பர்ட்சார்த்த கழகங்களுடைக் கிறந்த குழுக்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. நேரமையற்ற நடத்தையினாலுண்டாகும் வடிவுடன் கூடிய கிராமியச் சமூகத்தின் கட்டாயப்படுத்துகையானது கூட்டு எதிர்ப்பினை ஏற்படுத்தலாம். இவையே வஞ்சனையான பணக் கொடுப்பனவுகளின் தவிர்ப்புகளுக்கெதிரான பயன் தரக்கூடிய தடையாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய தவறானது, ஒரு தனிப்பட்ட வெட்கக் கேடான செயலாக, சீட்டுக் கழகத்தின் ஏனைய அங்கத்தவர்களால் கருதப்படுகிறது.

இச் சீட்டு முறையின் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சம் யாதெனில் அதன் வியாபகமான பொறுப்புகள் வாய்ந்த தன்மையாகும். எனவே இச் சீட்டு வட்டத்தில் பங்குபற்றுபவர்கள் தகவுத்திறன், நம்பிக்கையளவு ஆகிய இரண்டு விடயங்களிலும் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். இது ஒரு குழுத்தீர்மானமாகும்-அடுத்து வரப்போகும் சீட்டில் பங்குபற்றுமாறு ஒரு கிராமவாசி அழைக்கப்படும்போது, அவர்தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவராகக் கருதப்படுவார். கடன்கள், தள்ளுபடிகள் என்பவற்றுக்கான நியதிகள், வரையறைகள் போன்றவை, தீர்மானங்களைத் தாமே மேற்கொள்ளும் பங்காளி களினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பங்காளிகள் ஒவ்வொருவரும், மற்றவருக்கு வாடிக்கையாளனாக இருப்பர். சீட்டினது முழு நடைமுறையும் கிராமவாசிகளாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு,

நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, முடிக்கப்படுகின்றது. எனவே சீட்டின நடைமுறைப்படுத்தும் விதிகளும், பிரமாணங்களும் எல்லோரும் அறிந்தவையாகவும், கிராமிய சமுதாயத்தின் சமூக, கலாச்சார நியமங்களுடன் ஒத்துப்போகக்கூடிய வையாகவும் உள்ளன. ஒருவரையில் இச் சீட்டு முறையையானது, கிராமிய சமுதாயத்தில் ஒரு தாபனத்துக்குரிய பண்பினை வகிக்கிறது. கொடுக்கப்படவேண்டிய பணத்தொகையின் அளவு, பங்குபற்றுவதற்குத் தகுதியானாலும், தவறிமூக்கும், தவணைத்தப்படும் நடத்தையுடையோருக்கெதிராக மேற்கொள்ளவேண்டிய சட்ட அநுமதிகள் என்பவற்றை இச் சீட்டில் பங்குபற்றுவர்களே தீர்மானிப்பார்கள். இச் சீட்டு முறையையின் கவர்ச்சிகரமான அம்சம் யாதெனில், இதிலுள்ள அபாய விஸ்தரிப்பின் தன்மை ஆடும். ஒவ்வொரு பங்காளியும் தனக்குரிய கடப்பாடுகளை மதிப்பதும், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விதிமுறை களின் படி இவ்வாட்டம் விளையாடப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதும் அமைப்பாளனின் முதன்மையான கடமையாகவுள்ள அதேசமயம், மோசடிகளும், தவணைத்தப்படுவதை முறையின் தத்துவங்கள் காரணமாக, ஒவ்வொரு அங்கத்தவனும் அந்நடத்தத்தினைப்பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். கிராமியப் பொருளாதாரத்தில், அபாய ஏதுக்கள் விட்டொழிப்பதானது முதன்மையான நோக்கமாகவிருப்பதால் இந்த அபாய விஸ்தரிப்பின் எண்ணக்கரு, கிராமிய சமுதாயத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. பங்காளிகள் இன்னேரு சீட்டு வட்டத்தில் சேரக்கூடிய வகையில், இந்தச் சீட்டு நடைமுறையினை வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடிப்பது, அங்கத்தவர்களின் பொதுவான அக்கறைக்குரிய விடயமாகும்.

அரசாங்கத்தின் சமூக சேமநலத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாக இலங்கையின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 50% மேற்பட்ட டோருக்கு உணவு முத்திரை வழங்கப்படுவது கிராமிய மட்டத்திலுள்ள பரந்த அளவிலான வறுமையினை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. மிகவும் குறைந்த மட்டக்கிராமிய வருமானம், குடிசனச் சேமிப்புகள் என்பவை காரணமாக கிராமவாசிகள் தங்களது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஏதாவதொரு பரஸ்பர கடனுதவித்திட்டத்தினை ஏற்படுத்துவதற்குக் கடமைப் பட்டவராகின்றார்கள். எனவேதான் இச்சீட்டு முறையையின் கிராமியப் பகுதிகளில் பரந்தளவில் வியாபித்துள்ளது. ஆனால் இச்சீட்டு முறையைக்கு கிராமத்தில் பணங்கொடுக்கும் முதலாளியிடமும், தாபனக் கடன்கள் வழங்கும் மக்கள் வங்கி அல்லது இலங்கை வங்கி என்பவற்றின் முகவர்களிடமுமே கிராமவாசிகள் பெரிதும் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. வங்கியிலிருந்து கடனைப் பெறுவதற்கு முன்பு, நிரப்ப வேண்டிய படிவங்கள், அதில் கேட்கப்படும் வினாக்கள், பின்னால் நிற்போர் போன்ற விபரங்களை மட்டும் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

கிராமவாசியினது சாமர்த்தியத்தின் பிரதிபலிப்பு காரணமாக, ஒரு பொதுவிதியாக சீட்டு வட்டமானது 12 தொடக்கம் 18 மாதங்களுக்கு மேல் நிலை நிற்பதில்லை. ஒரு சீட்டுவட்டமானது இக்கால எல்லைக்கும் அப்பால் நீடிக்குமாயின் பங்காளியின் மரணம், பங்குபணத்தினை வேண்டுமென்றே செலுத்தாது விடுதல், அல்லது மகாவலி அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் வேரூரு ஒரு புதிய குடியேற்றத்தில் குடியேறுதல் போன்றவற்றினால் பணத்தினை செலுத்தாது விடும் அபாயம் எப்போதும் இருக்கும். சீட்டு வட்டத்தின் கால எல்லையானது 12 மாதங்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் இவ்வபாயங்

கள் பெருமளவில் குறைக்கப்படு சிறுது.

சீட்டு நடைமுறை காளி ன் முழு மொத்தச் செலவுகள் சொற்பமானவையாகும். எல்லா விதக் கொடுக்கல் வாங்கல்களும் மிகவும் கவனமாகப் பதியப்படு வதற்காக உபயோகிக்கப்படும் கணக்குப் புத்தகமும், ஒரு பெண் சிலுமே செலவினை ஏற்படுத்தும் விடயங்களாகும். அலுவலகம், பணியாளர்கள், மேசை, கதிரைகள், தட்டச்சு, ஏனைய அலுவலக உபகரணங்கள் போன்றவை இதற்குத் தேவையில்லை. எல்லா விதப் பணக் கொடுக்கல், வாங்கல்களுக்கும் சீட்டு அமைப்பாளனே பொறுப்பாளியாக இருப்பதுடன், குறித்த திகதிக்குள் எல்லாப்பணமும் அறவிடப் படுவதை உறுதிப்படுத்துவதும் இவரின் பொறுப்பாகும். இவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட பணம், அடுத்த சீட்டு பெறுவதற்குரிய நபரிடம் கையளிக்கப்படுகிறது. இந் நடைமுறை மிகவும் இலகுவானதும், வெளிப்படையானது மாகும். ஒரு பொது நடைமுறையாக, சீட்டு அமைப்பாளனின் இல்லத்திலேயே அங்கத்தவர்கள் கூடுகிறார்கள். சில கிராமங்களில், அவர்கள் கூடும் இடம் கூடமாற்றமடைகிறது. அதாவது நடப்புமாதச் சீட்டுக்குரியவரின் இல்லத்தில் இவர்கள் கூடுகிறார்கள். பணமானது மிகவும் கவனமாக என்னப்பட்டு, அமைப்பாளனினால் சீட்டுப் பணத்திற் குரியவரிடம் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு சில நிமிடங்களில் முடிவடையும் இக் கொடுக்கல் வாங்கல், ஏனைய அங்கத்தவர்களின் முன்னிலையில் நடாத்தப்படுகிறது.

சீட்டு முறைமையின் இயக்கம்

கிராமவாசிகளை இத்தகைய சீட்டுக் கழகங்களில் சேருவதற்கு தூண்டிவிடும் காரணி காளி ன் ஒன்று, இது வலுக்கட்டாயமான சேமிப்புகளை உருவாக்குகிறது என்பதாகும். ஒரு கிராமவாசியிடம் கொஞ்ச பணம் இருப்பின், தனது நுகர்வுத் தேவைகளுக்கும்,

ஏனைய அற்ப தேவைகளுக்கும் உபயோகிப்பதற்கே அவன் நாட்டம் உள்ளவனாக இருப்பான். சீட்டு நடைமுறையானது, ஒரு முக்கியமான தேவைக்கு வேண்டிய ஒரு தொகைப் பணத்தினை திரட்டுவதற்கு வழிவகுகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் சேமிப்பதி மூலம் பார்க்க, தமது கிராமான சேமிப்புகள், ஒரு குறித்த திகதிக்கு முன்பாகவே, பெரிய தொகைப்பணமாக முடிவில் மாற்றப் படுகிறது என்பதை இவர்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

கடனாளியின் பண ஓட்டமாதிரிக்குப் பொருந்தக்கூடிய வகையில், பங்குப்பணத்தினை மீளச்செலுத்தும் முறையானது தவணைக்கட்டுப்பணமாக ஏற்கப் படுகிறது. கடனாளியே ஒரு குறிப் பிட்ட கால அளவு, குறிப்பிட்ட பங்குப்பணம், குறிப் பிட்ட நிகழ்வு தன்மை என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட சீட்டு வட்டத்தில் சேருவதன் மூலம் அவனே தனக்குரிய மீளச்செலுத்தக் கூடிய முறையினைத் தெரிவு செய்கிறான். இதன் விளக்கம் யாதெனில், ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகளிடையே ஒரே சமயத்தில் முறையே 100/-, 50/-, 10/- கொண்ட மூன்று சீட்டுகள் இடம் பெறுமாயின், ஒரு விவசாயிதனது கட்டுப்பணத்தினைச் செலுத்துவதைக் கருத்திற் கொண்டு, தனக்கு மிகக் கூடிய அளவில் பொருந்தும் சீட்டில் சேருவதை தெரிவு செய்வான்.

எதிர்பார்க்கப்படும் நுகர்வு அல்லது சமூகச் செலவினத்திற்காக கிராமமக்கள் சீட்டுகளில் பங்குபற்றுகின்றனர். ஒரு விவேகமூள்ள தாய், தனது மூத்த மகளின் தீருமனத்திற்கு வேண்டிய சீதனத்திற்காக இச் சீட்டுப் பணத்தினை உபயோகிக்கலாமென எதிர்பார்க்கிறான். அல்லது கரையோரப் பகுதியிலுள்ள கெப்புன்கொட்ட என்ற மீன்பிடிக் கிராமத்தில் வாழும் மீனவர் ஒரு வர், இச் சீட்டு அதிவ்டத்தினை கிறிஸ்மஸ் பண்டிகை நாட்களில்

ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடுவதற்கு எதிர்பார்க்கிறான். ஒரு புதுமணப்பெண் தனது இல்லத்திற்கு ஒரு அலுமாரியைக் கொள்வனவு செய்ய விரும்பினாலும், அவளிடம் தேவையான வைப்புப் பணம் இருக்க மாட்டாது. எனவே, இச் சீட்டு முறையில் அவர் பங்கு கொள்வதற்கு இது நியாயமாக அமைகிறது. சில சமயங்களில் குடும்பத்தில் மரணம் அல்லது கிராமவாசியினை அழிவின் விளிம்பிர்கே கொண்டு செல்லக் கூடிய பாரிய வெள்ளம் போன்ற எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் இச் சீட்டுப்பணமானது ஒரு காப்புறுதியாக அமைகிறது.

சீரமைக்கப்படாத பணச் சந்தை நிலவும் இலங்கையின் கிராமப்பகுதி தியில் ஆரம்பத்திலேயே அமைப்பாளனுக்குச் செல்லும் வட்டியில்லாச் சீட்டுப் பணம் மிக முக்கியமானது. அவன் அப்பணத்தினை மக்கள் வங்கி அல்லது தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் நிலையான வைப்பிலிட்டு, நடப்பிலுள்ள 16% அல்லது 18% ஐ வருடத்திற்குரிய வட்டியாகப் பெற்றுகிறது. இல்லையேல் ஒரு சிறிய அளவிலான வர்த்தக முயற்சியில் இப்பணத்தினை முதலிடவோ அல்லது தனது பிள்ளைகளின் கல்வி காக செலவிடவோ முடியும். இறுதிச் சீட்டினைப் பெறுவதற்கு, அவர் இதுவரை சீட்டினைப் பெற்றவர்களுக்கு கடன் கொடுத்தமையால், இது ஒரு கட்டாயப்படுத்திய சேமிப்பாக அமைகிறது. முதல் பெற்ற வருக்கும், இறுதியாகப் பெறுவதற்குக்கும் இடையில் அல்லது வேறுவார்த்தையில் கடனாளிக்கும், கடன்வழங்கிய வருக்கும் இடையில் அல்லது ஒவ்வொரு பங்காளியும் தனக்குரிய சீட்டுப்பணத்தினைப் பெறும்வரை சேமிக்கிறான். ஏனெனில், தான் செலுத்தும் தவணைப்பணமானது, உண்மையில் சேமிப்பாகும். சீட்டுப் பணத்தினைப் பெறும் அங்கத்தவரொருவர், பின்னர் இக்

கடலைத் தவணைப்பனை மாக மீளச் செலுத்துவதற்கு ஆரம்பிக்கிறார். எளிய வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின், சீட்டுவட்டத்தின் இடைநிலையில் சீட்டுப்பணத்தினைப் பெறுபவர்களினுடைய தொகையானது, தாம் இது வரையிலும், தற்போதும் செலுத்திய தமது கொடுப்பனவுகளின் சமஞன பங்கினையும், பெற்ற கடனுக்காக மீளச் செலுத்தப்பட வேண்டிய தமது வருங்காலக் கொடுப்பனவுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இலங்கையின் கிராமப்புறத்திலுள்ள சீட்டுக் கழகங்கள் சமூகமயமாக்கும் கடமையினைக் கொண்டுள்ளன. கொடுப்பதும், எடுப்பதுமான மனப்போக்கு, ஒன்றிணைக்கப்பட்ட உணர்ச்சின்பனி இத்தகைய சூழலை இன்னும் வியாபிக்கிறது. தங்களில் ஒரு அங்கத்தவருக்கு ஏதாவது விபத்து ஏற்படினால், அக்கஸ்டத்திலிருந்து அவனை விடுவிப்பதற்கு ஏனைய அங்கத்தவர்கள் தயங்க மாட்டார்கள். இவன் கடைசிச் சீட்டுக்குரிய வராக இருந்தாலும், அங்கத்தவர்கள் ஒரு இனக்கமான முடிவிற்கு வந்து, இனிவரும் சீட்டினை அல்லது இதற்குட்த சீட்டினை இத்துரதிருஷ்ட அங்கத்தவருக்கு வழங்கவர். அவனுக்கு மிகவும் தேவையான வேளையில், ஏனைய சீட்டு நன்பர்கள் இவனுடன் கூட இருப்பர். கிராமிய சமூகத்தினை ஒன்றிணைக்கும் பொன்றால் எனக் கருதப்படும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் தத்துவத்தின் தோற்றப்பாடே இதுவாகும்.

1935 ம் ஆண்டின் 61 ம் இலக்கச் சீட்டுச்சட்டம்

செம்மையாக்கப்பட்டுள்ள பாரம்பரிய சீட்டு முறைமையானது சட்டத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1935 ம் ஆண்டின் 61 ம் இலக்கச் சீட்டுச்சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது⁽¹⁾. துரிதமாக வளர்ந்து வந்த சோதனைக்குப்பாடு

சீட்டுக் கழகங்கள், அவைகளின் தூர்நிர்வாகம், அதிகார துஷ்பிரயோகம், ஊழல் நடைமுறைகள் போன்றவைகளினால் கிராமவாசியானவனின் இரத்தம் உறிஞ்சப்பட்டு, அவன் அடிமையின் ஓயாதநிலைமைக்கே தள்ளிவிடப்பட்ட மையினால், சட்டசபையில் இச்சீட்டு நடைமுறைகள்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு. நியதிச்சட்டப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இப்புதிய சட்டமுலத்தின் ஒரு முக்கிய ஏற்பாடு யாதெனில், இச்சட்ட வரம்பிலிருந்து 50/- க்குப்பட்ட சீட்டு நடைமுறைகளுக்கு விதிவிலக்களிக்கப்படுவதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வழியமைக்கிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ், இதிற் கூறப்பட்டுள்ள முக்கியமான நியதிகளையும், நிபந்தனைகளையும் சகல அங்கத்தவர்களும், அமைப்பாளனும் இணங்கி, ஏற்றுக்கொண்டாலோழிய, சீட்டென்று அழைக்கப்படும் எந்தத் திட்டமோ அல்லது ஒழுங்கோசீட்டாக கருதப்படமுடியாது.

தின் நோக்கமும் தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக 50/- ரகுப்பட்ட சீட்டுமுறைகளுக்கு விதிவிலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் ஒருவரில்ஒருவர் நம்பிக்கைகொண்டு, தொடர்ந்து சிறிய அளவிலான சீட்டுகளில் ஈடுபடுவதை அதுமதிப்பதற்காக 50/- ரகுப்பட்ட சீட்டுகளுக்கு விதிவிலக்கப்படுவேண்டும் என்ற கருத்து கவனத்திற்கெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1935 ம் ஆண்டின் 61 ம் இலக்க திருந்தியமைக்கப்பட்ட சீட்டுச்சட்டமானது, சீட்டுகளைப்பதிவு செய்வதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வழியமைக்கிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ், இதிற் கூறப்பட்டுள்ள முக்கியமான நியதிகளையும், நிபந்தனைகளையும் சகல அங்கத்தவர்களும், அமைப்பாளனும் இணங்கி, ஏற்றுக்கொண்டாலோழிய, சீட்டென்று அழைக்கப்படும் எந்தத் திட்டமோ அல்லது ஒழுங்கோசீட்டாக கருதப்படமுடியாது.

இச்சட்டத்தின் நான்காம் பிரிவின்படி, சட்டத்தின் கண்ணேக்கில் எந்த ஒரு ஒழுங்கும் சீட்டாகப் பொருள்பட்டாலும் அல்லது இல்லாவிடினும், அது சீட்டமைப்பில் பங்கு பெறுவதாகவே இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் கருதப்படும். சீட்டமைப்பில் பங்கு கொள்வதாக மாத்திரம் கருதப்படும் எந்த ஒரு திட்டத்தினதும் அல்லது ஒழுங்கினதும் கோரிக்கை கணுக்காகவும், உரிமை களுக்காகவும் நீதிமன்றத்தில் வாதாட முடியாது. பரம்சோதிக்கும், சுப்பிரமணியத்துக்குமிடையிலான⁽²⁾ வழக்கொன்றில் (1938), இச்சட்டத்தின் சரத்துகளுக்குப்படாத சீட்டுக்கொடுப்பனவுகளைப் பெறுவதற்கு, சட்ட நடவடிக்கைகளை

‘‘சீட்டு முறைகள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் மிகவும் பிரபலமயமடைந்துள்ளது. இந்த நிலையில் இச்சட்டத்தின் கீழ் எல்லா வகையான சீட்டுகளையும் உள்ளடக்கினால், இவற்றை மேற்பார்வை செய்வதும், கட்டுப்படுத்துவதும் இயலாத காரியமாகி விடுவதோடு, இச்சட்டத்

(2) இலங்கை நியதிச்சட்டங்கள், அதிகாரம் 159, பிரிவு 6. (1958 திருத்திய பதிப்பு) அரசாங்க அச்சகம், இலங்கை)

(3) (மண்சாட் 1935, பிரிவு 3, 3938 ம் பக்கம்)

(4) 1938 புதிய சட்ட அரிக்கைகள் 529

மேற்கொள்வதிலிருந்து தடுக்கப் பட்டுள்ளனர் எனத் தீர்ப்பளிக் கப்பட்டது.

இச் சட்டத்தின்படி, ஒவ்வொரு சீட்டு அமைப்பாளனும், சேரவிரும்பும் அங்கத்தவர்களும் ஒருமித்து ஒரு எழுத்து மூலமான உடன்படிக்கைக்குட்பட வேண்டும். இத்தகைய உடன்படிக்கையில் முக்கிய நிபந்தனைகள், நியதிகள், உண்மையான தொகைகள், திகதிகள், ஏனைய முக்கியமான தகவல்கள் என்பன இடம்பெறவேண்டும்.

சட்டத்தின் இத்தகைய கண்டிப்பான் தேவைகளிலிருந்து அநுமானிக்கக்கூடியதென்ன வெனில், மோசடிகள், ஊழல்கள், தவறான விபரங்கள் என்பவற்றி விருந்து போதுமானதும், பயன்படத்தக்கதுமான பாதுகாப்பு வழிமுறைகளை இச்சட்டம் அளிக்கிறது என்பதாகும். கிராமிய சமூகத்தில் பங்குப்பண மானது 50/--ற்கு மேற்பட்டாலும் கூட இச் சட்டபூர்வ முறைமைகள் கிராம மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. இத்தகைய நுணுக்கமான விபரங்களுக்குமைய நடப்பதற்கு கிராமமக்களுக்கு நேரமும் கிடைப்பதில்லை. அவர்களால் அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள வும் முடிவதில்லை. இதற்கு மேலாக, இத்தகைய ஒழுங்கானது, கிராமச் சீட்டு முறைமையின் அடிப்படைக்குணவியல்பான - முறைமை சாரா தன்மையை - அதிகம் பாதிக்கிறது.

நம்பிக்கை; நேரமை ஆகிய ஆங்கிலச்சட்ட எண்ணக்கருவினால், சீட்டுகள் தொடர்பான நியதிச்சட்ட முறையின் அடிப்படைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமத்திலுள்ள சீட்டு முறைகள், இலங்கையின் பொதுச் சட்டத்துடன் அதிகம் பொருந்துபவையாகவும், ரோம-டச்கச் சட்டத்திலுள்ள தத்துவமான நல்லெண்ணத்தின் மூலம் அதிகம் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதாகவும் காணப்படுகின்றன.

மேலும், கிராமச் சீட்டு நடைமுறையானது, ஆங்கில எண்ணக்கருக்களின் அடிப்படையில் அமைந்த சட்டத்தினை கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்கப்படுவதிலும் பார்க்க, மரபுவழிப் பிரயோகத்தினாலேயே அதிகம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

சில முடிவான அவதானிப்புகள்

இலங்கையின், கிராமப்பகுதியிலுள்ள முறைமையற்றி, ஒழுங்கமைக்கப்படாத பண்ச்சந்தையில் சீட்டு நிறுவகங்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. கிராமிய சமூகத்திலுள்ள சகல பிரிவினரதும் மனோபாவணையை இது பெற்றுள்ளதுடன் உள்ளூர் நியதிகளுக்கும், கிராமச் சிறப்பம்சங்களுக்கும் ஒத்துப் போகக் கூடியதாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. வர்த்தகமயமாக்கலின் விளைவுகள், பணப் பொருளாதாரத்தின் நிலைகுலைவான உட்பிரவேசம் என்பன நிலவியபோதும், இத்திட்டத்தின் கீழ் தனிப்பட்ட டோரிடையே இருந்து வந்த பராஸ்பர தொடர்புகளை கொண்ட மரபுவழியிலான சமூக, பொருளாதார அமைப்பானது தொடர்ந்தும் செல்வாக்குடையதாக இருந்தது. இலங்கையிலுள்ள கிராமப்புறங்களில் இச் சீட்டுக் கழகங்கள் சமூக வாழ்க்கையில் முக்கிய அங்கமாக திகழ்வதுடன், கிராமிய சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார அமைப்பின் ஒரு முக்கிய கூருகவும் அமைகிறது.

1984 ம் ஆண்டு நொவம்பர் மாதம் 14 ந் திகதி, பாரானுமன்றத்தில் நிதியமைச்சர் தேசீய வரவு - செலவுத் திட்டத்தினைச் சமர்ப்பிக்கையில், வங்கிகள் நாட்டின் விசேடதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வில்லை என்பதை ஒத்துக் கொண்டார். முக்கியமாக அவர், கிராமப் பகுதி, சாதாரண மனிதன், சுயதொழில் என்பனவற்றில் அக்கறை கொண்டிருந்தார். இந்த இடைவெளியினை நிரப்பும்

வகையில், இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் மாகாணக் கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகளை அமைப்பதற்குத் தீர்மானித்துள்ளார். நிதியமைச்சரின் வார்த்தையில்,

“உற்பத்தி, பகுப்படுத்தல், சந்தைப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் விவசாயிகள், மீனவர், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஏனைய குழுக்கள் என்பவற்றுக்கு கடன்களை வழங்கும் வகையில் இப்புதிய வங்கிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படும். இவ்வங்கிகளின் வெற்றியானது, இவற்றில் சேவையாற்றுபவர்களின் புரிந்து கொள்ளும் தன்மை, பயிற்சி, தூண்டுகை, சிரத்தை என்பவற்றிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. கூடுமானவரை இவ்வங்கிக்கான உத்தியோகத்தர்கள், இவ்வங்கிகள் அமைய இருக்கும் பிரதேசத்தில் இருந்தே தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இவர்கள் ‘அடிப்படை... வங்கியாளர்களாக’ இருந்து அப்பகுதிச் சேமிப்புகளைப் பயன்படுத்தியும், பயன்படத்தக்க முறையில் கடன்களை வழங்கியும், அக்கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கு உதவி புரிவார்களென்றாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.”

அரசாங்கமானது கூட்டுறவு, அபிவிருத்தித் தினைக்களம், மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி ஆகிய வற்றாடாக நேரடியாக கிராமக் கொடுகடன்களைச் செயற்படுத்தியபோதும், இந்திறவக ஒழுங்குமுறைகள், கிராமிய மக்களை அவர்கள் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவனிடமிருந்து கடன்பெறுவதனையோ அல்லது மரபுவழியாகவந்த சீட்டு நிறுவகங்களில் பங்கு கொள்வதனையோ தடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு முழுமையாக வெற்றி அடையவில்லை. சீட்டு முறைமையில் உள்ளதைப்போன்று, குதேசக் கடன் நடைமுறைகளின் திறமையினைப் பரீட்சிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று, இந் நிறுவக அமைப்பிலுள்ள உறுதிப்பாடற்ற தன்மைகள் ஆலோசனை தெரிவிக்கின்றன.

கிராமிய மக்களின் சேவிப் புகளையும், நாணயத்தினையும் பெருப்பன்னைக் கூடியவகையில், முறைமையின்மை, விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மை, ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தன்மை ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்ட, சீட்டு முறைமையினால் ஏற்படுத்தப் படும் உள்ளுர் பணச்சந்தையானது, கிராமிய மக்களுக்கு சிறந்த வங்கிச் சேவையினை அளிக்கக் கூடியவாறு, நன்கு ஒழுங்காக்கப் பட்ட வங்கிப் பிரிவுடன் சேர்ந்து விரிவாக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து இன்று நிலைபெற்றுள்ளது.

இந்த நோக்கின் அடிப்படையில் சாதகமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு, புதிய மாகாண கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் அமைக்கப்படுவது நல்ல தொரு சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்நடவடிக்கைகள் மரபுவழியிலான நடைமுறைகளைச் சீர்க்கூலிக்காத வாறு அல்லது பலவீனமடையச் செய்யாதவாறு போதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமாகிறது. அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடன்திட்டங்களுக்கு முன்பாகவே, சீட்டு முறைமையானது கிராமிய சமூகத்துவரிடையே பல சந்ததிகாலமாக நிலவி வருகிறது. வளர்முக நாடுகளின் கிராமிய மட்டத்திலுள்ள முறைமைசாராகடன் ஸ்தாபனங்கள் பற்றிய ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையில், பேராசிரியர் பெளமன் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். “வர்த்தகமயமாக்கவின் விளைவுகள், பணப் பொருளாதாரம், குறிப்பாக மேற்கத்திய வங்கி முறைகள், திடமிடலாளர்கள் மிகவும் நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் கொண்டிருந்த பொருளாதார ஸ்தாபனங்களின் பிரயோகம், அவற்றின் பலன் தரும் தன்மை போன்ற அம்சங்கள் நிலவிய போதிலும் இச் சீட்டுக்கழுகங்களும், நிறுவனங்களும் இன்னும் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கின்றன என்ற உண்மையிலிருந்து, இவைகளுக்கு ஏனைய

நவீன நிதி ஸ்தாபனங்களுடன் குறிப்பிட்ட இடமுண்டு என்பதையும், இதற்கான தேவையுண்டு என்பதையும் அனுமானிக்க முடிகிறது.”

(17-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்தியாவில், 1950 இல் ருந்து 1982 ல் வர்ணத் தொலைக்காட்சி அறிமுகப் படுத்தப்படும் வரையில், கறுப்பு - வெள்ளை தொலைக்காட்சி ப் பெட்டிகளுக்கே கேள்வி நிலவியது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆரம்பத் திலிருந்தே, கறுப்பு - வெள்ளை, வர்ணம் இருவிதமான பெட்டிகளுக்கும் கேள்வி இருந்தது. 1982 அளவில் 65 சதவீதமான கறுப்பு - வெள்ளை பெட்டிகளும், 35 சதவீத வர்ணப் பெட்டிகளும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. 1983 ல் கறுப்பு - வெள்ளை 6.2%; வர்ணம் 38%. எனினும், 1984 ம் ஆண்டில் இந்நிலையையில் மாறுதல் ஏற்பட்டதையுடைய 61% வர்ணப் பெட்டிகளும், 39% கறுப்பு - வெள்ளை பெட்டிகளும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. பெறுமதியைப் பொறுத்தவரையில், வர்ணப் பெட்டிகளின் பெறுமதி 78%; கறுப்பு - வெள்ளை பெட்டிகளின் பெறுமதி 22%.

1984 வரையில் இலங்கைக்கு டி.வி. பெட்டிகளை ஏற்றுமதி செய்வதில் யப்பான் முன்னணியில் இருந்தது. ஆனால், 1984 ல் யப்பாளின் பங்கு 50 வீதத்துக்கும் குறைவானதாக வீழ்ச்சியடைந்தது. தென்கொரியா இரண்டாவது மிகப் பெரிய ஏற்றுமதி யாளராக (21%) உருவெடுத்துடன், சிங்கப்பூர் (12%) முன்றுவது இடத்தைப் பெற்றது.

டி.வி. பெட்டி இறக்குமதி களின் பெறுமதி 1978 ம் ஆண்டில் ரூ. 10 லட்சம் ஆக இருந்து 1982 அளவில் ரூ. 39.8 கோடியாக அதிகரித்தது. அதனையுடைய இப்பெறுமதியில் வீழ்ச்சிகாணப்பட்டது. 1983, 1984 ம் வருடங்களில் இறக்குமதி பெறு

மதி முறையே 27.1 கோடி ரூபாவாகவும், 16.1 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. இறக்குமதி செலவில், 1982, 1983, 1984 ம் வருடங்களில் வர்ணப் பெட்டிகளுக்கான செலவு 60 - 70 சதவீனமாக இருந்தது.

வாளைவி, டி.வி. பெட்டிகளுக்கு லைசென்சு வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கும் தபால், தந்தித் தொடர்புகள் தினைகளம் 1984 வரையில் 415,308 டி.வி. பெட்டிகளுக்கு லைசென்சுகளை வழங்கியுள்ளது. இன்னும் பெருமளவிலான பாவணையாளர்கள் லைசென்சை பெருமல் இருக்கலாம் என தினைக்களம் சந்தேகிக்கிறது. எனினும், நாட்டில் இறக்கும் மொத்த டி.வி. பெட்டிகளின் எண்ணிக்கை சரிவரதெரியாதிருப்பதால், லைசென்சை பெறுத பெட்டிகளின் எண்ணிக்கையை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இறக்குமதிப் புள்ளி விவரங்களின் பிரகாரம், 1978 க்கும் 1984 க்கும் இடைப்பட்ட 7 வருட காலத்தில் வர்த்தகத்துறையினரால் 457,770 டி.வி. பெட்டிகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. நாட்டுக்குள் வரும் இலங்கையராலும், ஏனையோராலும் மேலும் 10% - சமார் 45000 - பெட்டிகள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் என வர்த்தக வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சுங்கப்பதிவுகளில் இவை பதியப்பட்டிருக்கவில்லை. அத்துடன் தீர்வையற்ற கடைத்தொகுதியில் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு நாட்டுக்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பெட்டிகளின் எண்ணிக்கை மொத்த இறக்குமதிகளில் 15 - 20 சதவீதமாக இருக்குமென கருதப்படுகிறது. மேலும், உள்ளுரில் (ஒன்று சேர்த்து) தயாரிக்கும் நிலையங்கள் ஏமிப் வருடங்களில் கூமார் 20,000 பெட்டிகளைச் சந்தைக்குள் விட்டிருக்கின்றன.

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு

இலங்கையின் அங்குமிகு முறை

(சென்ற இரு இதழ்களின் தொடர்ச்சி)

நாடு திரும்பியோரிடையே நடாத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில், தொழில் சார்பாக வெளிநாட்டில் தங்கும் காலாளவு பற்றிய தகவலும், மனிதசுக்தி மட்டத்திலே வகுதிப்படுத்தப்பட்ட தகவலும் அட்டவலை 11 ல் நன்கு தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. உபயூக தொழில் புரிவோரினதும், பயிற்ப்பட்ட தொழிலாளரினதும் வெளிநாட்டில் தங்கும் சரசரி கால அளவானது, பயிற்றப்படாத தொழிலாளர், வீட்டுப் பணிப் பெண்கள் என்போரின் கால அளவிலும் பார்க்க நீண்டதாக இருந்தது. எடுக்கப்பட்ட மாதிரியில், இரண்டாவது தடவை இன்னேரு நாட்டிற்கு செல்வோரும், சிலர் மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்குச் சென்றேரும் இருந்தனர். குடிபெயர்ந்தோரில் ஏற்குறைய 6 வீதத்தினர் மூன்று மாதத்திற்குள் நாடு திரும்பிவிட்டனர். வீட்டுப் பணிப் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வாறு 3 மாதத்திற்குள் நாடு திரும்பியோர் 8.7 வீதமாகும். வீட்டுப் பணிப்பெண்களில் ஏற்குறைய 15 வீதத்தினர் 6 மாதங்களுக்குக் குறைவாகவே தங்கியிருந்தனர் என இது மேலும் தெரிவித்தது.

அட்டவலை 12 ல் நாடு திரும்பியோரிடையே நடாத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின் தரவுகள், வெளிநாட்டில் தங்கியிருக்கும் கால அளவின் படியும், குடியேறும் நாட்டினபடியும் வகைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அட்டவலையில், வேலைசெய்யும் நாட்டிற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட விஜயங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும், ஓவ்வொரு விஜயத்துக்குமான சராசரிக் கால அளவு தொகுது காட்டப்பட்டுள்ளது.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குச் சென்றேரினது சராசரிக் கால அளவில் பரந்த வித்தியாசம் காணப்பட்டதோடு, இந்த நாடுகளில் நீண்ட காலங்களுக்கு தங்கியுமூன்ளார்கள். மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்ற பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்கள், வீட்டுப் பணிப்பெண்கள் என்போரைப் பொறுத்தவரையில், ஓவ்வொரு விஜயத்திற்கும் இவர்கள் தங்கியிருந்த கால அளவானது 22 மாதங்களுக்கு குறைவாக இருந்துள்ளது.

தொழில் மாற்றம்

உயர் ஊதியம் காரணமாக, வெளிநாட்டில் எத்தகைய தொழிலையும் ஏற்கத் தயாராக நாட்டைவிட்டுச் செல்வோர் உள்ளார்கள், என உறுதிப்படுத்தப்படாத அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இலங்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்தோர் பொதுவாக இழிவான அல்லது தரங்குறைந்த வேலைகளையே பெற்றனர் என்று மேலும் நம்பப்படுகிறது. உயர் தொழில், முகாமைத்துவத் தொழில் புரியும் பிரிவினர்கூட இந்த உயர்ந்த ஊதியம் காரணமாக மேற்பார்வை செய்யும் தொழில்களையும், எழுதுவினைஞர் தொழில்களையும் ஏற்றுக்கொண்டனரேன், தொழில் முகவர் நிலையங்கள் மேற்கொண்ட அவதானிப்புகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தொழில் வாய்ப்புகளுக்குள் போட்டி காரணமாக, குடிபெயரும் உயர் தொழில் தரத்திலுள்ளோர், இதற்கென திரட்டப்பட்ட தொழில் புரிவோரின் இடங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடும். மேலதிகமான தராதரங்களைக் கொண்டுள்ளனர், இவ்வுயர்ந்த வேதனங்களினால் கவரப்பட்டு, குறைந்த கப்பட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது.

தராதரமுள்ள வேலைகளை ஏற்கும் போது, இத்தகைய நிலைமை பொதுவாக ஏற்படுகிறது. உள்நாட்டு வேலைகளிலிருந்து, வெளிநாட்டு வேலைகளுக்கு மாறும்போது நிகழ்ந்த தொழில் மாற்றத்தின் தன்மையினைக் கண்டறியும் முகமாக, அட்டவலை 13 ல் குடிபெயர்ந்தோர், அவர்கள் உள்நாட்டில் செய்த தொழில்களின் மட்டத் தினபடியும், வெளிநாட்டில் பெற்றுக்கொண்ட தொழில் களின் மட்டத் தினபடியும் பாகுபாடு படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

குடிபெயர்ந்தோரில் ஏறக் குறைய 61 வீதத்தினர், தாம் உள்நாட்டில் செய்த தொழில் களுக்குச் சமனான வேலைகளையே பெற்றனரென இவ் அட்டவலை தெரிவிக்கிறது. ஏறக் குறைய 75 வீதத்தினர் உயர்ந்த ஆற்றல் கொண்டவர்களெனக் கருதப்பட்டதுடன், இவர்கள், தாம் இங்கு செய்த தொழிலும் பார்க்க உயர்ந்த தராதரமுள்ள சிறப்பான வேலைகளைப் பெற்ற அதேசமயம், 32 வீதத்தினர் குறைந்த தராதரமுடைய, ஆனால் நல்ல வெதனத்தைத் தரக்கூடிய வேலைகளில் திருப்திப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. உயர் தொழில், முகாமைத்துவத் தொழில் ஆகிய பிரிவினரைச் சேர்ந்தோரில் 75 வீதமானோர் அதே மட்டத்திலேயே வெளிநாட்டுத் தொழிலையும் பெறக் கூடியதாக இருந்ததெனவும், 20 வீதமானோர் மேற்பார்வை செய்யும் தொழில் குல்களில் குறைந்த அடைய வேண்டியதாக இருந்ததெனவும் அட்டவலை 14 மேலும் தெரிவிக்கிறது, தொழில் நுட்ப, மேற்பார்வை நிலைமைகளில், இத் தொழிலியங்கு தன்மை மிகவுங் குறிப்பிடக்கூடியதாகும். இங்கு குடிபெயர்ந்தோரில் மூன்றுவொரு பங்கினர் தீமானமான தொழில் களைப் பெறக் கூடியதாகவும், 40 வீதத்தினர் பயிற்சி வேண்டிய வேலையை ஏற்க வேண்டியதாகவும், 25 வீதத்தினர் பயிற்சி

தேவையற்ற வேலையினை ஏற்க வேண்டியதாகவும் இருந்தது. 25 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள், பயிற்சி தேவையற்ற தொழிலினை ஏற்றுள்ளனர். மறுபுறத்தில் 30 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட பயிற்சி யற்ற தொழிலாளர், பயிற்சி வேண்டிய தொழிலையும், அவற்றின் நன்மைகளையும் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

சம்பாத்தியங்கள்

இலங்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்களுள் அதிகமான ரேக்கு, தாம் இவ்வாறு குடிபெயரவேண்டுமெனத் தீர்மானி ப்பதற்கு ஊக்கியாக இருந்த காரணி, வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பிலிருந்து கிடைக்கும் மிகவுயர்ந்த, கவர்ச்சியான வருமானமே என்பதில் சிறிதளவும் ஜையமில்லை. கட்டிட அமைப்புத் தொழிலாளரியின் அல்லது வீட்டுப் பணிப் பெண்ணின் வெளிநாட்டு ஊதியத்தை, இலங்கை ரூபாக்களுக்கு மாற்றும்போது, இத்தொகையானது பொதுத்துறையில் உயர்பதவிவகிக்கும் மேலதிகாரியின் ஊதியத்திற்கு அல்லது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கிரேஷ்ட் விரிவுரையாளரின் ஊதியத்துக்குச் சமங்கை இருந்தது. வெளிநாட்டு வேலை விளம்பரங்கள் மூலம், இவ்வயர்ந்த சம்பளம் வேற்றுமைப்பற்றிய தகவல்கள் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்கு இது தொழிற்சந்தையில் என்ன நிற்ற விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இது இயற்கையாகவே பலதரப்பட்டதொழில்களைச் செய்யும் பாரியதொழிற்பிரிவினரிடையே, உயர்ந்த வேதனம் தரும் வெளி நாட்டு உத்தியோகங்களை எதிர்பார்க்கும் ஒரு சூழ்நிலையினை உருவாக்கியது. இந்த வகையில் வெளிநாட்டு வேலைகளுக்கு ஏற்பட்ட கேள்வி, நிரம்பல் சமநிலையின்மை காரணமாக, தொழில் முகவர் நிலையங்கள் தங்களது கட்டடங்களையும்,

நாட்டிற்கு திரும்பியோர் வெளிநாட்டில் தங்கியிருந்த கால அளவு

கால அளவு (மாதங்கள்)	ஆய்	ஒத்து	பயிற்சி பட்ட		பயிற்சி பட்டது	வீட்டுப் பணிப் பெண்கள்	எல்லா மட்டங்கள்	%
			பயிற்சி பட்ட	பயிற்சி பட்டது				
0-3	1	2	3	8	13	27	6.4	
4-6	0	0	9	2	9	20	4.7	
7-9	0	2	10	6	9	27	6.4	
10-12	1	6	18	5	13	43	10.1	
13-18	1	5	24	8	18	56	13.2	
19-24	3	8	32	7	33	83	19.6	
25-30	1	3	13	4	21	42	9.9	
31-36	1	4	20	12	12	49	11.6	
37-48	1	4	21	4	17	47	11.1	
49-60	3	3	8	1	4	19	4.5	
61-72	0	2	5	0	0	7	1.6	
72 முதல்	1	1	2	0	0	4	0.9	
குடிபெயர்ந்தோர்	13	40	165	57	149	424	100.0	
தங்குமிகுக்கும்								
சாரசரி கால அளவு (மாதங்கள்)	33.7	27.9	25.6	20.3	20.2	23.5		

சுதாரம்: நாடு திரும்பியோடிடையே நடாத்தப்பட்ட மதிப்பீடு.

ஏனைய கட்டடங்களையும் அதிகரிப்பதற்கு இது வழி வகுத்தது.

இலங்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்த தொழிலாளின் வருமானமானது, ஊதியம் அல்லது சம்பளம், வாழ்க்கைச் செலவுப்படி, விடுமுறைச் சம்பளம், மேலதிகநேர ஊதியம், ஊக்கப்பணம் மோன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. மாத வருமானத்திற்கு மேலதிகமாக அவன் இலவச அல்லது மானிய அடிப்படையிலான இருப்பிட வசதி, சுகாதார வசதிகள், உணவு, வேலை செய்யுமிடத் திற்கு போக்குவரத்து வசதி போன்ற ஏளைய மேலதிக நலன்களையும் பொதுவாக அநுபவிப்பான். தொழிலின் நிமித்தம் பெற்ற வருமானத்தை விட, குடிபெயர்ந்த தொழிலாளி, முதலீடுகள், தனது தொழிலுக்கப்பால் மேற்கொள்ளும் ஏனைய பொருளாதார நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின்

மூலமும் வருமானத்தைப் பெற முடியும். குடிபெயர்ந்தோனினால் தொழில் ரீதியாகப் பெறப்படும் வருமானம் பற்றிய தகவலையே இம் மதிப்பீடு தருகிறது. வெளிநாட்டில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அவன் மேற்கொண்ட ஏதாவதோருக்கும் தொழில் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் மூலம் அவனே அல்லது அவனின் குடும்பமோ பெற்ற வருமாத்தைப்பற்றிய தகவலேதும் இம் மதிப்பீட்டில் இடம் பெறவில்லை,

கூலிக்கூம் சம்பாங்களும்

குடிபெயர்ந்தவர்களில் 465 அல்லது 50.2 வீதத்தினர் நாட்டை விட்டுச் செல்ல முதலி லேயே வேலை ஒப்பந்தத்தினைப் பெற்றிருந்தனர் என இம் மதிப்பீடு தெரிவித்தது. எடுக்கப்பட்ட மாதிரியில் ஆண்களில் 72.5 வீதத்தினரும், பெண்களில் 33.3 வீதத்தினரும் ஒப்பந்தப்பத்திரங்களைப் பெற்றிருந்தனரென இப்பங்கீடு தெரிவித்தது. இவ்வாறு ஒப்பந்தங்களைப்

வேலை வழங்கிய நாடு, மனித சக்தி மட்டம் என்பவற்றின்படி வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ள நாடு திரும்பியோர் தங்கியிருந்த கால அளவு

நாடு

குடும்பம் தொரிசன் எண்ணிக்கை	இல்லைவாரு குடும்பம் தோகும் தங்கியிருந்த கால அளவு (மாதம்)	இல்லைவாரு விஜயப்பக்னி என்னிக்கை	இல்லைவாரு விஜயப்பக்னி தங்கியிருந்த கால அளவு (மாதம்)
உயர் மட்டம்	13	33.7	20
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	46	79.5	08
மாலை தீவுகள்	02	01.0	02
கந்தீரியா	03	20.3	03
ஏனைய ஆபிரிக்க நாடுகள்	02	15.0	02
ஐக்கிய அமெரிக்கா	03	62.0	06
நடுத்தர மட்டம்	40	27.9	67
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	32	120.70	43
சிங்கப்பூர்	02	6.5	03
ஏனைய ஆசிய நாடுகள்	01	7.0	01
ஆபிரிக்க நாடுகள்	05	87.5	06
ஐக்கிய இராச்சியம்	03	64.3	07
ஏனைய ஜூரோப்பிய நாடுகள்	03	15.7	03
ஐக்கிய அமெரிக்கா	01	23.0	02
பழிந்றப்பட்டோர் மட்டம்	165	25.6	252
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	132	176.3	170
மாலை தீவுகள்	02	22.0	04
சிங்கப்பூர்	09	26.4	10
தாய்லாந்து	02	6.5	02
ஏனைய ஆசிய நாடுகள்	05	19.0	05
ஆபிரிக்க நாடுகள்	06	47.2	08
ஜூரோப்பிய நாடுகள்	27	53.0	41
ஐக்கிய அமெரிக்கா	09	12.9	11
பழிந்றப்படாதோர் மட்டம்	57	20.3	82
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	55	79.7	75
சிங்கப்பூர்	04	10.7	04
விபியா	01	35.0	02
ஞேர்மனி	01	15.0	01
வீட்டுப் பணிப்பெண்கள்	149	20.2	196
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	165	127.3	191
சிங்கப்பூர்	03	10.8	04
விபியா	01	12.0	01

குறிப்பு: ஒரே குடியகல்வோன், ஒன்றிம்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தாலும், ஒவ்வொரு விஜயமும் தனியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மாதிரியிலுள்ள குறிப் பிட்ட மனிதச்சக்தி மட்டத்தினது எண்ணிக்கையையிட, நாட்டின்படி வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ள குடிபெயர்ந்தோனின் எண்ணிக்கை கூட்டாக இருக்கும்.

பெற்றவர்களில் 256 ஆண்களும் (எடுக்கப்பட்ட மாதிரியில் 64 வீதாண்கள்) 128 பெண்களும் (24.3%) வெளி நாட்டுத் தொழில்கள் மூலம் தாம் பெறப் போகும் வேதனங்கள், சம்பளங்கள் பற்றி ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார்கள். வேறுவார்த்தையில் குடிபெயர்ந்தோரில் 41.5 வீதத் தினர் தாங்கள் பெறப்போகும் வருமானத்தைப்பற்றி அறிந்து இருந்தார்கள். இவ் வெளிநாட்டு வேதனங்கள் ஒரு குறித்த ஆரம்ப மட்டத்திற்குக் குறைய இருக்க மாட்டாதென்பதையும், வேலை வழங்கும் நாட்டில் ஆகக்குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்தினை அடைய இது போது மான தென்பதையும், அத்துடன் சில சேமிப்புகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதையும் குடிபெயர்ந்தோர் ஏற்றுள்ளனர்.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தொழில்களிலுள்ள சம்பள வேற்றுமைகள்

இலங்கைக்கும், குடியேறும் நாடுகளுக்குமிடையில் நிலவிய பரந்த அளவிலான சம்பள வேற்றுமைகளே; இலங்கையர் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பினை ஏற்றுக் குடிபெயர்வதற்கான வெளிப்படையான ஆவலைத் தூண்டிற்று. கிடைக்கக் கூடிய தரவினை உபயோகித்து, வித்தி யாசமான மனி தச க்தி மட்டங்களைப் பொறுத்தும், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில்களைப் பொறுத்தும் இச்சம்பள வேற்றுமைகள் சார்பாக இரண்டு காட்டிகளை உருவாக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதலாவது குறி காட்டியானது, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொகுதி யிலுள்ள வெளிநாட்டுச் சம்பளங்களைக் கூட்டி, அதே எண்ணிக்கையானால் உள்நாட்டுத் தொழில்கள் மூலம் பெற்ற மொத்த வருமானத்தினால் வகுப்பதன் மூலம் பெறப்பட்டது. குடியேறுவதற்கு முன்னர், வேலையற்று இருந்தோர், இக்குறிகாட்டி தயாரிப்பின்போது சேர்க்கப்படவில்லை. இக்குறி காட்டியானது, அட்டவணை 15 ன்

ଓট্টেবିଜ୍ଞା 13

வெளிநாட்டு வேலையுடாக தொழில் மாற்றம்
ஏதாவது காலத்தில் பல துணை
ஏவ்வாய்வுகளை விட விரும்புவது
உணர்வு காலத்தில் பல துணை
இலவ்கையில் தொழில்மட்டம்
என்கின்று விட விரும்புவது
தொழில்மட்டம்
ஏதாவது காலத்தில் பல துணை
காலத்தில் விட விரும்புவது
ஏதாவது காலத்தில் பல துணை
வெளிநாட்டு வேலையுடாக தொழில் மாற்றம்

உயர்மட்டம்	எண்ணிக்கை	16	12	03	01
	%	100.0	75.0	18.7	6.3
இடைமட்டம்	எண்ணிக்கை	58.	01	20	23
	%	100.0	1.7	34.5	39.7
பழிந்தப்	எண்ணிக்கை	145	-	06	99
பட்டார்	%	100.0	-	4.1	68.3
பழிந்தப்	எண்ணிக்கை	36.	-	01	11
படாதோர்	%	100.0	-	2.8	30.5
எல்லா மனிதசத்தி	எண்ணிக்கை	255	13	30	134
மட்டங்கள்	%	100.0	5.1	11.8	52.5
					30

ଓট্টৱিজ্ঞ 14

மனித சக்தி மட்டத்தில் சம்பள வேற்றுமை		சராசரிச் சம்பளம்
எண்ணக்கூட	வினாக்கள்	தேர்தான்
12	உயர்மட்டம்	1,825
21	இடதம்பட்டம்	1,326
128	பழிந்றப்பட்ட	869
38	பழிந்றப்படாத	629
39	வீட்டுப் பணிப்புபெண்கள்	468
		22,053
		14,631
		6,672
		4,495
		2,911

இந்த இரு குறிகாட்டி களுக்குமிடையிலுள்ள வித்தியா சமானது மாதிரியில் எடுக்கப் பட்டோரின் உள்நாட்டு, வெளி நாட்டு வேதனங்களுக்கிடையேயுள்ள சம்பள வேற்றுமை களின் பருமனில் தங்கியுள்ளது. குடியேறுவதற்கான தீர்மானங்களைப்படியாக நாட்டு வேலைகளில் பயிற்றப் பட்ட தொழிலாளர், பயிற்றப் படாத தொழிலாளர், வீட்டுப் பணிப் பெண்கள் ஆகியோர் இலங்கையில் பெற்ற சம்பளத்தைவிட 10 மடங்கு அதிகமாகப் பெறுகின்றனர்.

தொழிலிருந்து சம்பாத்தியம்

உயர்தொழில் புரியும் ஒருவர் வெளிநாட்டில் தங்கி யிருக்கும் காலத்தில் ரூபா பத்து லட்சத்துக்கும் சம்பாதி துள்ளார். உப உயர் தொழில் புரிவோரும், எழுதுவினை ஞார்க்களும் சராசரியாக இலங்கை ரூபாவில் ஏறக்குறைய ரூபா 415,000/- வரை சம் பாதி தித்துள்ளனர். பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இச் சம் பாதி யமான து ரூபா 235,000/- ஆகவும், பயிற்றப்படாத தொழிலாளருக்கு ரூபா 125,000/- ஆகவும், வீட்டுப் பணிப் பெண்களுக்கு ஏறக்குறைய ரூபா 57,000/- ஆகவும் இருந்தது. இங்கிலாந்தில் ஏழு வருட காலம் பொறி யியலாளராக இருந்த ஒருவர் இதே காலத்தில் ரூபா 31 லட்சத்துக்கு சமங்கை சம் பாதி தித்துள்ளார். உப உயர் தொழில் புரிவோரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நிர்வாகக்கூரிய தரிசி, தான் வெளிநாட்டில் வேலை செய்த 6 வருடகாலத்தில் ரூபா 25 லட்சம் வரை சம்பாதி தித்துள்ளார். ஒரு பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளியினால், அதாவது சலுதி அரேபியாவில் 3 வருட காலம் வேலை செய்த ஒரு துளையிடுபவனை (Driller) சம்பாதி க்கப்பட்ட ஆகக்கூடிய தொகை, இலங்கை ரூபாவுக்கு மாற்றப்பட்டின்பு ரூபா 15 லட்சம் ஆகும்.

இரு கப்பல் மாலுமி சராசரி யாக ஒரு மாதத்திற்கு ரூபா 14,000/- பெற்ற அதே சமயம், ஒரு கனரக வாகனச் சாரதியும் மாத மொன்றிற்கு ரூபா 13,000/- க்குச் சமங்கைச் சம்பா தித்தான். பயிற்றப்பட்டோர் மட்டத்தில் இயக்குனர்களும், திருத்தனர்களும் இதற்குத் தபதியான உயர் மாதவருமானத்தினைப் பெற்றனர். தச்சத் தொழிலாளர்களும், மேசன் வேலை செய்வோரும் மாதமொன்றிற்கு கிட்டத்தட்ட ரூபா 9,000/-, ரூபா 7,000/-

க்குச் சமஞக முறையே உழைக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடு களுக்கும், கிழக்கு, மேற்கு ஆபிரிக்கா நாடுகளுக்கும் குடிபெயர்ந்தோரின் மொத்த வருமானங்களுக்கும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென் ரே ரி ன் மொத்த வருமானங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினை அட்வணை டி.காட்டு கிறது. கிரேக்க கப்பல்களில் வேலைபெற்றுக் குடிபெயர்ந்தோரின் மொத்த சம்பாத்தியமானது சராசரியாக ரூபா 375,000/-க்கு மேற்பட்டதாக இருந்தது. இலங்கையிலிருந்து ஆகக்கூடிய எண்ணிக்கையான தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய நாடு சலுதி அரேபியா ஆகும். இங்கு ஓவ்வொருவருக்குமான சராசரியானது ரூபா 2,00,000/-க்கு மேற்பட்டதாக உள்ளது.

மத்திய கிழக்கிலுள்ள ஏனைய நாடுகளிலும் பார்க்க சலுதி அரேபியா விற்குச் சென்ற பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர் உயர்ந்த வருமானத்தைப் பெற்றுள்ளனர். கிழக்கு, மேற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளில் வேலைசெய்யும் உயர் தொழில் புரிவோர், மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் பார்க்க உயர்ந்த வருமானத்தினைப் பெற்றனர். கன்ரக வாகனச் சாரதிகளைப் பொறுத்தவரையில் சராசரி மாதவருமானானது ஒமானில் ரூபா 3,200/- விருந்து, சலுதி அரேபியாவில் ரூபா 28,000/- வரை வேறுபாடு காணப்பட்டது. மேசன்மார், தச்சுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையில் ஒப்பீட்டளவில் குறைவான தாகும். இத்தரவிளை, சம்பள அட்வணையுடன் இயைபாக்கி அவதானிக்கும் போது, சில பிரிவினரிடமிருந்து பெறப்பட்ட வருமானங்கள், குறிப்பாக பயிற்றப்படாத தொழிலாளர் பெற்ற வருமானங்களுக்கு மாதச் சம்பளத்திலும், அமையக் கொடுப்பனவுகளிலும் கணிசமான அளவிற்கு தங்கியிருக்க

வேண்டுமென அவதானிக்க முடிகிறது.

மேலதிக நலன்கள்

குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும் இருப்பிட வசதி, உணவு, போக்குவரத்து, வைத்திய நன்மைகள் போன்ற மேலதிக ரவுகளிலேயே வெளிநாட்டு உழைப்புகளிலிருந்து கிடைக்கும் சேமிப்புகள் பெரிதும் தங்கியுள்ளன. 90 லீத்தத்திற்கு மேற்பட்ட உயர் தொழில் புரிவோரும், 89 லீத பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளரும், 91 லீத பயிற்றப்படாத தொழிலாளரும் இவச இருப்பிட வசதியினை அனுபவித்தனர். உப உயர் தொழில் புரிவோர், எழுதுவினாக்கள் ஆகியோரைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடக் கூடிய உயர் லீதத்தினருக்கு (25%) இவச இருப்பிடவசதி கிடைக்கவில்லை. பயிற்றப்படாத தொழிலாளரில் 65 லீதத்தினரும், பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளரில் 70 லீதத்தினரும் இவச உணவினைப் பெற்றனர். ஏறக்குறைய 60 லீத உப உயர் தொழில் புரிவோரும், எழுதுவினாக்குட இலவச உணவினைப் பெற்று வந்தனர். குடிபெயர்ந்தோரில் ஏறக்குறைய 75 லீதத்தினர், வேலைத்தலத்திற்குப் போவதற்கும், வேலைத்தலத்திலிருந்து வருவதற்கும் இவச போக்குவரத்து வசதியினைப் பெற்றனர். குடிபெயர்ந்தோரில் ஏறக்குறைய 80 லீதத்தினருக்கு இவச மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

காப்புறுதி வசதியானது 35 லீதத்திற்கும் 40 லீதத்திற்கும் இடைப்பட்ட பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளருக்கும், பயிற்றப்படாத தொழிலாளருக்கும், உயர் தொழில் புரிவோர், உப உயர் தொழில் புரிவோர் ஆகியோரில் அன்னவாக 45 லீதத்தினருக்கும் இருந்தது. குடிபெயர்ந்தோரில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர், தொழில்

கொள்வோனினால் வழங்கப்பட்ட நலன்புரி வசதிகளை அதுபவி துவந்தனர். இத்தகைய வசதிகள் கிடைத்ததன் காரணமாகவே, குடிபெயர்ந்தோர் தொழில் வாய்ப்புகளிலிருந்து ஒரு கணிசமான விகிதத்தைச் சேமிக்கக் கூடியதாகவும், குடும்பங்களைப் பராமரிப்பதற்காக கிரமமாகப் பண அனுப்பீடுகளை செய்க்கூடியதாகவும் இருந்தது.

பண அனுப்பீடுகள்

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்காக நாட்டைவிட்டு வெளி யேறிய தொழிற்கூட்டத்துடன் அதிகரிக்கும் அந்நியச் செலாவணியினால், அரசினது குடிபெயர்ச்சிக் கொள்கைகளானது முக்கியமாக உந்தப்பட்டது. மூனைசாவிகளின் வெளியேற்றத்தினால் பல வகையான எதிரவிளைகள் இருந்த போதிலும், தொழிற் சந்தையில் மேலதிகமாக இருந்த பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்கள்டம் அகன்ற மையால் ஏற்பட்ட நன்மை பயக்கக்கூடியதாக்கமும், முக்கியமாக, தொய்நாட்டிற்கு வந்த தொழிலாளரின் சம்பாத்தியங்களும் சேர்ந்து குடியேற்றம் சம்பாந்தமான தாழ்த்தோதையைப் பொதுக் கொள்கையை வகுக்க அடிகோலியது. உயர்மட்ட மனிதவலு இழப்பினைத் தடுப்பதற்கு கட்டுப்பாடுகள் இருந்த போதிலும், ஒரு புறத்தில், பிரத்தியேகமான பொருளாதார நன்மைகள் காரணமாக பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பாடில்லாது செல்ல விடுவதும், மறு புறத்தில் உயர்மட்டப் பிரிவிலுள்ளோரின் வெளியேற்றத்தினைத் தடுப்பதற்கு கட்டுப்பாடுகளை அமுல்படுத்துவதுமான இருவழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருந்ததன் காரணமாக இக்கட்டுப்பாடுகளின் செயற்பாடு தடுக்கப்பட்டது. சுருக்கமாக, தற்போதையைப் பொதுக் கொள்கையானது, பயிற்றப்பட்ட பயிற்றப்பட்ட

படாத தொழில் வகுப்பினருக்கும், (எழுதுவினருள்ள, உபயூர் தொழில் பிரிவினருக்கும்) வெளி நாட்டுத் தொழிற் சந்தையில் வாய்ப்புகளைத் தேடுவதற்கான முன்நடவடிக்கைகளை தனியார் துறையினர் மேற்கொள்வதற்கான தேவையினை அங்கீகரிக்கும் அதேசமயத்தில், அருபவும் வாய்ந்த உயர் தொழில் புரிவோரையும், முகாமைத்துவத் தொழில் புரிவோரையும், எனை நன்கு பயிற்றப்பட்ட பிரிவினரையும், இலங்கையில் வைத்துக் கொள்ள முனைகிறது.

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப் பிற்காக குடிபெயர்ந்தோரிடையே நடாத்திய மதிப்பீட்டிலிருந்து பெற்ற தகவலின்படி, இவர்களுள் 84% னர் பண அனுப்பீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தீர்மானித்துள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். 3.3 வீதத்தினர் மாத்திரம் தாம் குடிபெயர்ந்த சமயத்தில், இவ்வாறு பண அனுப்பீடுகளை மேற்கொள்வதற்கான நோக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

பணத்தினை அனுப்புவதற்கான தீர்மானங்களும், நோக்கங்களும் எந்த அளவிற்கு இவர்களால் உண்மையாக மேற்கொள்ளப்பட்டதென்று நாட்டிற்கு திரும்பியோரிடையே நடாத்திய மதிப்பீடின் மூலம் சரிபார்க்கப்பட்டது. இம்மதிப்பீடின்படி, குடிபெயர்ந்தோரில் ஒரு சிறிய வீதத்தினரே பணம் வைப்பில் இடுவதற்கான வசதிகள்பற்றி, முக்கியமாக வதிவற்றேர் வெளி நாட்டு நாணயக் கணக்கு போன்ற தூண்டுதல்களை அறிந்திருந்தனர். குடியேறும் சமயத்தில் 22 வீதத்தினர் மட்டுமே இத்தகைய வசதிப்பற்றி அறிந்திருந்தனர். குடிபெயர்வோர் வெளிநாட்டில் இருக்கும்போது, சேமிப்புகளை வைத்திருப்பதற்கு

மேற்கொண்ட முறைகள் பற்றியத்கவல் நாட்டிற்கு திரும்பியோரிடையே நடாத்திய மதிப்பீடிலிருந்து பெறப்பட்டு, அட்டவணை 15 ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தங்களின் சேமிப்புகளை இலங்கைக்கு அனுப்புவதே மிகவும் பிரபல்யமான முறையாக இருந்தது (45.2%). ஒரு வீதத்தினர் மாத்திரம் தமது சேமிப்புகளை நன்பர்களிடம் அல்லது இன்தவர்களிடமும், 4 வீதத்தினர் தமது சேமிப்புகளை கொள்வோனிடமும் விட்டு வைத்திருந்தனர். வீட்டுப்பணிப் பணிப் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், தமது சேமிப்புகளை தொழில் கொள்வோனிடம் கொடுத்து வைத்திருந்தோரின் வீதமானது மிகவும் உயர்வாக இருந்தது (7%). பயிற்றப்பட்டதொழிலாளர்களில் 31.3 வீதத்தினரும், வீட்டுப்பணிப் பெண்களில் 36.3 வீதத்தினரும் சேமிப்புகளைத் தம்முடனேயே வைத்திருந்தார்களென இம்மதிப்பீடு மேலும் தெரிவிக்கிறது.

தங்களது சேமிப்புகளை இலங்கைக்கு அனுப்புவதில், குடிபெயர்ந்தோர் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட முறைகளைக் கடைப்பிடித்தனர். 82 வீதத்தினர் தங்களது வைப்புகளை வங்கிகளுடாகவும், 5 வீதத்தினர் தங்களது சேமிப்புகளை தமது தொழில் கொள்வோனின் உதவியுடனும் இலங்கைக்கு அனுப்பினர். 17.5 வீதத்தினர் பணத்தினைத் தமிழ்நாட்டனேயே கொண்டு வந்தனர். 2 வீதத்தினர் மாத்திரம் தமது பணத்தினை இலங்கைக்கு அனுப்புவதற்கு நன்பரின் அல்லது இன்ததவரின் சேவையை நாடியுள்ளனர்.

குடிபெயர்ந்தோர் அடிக்கடி மேற்கொள்ளும் பண அனுப்பீடுபற்றிய தகவலானது தேசியரீதியிலும், தனிப்பட்டரீதியிலும் மிக முக்கியமான தாகும். இன்று நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணியைப்

பெற்றுத்தருவதில், குடிபெயர்ந்தோரின் பண அனுப்பீடுகள் இரண்டாவதாக உள்ளன. வெளி நாட்டில் வேலை செய்யும் குடியிருப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை, ஏற்குறைய 3,00,000 க்கும் அதிகமாக இருக்கக் கூடுமாதலால், இவர்களின் அனுப்பீடுகள் அவர்களின் மட்டத்திலும்கூட ஒரு முக்கிய பொருளாதாரகாரணியாகவுள்ளது. எனவே, இதன் உட்பாய்ச்சல் மாதிரியும், அதன் ஒழுங்கான வருகையும் தேசிய பொருளாதாரத்திற்கும், குடும்பங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் முக்கியமானவையாகும். வேலை வாய்ப்பிற்காக வெளி நாடு சென்றேரிடையே நடாத்திய மதிப்பீடிட்டில் 61 வீதத்தினரும், நாட்டிற்குத் திரும்பியோரிடையே நடாத்திய மதிப்பீடிட்டில் 71 வீதத்தினரும் திருமணமானவர்கள் என்றும், இவர்களின் குடும்பக்களுக்கு இவ்வாறு அனுப்பப்பட்டபணமே மிக முக்கிய வருமானம் தரும் மூலமாக இருந்தது என்பதும் இவ்வாய்வின்போது தெரிய வந்தது.

நாட்டிற்கு திரும்பியோரிடையே நடாத்தப்பட்ட மதிப்பீடிட்டில், அவர்கள் அடிக்கடி மேற்கொண்ட பண அனுப்பீடுகள் பற்றிய தரவு, அட்டவணை 20 ல் தரப்பட்டுள்ளது. 56.5 வீதத்தினர் ஒவ்வொரு மாதமும் பணம் அனுப்பி வந்தனர் எனதிது தெரிவிக்கிறது. 9 வீதத்தினரைத் தவிர ஏனையோர் இவ்வினாவிற்கு திருப்திகரமாக பதிலளித்தனர். இப்பிரிவினரைத் தவிர்த்து விடுவதாயின், மாதாந்தம் பணம் அனுப்பிய வர்களின் நாற்றுவீதமானது ஏறக்குறைய 61 வீதத்திற்கு அதிகரிக்கலாம். ஏறக்குறைய 12 வீதத்தினர் தங்களது பண அனுப்பீடுகளை ஒழுங்கான கால இடைவெளி களில் (அனுப்பினர்கள் எனவும்) 4 வீதத்தினர் சேமிப்புகளைத் தமிழ்நாட்டு கொண்டு வந்தார்கள் எனவும் அட்டவணை 20 லுள்ள தரவு தெரிவிக்கிறது.

நாடு திரும்பியோரின் சம்பாத்தியங்கள் (ரூபா)

எண்ணிக்கை	மொத்தம்	சராசரி
23	3477779	151207.8
18	7008000	389333.3
03	854300	284766.7
01	106500	106500.0
31	6457487	208306.0
09	992717	110301.9
01	175500	175500.0
47	3259530	69351.7
08	521085	65135.6
06	1049125	174354.2
05	359105	71821.0
04	3368600	842150.0
32	5740203	179381.3
14	3505930	250423.6
118	23860413	202206.9
14	1926550	137610.7
01	180000	180000.0
02	358600	179300.0
01	126000	126000.0
02	370000	185000.0
56	6663145	118984.7
06	7125875	1187645.8
07	4001125	572159.3
02	828188	414094.0
01	19500	19500.0
412	82335257	199842.85

ஆதாரம்: நாடு திரும்பியோரிடையே நடாத்தப்பட்ட மதிப்பீடு.

குடிபெயர்ந்தோரில் 75 வீதத் தினர் குறைந்தது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது வைப்புகளை மேற்கொண்டார்களேன் இத்தரவு மிக முக்கிய மாகத் தெரிவித்தது.

பணத்தை அனுப்பிய குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் சராசரியாக ரூபா 13,000/- வரை தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பியுள்ளனர். இத்தகவல்களைத் தர விரும்பாத, ஆனால் பணத்தினை வைப்பில் இட்டவர்களையும் இங்கு சேர்த்தால் எடுக்கப்பட்ட மாதிரிக் குடித்தொகையினர் சராசரியாக ரூபா 96,930/- அனுப்பியுள்ளனர். இத்தகவலைத் தரவிரும்பாதவர்களைச் சேர்க்காதவிடத்து, வீட்டுப்பணிப் பெண்களால் அனுப்பப்பட்ட பணம் சராசரியாக ரூபா 39,500/- என்றும், வெளி

நாட்டில் வேலை செய்து, திரும்பியுள்ள உயர்தொழில் புரிவோரையும், எழுதுவினைஞரையும் பொறுத்தவரையில் இத்தொகையானது ரூபா 312,000/- க்கு அதிகரித்தது என்றும் இத்தரவு தெரிவிக்கிறது. ஒரு பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளியின் வெளி நாட்டுச் சௌலாவணி மாற்றம் ரூபா 136,000/- ஆக இருந்த சமயம், பயிற்றப்படாத தொழிலாளியின் சராசரி வைப்பானது குறைவாக, அதாவது ரூபா 78,500/- ஆக அல்லது பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளியின் வைப்பீட்டின் 57 வீதமாக இருந்தது.

குடிபெயர்ந்தோர் தாம் அனுப்பிய தொகையில் 50 வீதத் தினை தங்களது குடும்பங்களுக்கு அனுப்பியுள்ளனர். இவ்வாறு குடும்பங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட

வைப்புகளின் விகிதமான துபியிற்றப்பட்ட தொழிலாளருக்கு 52 வீதமாகவும், வீட்டுப்பணிப் பெண்களுக்கு இது கணிசமான அளவு உயர்வாக, அதாவது மொத்த வைப்பீட்டில் 67 வீதமாகவும் இருந்தது. தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட பணத்தில் 19 வீதத்தினை குடிபெயர்ந்தோர், தமிழ்நாட்டைய வருகையின்போது கொண்டுவந்தனர். வைப்பிலிட்ட மொத்தத் தொகையில் 13 வீதத்தினை தங்களது வங்கிக் கணக்குகளுக்கு மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

பொதுவாக மேற்பார்வை செய்யும் தரத்திலுள்ள உபயூர் தொழில்மட்டத்திலுள்ளோரும், எழுதுவினைஞர் தரமற்ற தொழில் செய்வோரும் மாத மொன்றிற்கு ரூபா 10,000/- இலிருந்து ரூபா 17,000/- வரை

அனுப்பீடுகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர் களின் மாத அனுப்பீடானது சராசரியாக ரூபா 5,000/- ஆகவும், கனரக வாகன சாரதிகள், துளையிடு வோர் போன்ற சில குறிக்கப்பட்ட உத்தியோகங்கள் செய்வோரின் வைப்புகள் மிக உயர்வானதாக அதாவது ரூபா 11,000/- இருந்து ரூபா 14,000/- க்குட்பட்டதாகவும் இருந்தது. பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்களின் சராசரி மாத அனுப்பீடானது ரூபா 2,500 க்கும் ரூபா 4,500/- க்குமிடைப்பட்டதாக இருந்தது. வீட்டுப்பணிப்பெண்கள் மாதமொன்றுக்கு ரூபா 2,000/- ந்தும் குறைவான தொகையே அனுப்பக் கூடியதாக இருந்தது.

உயர்தொழில்புரியும் பிரிவினரைப் பொறுத்தவரையில் அனுப்பப்பட்ட தொகைக்கும், அவர்கள் தங்கிய கால அளவிற்கும் இடையில் குறிப்பிடக்கூடிய மாதிரியைக் காணமுடியவில்லை. இந்த இரு மாற்றங்களுக்குமிடையிலுள்ள தொடர்பினை வெளிக்காட்ட, எடுக்கப்பட்ட மாதிரி போதுமானதாக இல்லை. மேற்கொள்ளப்பட்ட பண அனுப்பீடுகள் என்ற நோக்கில், வீட்டுப்பணிப் பெண்கள் வெளிநாட்டில் தங்கும் ஆக்கடிய கர்ல அளவு 1 $\frac{1}{2}$ இலிருந்து 2 வருடங்கள் எனவும், இக்காலத்துள் அவர்களால் ரூபா 45,000/- வரை நாட்டிற்குள் அனுப்ப முடியும் எனவும் அறிய முடிகிறது. இந்தப் பிரிவினரில், அவர்களின் மூன்றும் வருடத்திலும், அதற்குப் பிற்பட்ட வருடத்திலும் வைப்புத்தொகையில் குறிப்பிடக்கூடிய அதிகரிப்பு காணப்படவில்லை. பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள், தமது முதலாம் வருட முடிவில், ரூபா 60,000/- வரையும், வெளிநாட்டில் தங்கும் காலம் 1 $\frac{1}{2}$ வருடங்களுக்கு அதிகரிக்கும்போது ரூபா 110,000/- க்கு மேற்பட்ட தொகைக்கு, இவர்கள் அனுப்பிய தொகை

அதிகரிப்பதையும் வின்னர், இக்கால அளவானது 1 $\frac{1}{2}$ இலிருந்து 2 வருடங்களாக இருந்தால், சராசரியாக ரூபா 100,000/- க்கு வீழ்ச்சி அடைவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. தங்கும் காலம் 2 விருந்து 2 $\frac{1}{2}$ வருடங்களுக்கு அதிகரிக்கும் போது தொகையின் பெறுமதி ரூபா 175,000/- வரை கணிசமான அளவிற்கு அதிகரிப்பதை இத்தரவு மேலும் தெரிவிக்கிறது. 1 $\frac{1}{2}$ இலிருந்து 2 வருடங்களங்களுக்கு வெளிநாட்டில் வேலை செய்யும் ஒரு உயர்தொழில் புரிவோன் அல்லது ஒரு எழுதுவினருள் ரூபா 200,000/- வரை அனுப்பக் கூடியதாக இருந்தது.

நிலைத்திருந்தது. இத்தகைய அட்டவணையைத் தயாரிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருப்பதன் காரணமாக மனிதவலும் மட்டமும், நாடும் என்ற தரவினைக் குறைப்ப்தற்கு ஒருவித முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இத்தகவலை, குடியேறும் நாடும், வழங்கப்படும் தொழிலும் பற்றிய தரவுடன் சேர்த்து ஆராயும் போது, மனிவலுமட்டமும், நாட்டினையும் சார்ந்து, மேற்கொள்ளப்பட்ட அனுப்பீடுகளின் ஒழுங்குமுறையை காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

சம்பாத்தியங்களும்,
பண அனுப்பீடுகளும்

நெஜீரியா, ஜெக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகிய நாடுகளில் வேலை செய்தோரின் சராசரி அனுப்பீடுகள் கணிசமானவை உயர்வாக இருந்தது. பொதுவாக இந்த நாடுகளில் தற்காலிகமாக வேலை செய்தோர் உயர்தொழில் புரிவோரும், முகாமையாளர்களுமாகும். சிரேக்க கப்பல்களில் வேலை செய்த மாலுமியின் சராசரி அனுப்பீடானது ரூபா 235,000/- ஆக இருந்தது. லிபியாவில் வேலை செய்த உபயர் தொழில் புரிவோரும் பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர், களும் ஆளோருவருக்கு ரூபா 150,000/- ந்து மேல் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பிய அதே சமயம், சலுதி அரேபியா, சராக், ஓமான் ஆகிய நாடுகளில் வேலை செய்த குறிப்பாக பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்கள், ஆளோருவருக்கு சராசரியாக ரூபா 100,000/- ந்து மேல் அனுப்பினார்கள். குவைத், பெபஞன், ஜோர்தான், பாஸ்ரெய்ன் ஆகிய நாடுகளில் வேலை செய்த பணிப் பெண்களின் ஊதியம் குறைவானபடியினால், அவர்களின் சராசரி அனுப்பீடானது, ஆளோருவருக்கு ரூபா 45,000/- இலிருந்து ரூபா 60,000/- வரையிலேயே

உயர்தொழில் புரிவோர், தமது மொத்த சம்பாத்தியத்தில் 50 லீதம் வரை சேமிக்கக்கூடியதாக இருந்த அதேசமயத்தில் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட சம்பாத்தியத்தின் விகிதம் 35 லீதமாகவிருந்தது. உபயர் தொழில் புரிவோரும், எழுதுவினருமே வருமானத்தோடு ஒப்படுகையில் மிகவும் குறைந்த விகிதத்தில் சேமித்தார்கள் எனத் தெரிவிக்கிறது. வீட்டுப் பணிப் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில், இச் சேமிப்பு வீதம் மிக உயர்வாக, அதாவது அவர்களின் சம்பளத்தின் 72% வரை சேமிக்கப்பட்டது. உணவு, இருப்பிடவசதி, சில சமயங்களில் உடுப்புகள் என்பன இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதால் இது எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒன்றாகும். இப்பிரிவினரை வேலை சம்பாத்தியத்தின் ஒரு உயர்வான விகிதம் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டது. உயர் தொழில் புரியும் பிரிவினரைத் தவிர, ஏனைய பிரிவுகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அநேகமாக தமது முழுச் சேமிப்புகளையும் (90% ந்து மேல்) தாய்நாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டனர்.

தலைமைத் தபாற் கந்தோரில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்பூடுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெந்கணும் சிதறிக்காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளோகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்பெருமில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகங்களுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி லிலை ரூ. 3-50
வருட சந்தா ரூ. 40-00

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பகுதி வெளியீடு

283, கே. சிறில் சீ. பெரோ மாவத்தை கொழும்பு-13ல் உள்ள இண்டர் வெள்ளை இரபிக் மெகானிக் விமிடட் அச்சுயந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது.